

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لله المنة ربنا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لله المنة ربنا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لله المنة ربنا

مطبعة
مكتبة

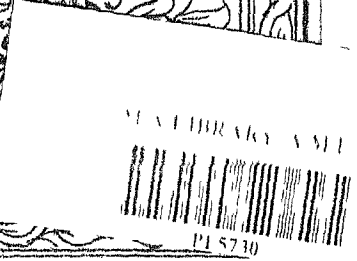
مختصر فہرست کتب موجودہ کتب خانہ تجارتی مطبعہ مجتہبی دہلی

قرآن مجید دافع علی قلم ترجمہ	من اسکا سری ہو اور حاشیہ پر	کیا گیا ہو اور حاشیہ پر لکھا گیا ہو	ابو صفیہ کو فی رحمۃ اللہ علیہ
عبد ترجمہ مجتہبی دہلی اس	مترجمہ دارالافتاء کا باجی صادرہ	شہر انظر المذہب مجتہبی	کی سنی معری مولفہ مولانا علی
قرآن مجید میں علاوہ خوش خطی	اردو ترجمہ شاہ عبدالقادر رحمہ	اس کتاب میں مسائل صمدیہ	نعمانی - مجتہبی
صفائی لکھا تصحیح مکی کاغذ غیر	کالکھا ہو اسکا اشتہار فی خطی	متعلق جابر بن امامون کے	اخبار رخاات مجتہبی
کے تین چیزوں کی اور جہت	من الکیا اشرفی باوس بدیدہ	منفی یہ لکھتے ہیں جبکہ دیکھتے	یہ کتاب نہایت کی حاشیہ نشانیوں
کی ہے جو قابل ملاحظہ ناظرین	نقد ہے۔ یہ وہ حامل ہو جسکی	نزد اسلام ہو جائے کہ غفلان	انکے لکھ چکے علی ملاحظہ من صفحہ
پیر (۱) شرح میں اردو ترجمہ	مثل صحت میں کوئی حامل بقلم	مسئلہ فلان امام کے مذہب	جلوں ظرائف آئینہ فقہرون
باجاوردہ شاہ عبدالقادر رحمہ اللہ	تمام ہندوستان میں طبع نہیں	میں اس طرح ہے اور فلان امام	عرب کے پیر کئے ہوئے حاشیہ
حاشیہ پر وضع القرآن چوبیسے	ہوئی۔	کے مذہب میں اس طرح۔	اور مثالوں میں کے تمام عرب کے
فوائد کے ساتھ چڑا یا گیا ہے	حامل شریف معری مجتہبی	رحمۃ الرحمان نے ترجمہ	کارنامہ کا سچا ٹوٹ ہے۔
(۲) ترجمہ فارسی حضرت شاہ	اس حامل میں بھی جی صفحہ	قصیدہ غزلان۔ یہ وہ نصیبہ	تذکرہ انجلیات لکھنے
دلی اللہ رحمہ آیتہ کلیدہ سطر	میں جو حامل ترجمہ ایک اشرفی	ہے جبکہ حضرت امام اعظم رحمہ	مشاعر شاعرانہ کی سوانح معری
موضع القرآن کے بعد حاشیہ	فی خطی انعام والی مجتہبی	رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم	اور زبان تذکرہ کی عہد لکھ
خط و لکھ لکھوا گیا ہے۔	من ہیں	نصائح و خطبہ و ہجرت میں	ترقیوں اور اصلاح کا بیان
قرآن مجید چار ترجمہ	دلائل الخیرات ترجمہ	لکھا ہے۔ ترجمہ نے یکمال	اس میں پانچ دود کے شعور کا
مجتہبی۔ دو ترجمہ فارسی شاہ	مجتہبی نہایت مجموعہ خوش خط	کیا ہے کہ اصل شعر لکھا اسکا	بیان اس خوبی سے کیا ہے
دلی اللہ رحمہ حضرت سعدی رح	برادیت علی حیرری در متن و	ترجمہ نظم میں کیا ہو پیر شریعت	کسی سے آثار خیر و اور تفسیر
دو ترجمہ اردو شاہ رفیع الدین رح	برادیت مغربی بطور ترجمہ بر شایہ	اسکا باجاوردہ ترجمہ اسکے بعد	تبدیل زبان اردو کا بخوبی
و شاہ عبدالقادر رحمہ و فوائد و	ہم تصحیح و ہم صورت حامل معتم	حل لغات و استدلال نصوح	مطہم ہوتا ہو۔ مولفہ مولوی
شکل نزول بر حاشیہ	مجتہبی اشرفی انعام والی	و احادیث۔ یہ کتاب شہیدان	چھ مین آواز مطبوعہ مجتہبی
حامل شریف معری و ترجمہ	اسکی تصحیح میں کمال حقہ زری	رسول عربی کے ملاحظہ کے	محاورات پسند مع
مجتہبی۔ اس حامل کو سری	کی گئی ہے اور ترجمہ اسکا	لیے ہے۔ مجتہبی	ضرب الامثال بیان
ترجمہ دونوں کہہ سکتے ہیں کہ	نہایت پاکیزہ اور دوزخ بلق	سیرۃ النعمان یعنی امام اعظم	کتاب میں آٹھ ہزار کے قریب

CHECKED-2002

DLK

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَلَّمَ مُوسَى تَكْلِيمًا وَجَعَلَ الْإِنْسَانَ كَلِيمًا وَالصَّلَاةُ عَلَى
 أَبِي الْقَاسِمِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَرَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ مُبَارَكًا وَسِيدًا
 مَنِيرًا وَسَلَامَةً عَلَى أئِمَّةِ الدِّينِ وَأَوْلِيَاءِ اللَّهِ الْمُقْتَدِينَ
 أَمَّا لِي رِغْبَةٌ بِبَيِّنَةٍ مِنْهُ عَلَى مُحَمَّدٍ قَاسِمٍ عَلِيِّ بْنِ حَافِظٍ سَيِّدٍ مُبَارَكٍ عَلَى مَا عَنَى اللَّهُ
 كَيْفَ جَاءَ فِي أَوَّلِ الْخَلِيقَةِ الزَّيْدُ شُعُورٌ بِذِكْرِ مَنْ كَرَّمَ وَصْلَهُ وَأَوْلِيَاءِ اللَّهِ غَيْبَتْ بَسِيرَتِ
 وَطَلَعِ الْإِنِّ نِيَّازٍ بِمَنْدَاقِ حَالَاتِ بَرِّكَانِ حَيْلِ مَانُوسٍ وَمَسْرُوعٍ بِأَشَدِّ لَهْزَانِ أَوَّلِ
 سَعَادَاتِ أَقْرَانِ كَيْفَ خَاتَمِ سَيِّدِهِمْ أَسْتَفَادَهُ وَاسْتَفَاضَهُ طَالِبَانِ حَقِيقِي أَتَقَاتِي
 رَجَاءِ الْإِنِّ أَوَّلِ مَوْسُومٍ بِكَلِمَاتِ كَلِيمِي كَيْفَ هَرَقْتُشْ فَرَقْتُشْ أَوْفَرْتُشْ كَرَدْتُشْ أَفَادِ
 بَرِّكَانِ مِنْ حَالِ حَضْرَتِ الْإِشَانِ مَعُودِيهِ بِدَانِكِهِ حَضْرَتِ شَيْخِ الْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ الْمُتَحَقِّقِ
 بِأَخْلَاقِ اللَّهِ وَالْمُتَصَفِّ بِأَوْصَافِ اللَّهِ فَانِي فِي اللَّهِ بَاقِي بِأَلَدِ حَضْرَتِ شَيْخِ كَلِمَةِ اللَّهِ صَاحِبِ
 شَاهِدِيهِانِ أَبَادِي حَقِيقَتِي قُدُّوسِ سِرِّهِ الْغُزْنِيِّ حَضْرَتِ شَيْخِ نُورِ اللَّهِ مَهْنَدِسِ رَحْمَةِ اللَّهِ عَلَيْهِ
 وَرَأْسِ عَمَرِ الْكَتَبِ دَرْيَةِ فَحْدِ وَحْدَتِ فَاغْنِيهِ شَدِّ بَلَّاشِ مَرشدِ عَازِمِ كَعْبَةِ اللَّهِ
 زَادِ شَرَفِ وَأَعْظَمِ شَدِّ حَضْرَتِ شَيْخِ الْإِسْلَامِ شَيْخِ سَجَلِي مَدَنِي حَقِيقَتِي قُدُّوسِ سِرِّهِ

[illegible]

رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت خواجہ خواجگان خواجہ قطب الدین بختیار کاکی
 اوشی چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت شیخ الاسلام المسلمین خواجہ فرید الدین
 گنج شکر اچوٹی چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت شیخ الاسلام خواجہ سلطان المشائخ
 محبوب الہی حضرت خواجہ نظام الدین احمد بن محمد بدایونی چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان
 بخت شیخ الاسلام مخدوم نصیر الدین محمود چراغ دہلوی اودھوی فاروقی چشتی رحمۃ اللہ علیہ
 حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ کمال الدین علامہ چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان
 بخت خواجہ شیخ سراج الدین چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ
 علم الدین چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ محمود عرف راجن چشتی
 رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ جلال الدین عرف جن چشتی رحمۃ اللہ علیہ
 حضرت ایشان بخت خواجہ شیخ حسن محمد چشتی رحمۃ اللہ علیہ حضرت ایشان بخت
 خواجہ شیخ محمد غلام چشتی قدس سرہ حضرت ایشان بخت مدینۃ المعرفۃ والحقیقۃ
 والعرفان شیخ الاسلام المسلمین حضرت خواجہ شیخ یحییٰ مدنی چشتی رحمۃ اللہ علیہ
 ایشان بخت شیخ المشائخ لتخلق باخلاق اللہ وانتصف باوصاف اللہ فانی فی اللہ باقی باللہ
 حضرت شیخ کلیم اللہ جہان آبادی چشتی رحمۃ اللہ علیہ صلی اللہ تعالیٰ علی خیر خلقہ محمد
 آلہ وصحابہ اجمعین ۶

محقق نامہ حضرت ایشان ملا سوائے حضرت شیخ الاسلام حضرت نظام الدین
 اورنگ آبادی چشتی رحمۃ اللہ علیہ خلفاء کثیر اند اما اسمای شہرہ من تبرکاً بحیلہ تجیرے آئند
 اول از اعظم خلفاء راست دین ہند شیخ الاسلام مولانا شاہ نظام الدین اورنگ آبادی
 چشتی است قدس سرہ دوم حضرت شاہ محمد ہاشم کہ نسبت خویشی نیز حضرت ایشان
 سے دشتند سوم مولانا شاہ ضیاء الدین چہارم مولانا شاہ فیاض الدین چہیری
 پنجم مولانا شاہ جلال الدین ششم مولانا شاہ محمد علی ہشتم مولانا شاہ

عبدالمطیف ہشتتم مولانا حافظ محمد عبد اللہ رحمہ اللہ
 پر خے از نسبت ظاہری و باطنی خود بحضرت ایشان سے گوید عاجز تراب
 اقدام درویشان کہ بدنام کنندہ نگونا سے چند ہست بہ چار واسطہ از نسبت ماوری بحضرت
 رابعہ عصر عقیقہ زمان بی بی زینت الحیوۃ عرف بی بی مصری رحمۃ اللہ علیہا سے پیوند د کہ
 صبیحہ خور و مورد عنایات و فیوضات حضرت ایشان بودہ اند و شیش واسطہ از نسبت باطنی
 اروا و اجازت بکفیش برواری حضرت ایشان میرسد بچنانکہ خرقہ خلافت پوشانید
 از دست مبارک خود شیخ الاسلام و المسلمین حضرت شیخ کلیم اللہ جہان آبادی حشمتی قدس سرہ
 حضرت شیخ المشائخ خواجہ نظام الدین اورنگ آبادی حشمتی رحمۃ اللہ علیہ را حضرت ایشان
 بحضرت محبت نبی مولانا محمد فخر الدین حشمتی رحمۃ اللہ علیہ و حضرت ایشان بحضرت مولانا محمد عظیم
 حشمتی رحمۃ اللہ علیہ و حضرت ایشان بحضرت سید السادات مولانا محمد حسین علی عرف
 مولوی حسن محدث دہلوی حشمتی قادری رحمۃ اللہ علیہ و حضرت ایشان بحضرت سید السادات
 سید محمد شرف الدین شہید حشمتی قادری رحمۃ اللہ علیہ و حضرت ایشان بحضرت مشائخ
 و مولانا شیخ الاسلام و الحقیقت و المعرف حضرت سید السادات قاضی سید محمد زبیر
 حشمتی قادری متبع اللہ العارفین بحدود وجود و ادامہ الدہلی العالمین فیضانہ و حضرت
 ایشان ابن عاجز اگرچہ بہ لیاقت این نعمت عظمیٰ نہ ہست مشرف و ممتاز ساخت
 اسید از صاحبہ الدان عارفان حقیقی آنکہ ابن عاجز را جزا سے آنکہ این فیض
 خاص را عام کردہ ام بہ تاسے خیر و وصول الی اللہ عز و شانہ والٹرک ماسوی اللہ یا مدینہ مودہ
 با شندہ والسلام تم الکلام

سلامه نمایند که محب صادق العقیدت محبوب اهل الله اخوند ملا ابوالفیض که بصفا ع محبت
 و خلوص مودت مخصوص اند و تواریخ ماه ذی الحجه مجلس عظیم انعقاد کرده بودند خلوت خان
 براسه راحت فقرای تکلفات شایسته داراسته فقیر شمارا مقصد عث شدند چون اخوند نهایت
 مصروف عقیدت اندمسل ایشان مقبول افتاد و این مجلس از اول تا آخر بطور خواست فقرار
 صورت بست و هیچ مکروهی واقع نشد باز در تواریخ ماه صفر بایاران بدرگاه حضرت
 خواجه قطب الدین رفیق اخوند جمعیت مسرود و طعام سرانجام دادند و همه مسرود و مخطوط شدند
 و در روز و شب انجام گذرانیدم و حالات شگرف بریاریان روداد از اول تا آخر این باریز
 هیچ مکروهی نبود باز نوبت سوم ششم ماه ربیع الاول مجلس انعقاد یافت بروستور مجلس
 ذی الحجه لیکن قریب و دیر نظام مجد پسرد ملا در خان با چند ادبش نئے اذن و خلوت آمد
 و حالت بسطیاریان با نقیاض انجامید تقریب نماز ظهر از مجلس برآمد بخانه آمدیم بخمال
 آنکه این بیگانه را اخوند دیده و دانسته راه دادند قسم خوردم که باز درین مجلس در نیام چون
 اخوند از بر نفرت طبع قبیح اطلاع شد برهنه با سے از خانه آمد استغفار خواستند اول خود صورت
 انقباض بود چون صدق عقیدت و فانی الشیخ در سیمای ایشان نمایان بود کفارت یکن
 دوام و مجلس در گذرم تا آخر روز یاران مخطوط و مسرور بودند در روز آخر قمیض از بر کشیدم
 باخوند پست خود پوشانیدم اگر شمارا این سرگذشت بطور دیگر رسانند اعتبار نخواهند کرد
 براسه همین تمام احوال سابقه نوشته شد و السلام بعد از چند روز نظام الدین احمد را بر آ
 استغفار آوردند انعموا عینک الرسول صلی الله علیه و آله بآن دوام و خدمت نمودم
 مکتوب چهارم - الله اکبر شیخ الاسلام و المسلمین نظام الدین علیه السلام و آله و سلم
 ادام الله فیضه از علی العلین - اندر ویش کلیم سلام محبت انجامم الله علیه و آله مکتوب ششم
 که مصحوب میان محمد مقیم بود رسید نادر شاه ضیاء الدین و شاه اسد الله متوجه حرمین
 شیرین شدند الحمد لله و ملت اے عزیز شمارا همین جج است که توجیه باریشاد و طالعان

تو که نفس خود را چون باشی | عاریت کردگار چون باشی

عرض شدست خلایق بر خود ختم و بسته موافق شریعت و طریقت و حقیقت کار بندید
درین صورت ضرر عامه نخواهد شد و لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
وقت شهادت بود که معلوم باد که سیادت پناه صلوات الله علیه بر عبد الرشید از جمله مداحان
طریق شمس الدنیا است که از پدر خود سید احمد یا از عزیز و یک شغلی یافته اند اما این نادره
طریقه شما که امروز که است همه و عنقاے مغرب است در روزگار خود یافته نمیشود مگر در سینه
بسی کلمه شما الهام شده کتابت بعقیده نوشته اند که شیخ الاسلام و الدین الدین بنویسند که
مراد من از طریق خود شناسان از اینها بر حایت خاطر عبد الرشید نوشته می آید که
البشائر اوافی هتاه البشائر بهر درسانند که دریافته ام که البشائر در ظاهر فانی و در شهادت
الالبشائر طیکه از جمله اشغال قابل مغفول شوند و از سر نو بجد این دفتر خوانند و الا معنی ندارد که
مغفول از سر نو این راه به شام البشائر دهند و اگر نوشتن البشائر سفارش سائر خلایق است
نه بهای خود و سؤل البشائر با حایت مغفول نیست شما از همه بیگانه با شمس که طوطا
البشائر آیه قل الله فکفرتم فی نحو ضحکم یلعنون و السلامه علی من اتبع
الهدی میان محمد کتابت نوشته اند اگر توجیه بکار البشائر مبذول دارند بل جزاء الاحسان
الا الاحسان از حق تعالی اجر خواهند یافت

مکتوب ششم شیخ الاسلام و المسلمین نظام الحق والدین شیخ الدین الطالبین بیعت الله
از درویش کلیم الله سلام مطالعه نمایند و بهر حال مشتاق خود تصور نمایند آنچه از حق تعالی
در و سید او فیما بین و حقیقت فرستادن عظیم شاه قباب طعام و روان و باز فرستادن او
برای صوفیان و باز روان و منع او از هر چه در مسجد جامع باد و صد صد کس وقت
مغرب بهم معلوم شد برادر من آنچه شما کردید خوب کردید فقیر که از دو لتمدان چیزے قبول
می کند باعث تالیف البشائر میگردد و در عدم قبول و حشت سے افزایش سلف صاحبین هر دو طریق

در دیده الدالہدایا لا تکرر و بعضی گفته اند بعینیت

رزد که ستمانی و بیفتنا نیست بهتر از آنست که نمانا نیست

حاصل هر دو واحد است یعنی هر چه باشد براسے خدا سے تعالی باشد قبول و رد اگر براسے خداست محمود است و الاذیموم و انچه مرقوم بود که طبعیت اصحبت دولتندان گریه آنست اگر فرمایند اصحبت ایشان اجتناب در زم برادرین هر چه بخاطر شما میرسد عین صواب است این کنید که دکان مرضی خدا تعالی و رسول الله صلی الله علیه و سلم باشد دنیا سہلست اگر گرفت از ایشان براسے حق باشد اگر اصحبت بالیشان هم براسے حق باشد این است معیار و نمونہ که زید المؤمنین خیر من محمدیم از بخلاست که اساس عمل تربیت است ان حقیقۃ الفحیذ و ان منکر افشیرا بہر حال در اعلام کلمۃ اللہ کوشید و او مشرق تا مغرب ہمہ اسلام حقیقی برکنید و دیگر آنکه تقسیم اوقات معلوم شد اگر چه ذکر ہم براسے گرمی باطن خوب است اما مختلف فید است و کذا لکن سکہ سماع پس متفق علیہ جمیع سلاسل و جمیع مذاہب اللہ علم ذکر خفی و مر قہم بعین حضور و توحید غمیت است کہ در این احد سے را خلافت نیست پس انچه متفق انشا عت و ترویج آن بصواب اقرب خاصہ دین زمان بادشاہ ہندوستان کہ از اولاد امیر تیمور و بطریق حضرت نقشبندیہ بغایت استنا اند زیرا کہ امیر تیمور را حضرت خواجہ بہار الدین نقشبند ارادت تمام بود پس روز سے تمام بر این کار ہم موضوع باشد خوب است و در طرفی النهار با عت کثیر مراقبہ کردن تا یک پہر روز بگذرد بہتر است و کذا لکن در آخر روز و در میان مراقبہ کیفیت بخودی و بیوشی اگر بعضی فرو آمد بغایت لطف دار و جایخ شوق و قص در وقت سماع زیارت و الحمد و المنۃ کہ شما طریقہ نقشبندیہ نیز دارند اہمال او چہ را و امید اید خصوصاً مردم تورانی ہا بہین از سلسلہ نقشبندیہ مشہور سے ساختہ باشند در جواب بدیارام نوشتہ آمد کہ مخلصیت و برود نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بسیار نمایند کہ سرمایہ ہر سعادت این است دیگر مطالعہ کتب سلوک و توارخ چون نفحات و تذکرۃ الاولیاء و رسائل خاتق چون لمعات و شرح لمعات و لوح و شرح

آن در مطالعہ کتب مستند باشند اما احد سے از بیگانگان مطلع نشود۔ شاہ ظہیر الدین را کہ
پیشانی آورد و خوب کرد و محمد میرزا را بہ یک اظہار داشت و خوب کرد و بہ ہمیت
خدا سے جهان نہ ہزاران سپاہ کہ گوہر سپردہ بگوہر شناس
از قہر ایشان کہ بقیہ نوشتہ بود یعنی عشق میر محبت احمد مدد اللہ علی ذاکست و دیگر حال
رقعہ میان رحمت اللہ فعل سلک این طرف است و دیگر مقصود از دخول اہل دول نہ است
کہ ایشان طے مراد در پیشی کنند و مجلس سماع ذوق و شوق رود ہند و در مجلس فکر
و ہجو در ایشان ذکر نمایند بلکہ مقصود است کہ بسبب دخول این مردم اکثر مردم دیگر داخل میشوند
و در نظر عوام دخول این مردم اعتبار تمام دارد و یقین بہاوند کہ مشاہیر سلف ہمہ بیادشان مان
و در بارہ و کلان و اہل مرابطہ و شغفہ کثیر و عرف و عادت است بہاوند فقرہ و رجوع مستطاعت
با شناسے این کردہ دست داد و سفارش باین نہ خط حقن است کہ اگر مصلحت باشد بکنند و الا
فلا حسرت کج شکرتیں سترہ بیاد شاہ زمانہ نوشتہ تہ عَضَمْتُ حَاجَتِي إِلَى اللَّهِ تَعَالَى
فَإِنْ أَفْطَرْتُ فَإِنَّ اللَّهَ مُوَافِقٌ وَأَنْتَ مُسْتَأْوَدٌ وَإِنْ مَنَعْتَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسَاعِدُ
وَأَنْتَ مَعْدُودٌ وَكَذَلِكَ

کلمہ مخفی شہزادہ نظام الاسلام و الشریعہ والدینا والدین انور
کلمہ سلام مطاعہ نمایند کہ بہت دو دم ربیع الاول است مرقوم میگردد مرقوم بود کہ دل
از صحبت دو لہندان تنگ آمدہ میخواستیم کہ بطرف روم و نیز مرقوم بود کہ سماع و سرودمان کے
سر و دست ہر چند یاران التماس مینمایند مادل نمیخواہد سے جان بہادر معلوم باد کہ صحبت
دو لہندان کہ سے را کہ لطیف خوش سے آید از فرقہ فقر نیست زیرا کہ تفاوت تمام است
در میلان او ضاع غنی و فقیر بیچ میدارند کہ شما چندین آثار از او ضاع ایشان چہ یکیشید
سے خواہید کہ نفس پروران باشند فقر و مساکین بذوق ذکر و فکر و مراقبہ و تلاوت قرآن
و اوراد و عمارت اوقات و سایر حسنات چون ذوق و شوق و سماع و وجہ مشرف گردند

در این خود محال و از قوت نفس این طلائع سنی کید و در آخر سنی مرده میگرد و القصه المشاکره
 سر حال و الحرب رجال ازین گروه اینهمه در حق ستم محض محال و عدم امکان ازین
 مردم بهمین قدر پس است که ایشان از آن دعوت و دعوت است که دارند یک مرتبه فرد آمده
 بخانه همچو شما حاضر میکنید قدم نهاده و شما آدم نمورند و در حق شما این قدر اعتقاد کنند که شاید
 از دعا سنی کس در مرتبه دنیا و می افزونی پیدا شود و به شما بنویسند از التماس پیش آید اینقدر
 از ایشان بپند نهایت است طلب آخرت کجا فکر و فکر کجا این قوم را جدا همین مال مراد است
 و پس در حق و حکایت قیامت و حشر و مثال و ذلک پیش ازین قوم طامات میباشند نیست که
 چندی بر سنی رجو و توبیخ انگیزند اند فو که و دیده است مقوله ایشان است از ایشان و ضلوع
 اولیاء الله و ستم دور از امکان و بهر عدم حصول این طول گشتن نهایت بعید زینهار از این
 فرعونیان تفرع خصائل موسی اند شسته باشند غفمت نمیدانند که ایشان بآن حرکت از مرتبه
 خود افتاده گاه باشد که بشما بیعت کنند و دست زیر دست شما نهاده و توبه از افعال هشی کنند
 ما و سلف و خلف و پیشه نشینیدیم و ندیدیم که قاطبته اهل دول بر دست ایشان و از محبت
 ایشان بفلاح فقر رسید و باشند و لشکر که شما استیاده اکثر شنبه میشود که مقصد است
 رفض بعبایت سنی است این اصلا اثبات ولایت از غیر و از و تن نمیکند و اهل سنت را
 بدتر از کافر بیشتر از دنیا بخانه از رسائل و فتا و اے ایشان مذکور است که سنی بدتر از کافر و سنگ
 است پس این گروه که محقق چنین دشته باشند اگر شما راستی میدانند خود معلوم و اگر بنوع دیگر
 خیال کرده اند و طول ظاهر شما را محمول بر تقیه میدانند تا شواهد دیگر که چون سب تخمین و من محاذ
 نعوذ بالله بر میزند فرضی تقیه هم میکنند نشنیده اند که بد بخت سید غلام محمد روح الله در خلوت
 چپوش بهاک نمینخورد از آنست که امر و زور شیل از محوط است و همین شما هم در این ایام هزار و ده
 شیر از بر سنی او فرستاده اید چنانچه این محضی از دیار ام که قبل ازین باشیسته گلاب ملاقات
 نموده بطرف جاگیر رفته و از آنجا مرکز خدمت گرامی شما کتابت نوشته و من نوشته که خواهم فرستاد

و وقت ارسال کتابت او حاضر نشد با عذر محض و بعد که فلان این فلان طالب حاد اند
 بایشان نفیس فکر و فکر می فرموده آری استی براسه کشایش در دوزخ یعنی دنیا بایشان باید
 فرموده تا بعد از استی او در دوزخ سفل السافلین بادیه قرار گیرند و اگر نه همیشه بوعده و عید کج دارد
 مردی بسیار با بر آری انقطاع خلاف اگر انباشان بوقوع در آید همین قدر براسه ایشان فکر
 و فکر است و آنچه قصه خوابه می الدین مرقوم بود این چنین کار با پیش هر شیخی که باین بابیجه یا
 بازی میکنند است آید پاک نیست و الله یومض ما یشاء و لا یستعجلون و لعلی یعلوا و لا یجلی بیت

لوحی شریع و حامی نور شارع	لوحی حافظ مستدر آن و خدا حافظ لوی

و آنچه از سر دخی و مانع مرقوم بود استی برادر کثرت سماع هم خوب ندارم بلکه تعیین هر چند
 هم نیامده استی الاتفاق اگر میسر آید و رفته دیگر دارد اما حلقه مراقبه بکثرت و اتصال با ذکر
 غنی یا جلی این بر دوام حسن است و غیر الا وضاع بعد از تقیید بشرایع و صلوة خمس و نوافل
 و اشراق و صبحی و عصر و مراقبه بعد از نماز صبح تا اشراق و بعد از عصر تا مغرب و حیات مغرب
 تا عشاء با و این نوافل دیگر اند که بمطالع کتب حدیث و فقه و سلوک چون احیاء و کیمیا یا
 و امثال ذلک چون نوافل مشایخ پیشین بهتر است و گاه گاهی براسه اهل درو اگر سماع
 باشد که در آن خبر محرم را زنی باشد اقرب بصواب است و تا کی صوم فرض و صوم نفل چون
 ایام یمن و ذی الحجه و غیره و منتهی و مانند این نگاه داشتن بغایت نافع و خود چنان
 از غره آخر شعبان تا روز عید و مخلصان را این طریق نشان دادن آمده است نه آنکه دو نمند
 را باین کار دلالت باید کرد این کار در ویشتان است که کمر بر همین بسته اند و در حلقه ایمن
 چند درم سنگ طعالم مجوز است اما نرم و شور بار نفیس باشد دیگر معلوم از مکاتیب شما میشود
 که شما را با قبیل خود ارتباطی نمانده چنانچه این سنی مکر نوشته اند بناء علی ذلک مرقوم میگردد
 که بدایت فقر یعنی بر سلوک و تجرید و تفرقه و قطع تعلقات است و نهایت فقر یعنی بر
 انزاد و تکلیف بابل و مباشرت اسباب است این یعنی بطریق اکثریت نوشته می آید

شنب مانده از نماز تجمیع فارغ شدیم و طے الصباح حضرت قزول خان جیو است که
 بدان وقت فرصت نوشتن دو کلمه نیست بچین وقت بدو کلمه شوق متصدع وقت
 آن جان جان میگردد شوق ملاقات گرامی بنحیدر است که قلم و زبان شرح آن
 تواند کرد و این قصه بخواجه و پنج رسید بلکہ این کلمه درین عظام و سستی و کالی روز
 بروز افزون گردیده و حار زبانه برود و تمام میل گشت دل از تربیت خلایق کند گردیده
 و از خود تمام قطع کلام نمایان گشته و در احوال سفر حجاز و حجاز و در آن مقام نشیند که الی
 یوم الفرق و الاصل و چون نموده اما چه توان کرد که قید المار آمدن من قید احدی چنان از او
 متعلق شود همه اسباب جمع آیند و همه موانع مرتفع شوند حال متعلقات بخدا سے تعالی
 روشن است فرزند حاد و سحر که درین پریشانی عطا شده ده ساله است چندان دل بخواند
 نه و به نیز از محنت کتاب مشغوب در صورت میخواند اگر این را بهیمل گزارم ضائع شود و اگر
 همراه برم وقت را شباه کند همه خود جمعیت ماند که محبت والده باز بنهند و ستان میل نماید
 دیگر دو عاجزه دایم یکے شش ساله دوم سه ساله - بارے آن در قرآن خوانده باشند که که
 ذکر الله کا احسان الکریم آنچه در تقدیر وقت تغییر نیست مصرعہ نادرین چشمه که کار جمیع
 کتب **مجموع** شیخ الاسلام شاه نظام الدین و الدین سلمه الله از در پیش کلیم سلام
 مطالع فرمایند معلوم باشند که خلافت را دو قسم باید ساخت خلافت ربانی و خلافت
 سلطانی آن که جمیع فقره اوست باشد باید فرمود من غیر بنیان بین ان کون عالما او خطا
 یا قسم ربانی که مثال نویسند و بر و هر یکند این قسم مخصوصا بابل علم دارند و دیگر اختیار
 نمایند خلافت را دو قسم سازند خلافت علمی کبری و خلافت صغری کبری قسم اول که مخصوص بابل علم دارند و ربانی
 عامر بهر حال آرزو کرد و دلها سے راغبان این کار اند کے محمودی نماید کار خود هم باید کرد
 هم کار طالب اسے برادر اگر جاسے باشند که مصطلحات را نور زیده باشد لیکن معنی عشق و
 تقوی و شسته باشد از عالمی که معرازمین باشد را چون علم چرخے است شاید دیگرے را

لغیر رسالت حال رفیع میان محو عاقل و معیال و محو شکر از یاران قدیم اند میان محمد شاکر
 فاضل حبیب الله و میان محو عاقل اگر از تحصیل بی اندام علم نظر اندک بین گوئی روده اند سرمت و
 طفت که عام انعام است خاص انخاص دارند و السلام
مکتوب دوم - شیخ الاسلام بشاه نظام الاسلام و المسلمین الدینا و الدین سلام الله
 از درودیش کلیم سلام محبت انجام مودت انعام مطالع فرایند مرقوم بود که قبل بعضی یاران
 ناخوانده که رسد است شوق و ذوق و شستند فحار که دیر اند و اکنون پیجم عطا است از ان جا تبار
 ناوم است میخواهم که منع کنم برادر من مصلحت و صواب دید آن نمی نماید که در صحت آن گروه
 به چنان فتنه و ابتلا شغب است بهتر میباشست که از ماسلف قطع نظر کرده و احادیث را
 آن طائفه را بر محل نیک از وجه عقول فرو آورده مرفوع القلم و کان لهم کین شیتا تصور
 باید فرمود من بعد از این ناخوانده اهل است و نباید و اقل علم این قدر مشروط باید و نیست که
 اعراب و صیغه لغت عرب تواند دریافت و ظاهر موافق شریعت تواند نگا داشت
مکتوب یازدهم - شیخ الاسلام شاه نظام الحله و الدین
 اوام الله ظلاله علی رؤس المرشدین - از درودیش کلیم سلام محبت انجام مطالع فرایند
 برادر من کار دنیا سهل است شمار مصلح دل محبوبان بگوشتید که بعد وصال و قرب
 رسد و بریاضت و مجاهده و عشق و یجودی مریدان و طال بیان را از بیت کنید که تا قیام قیامت
 بر سر ما و شما فواج پیغم متصل بر سر رعایت این جهان سهل است مرقوم نموده بودم
 که حرف نکیه و خانقاه و حویلی مذکور خواهم کرد که آنجا همیشه چیزی رسانیده باشند اگر مصلحت
 خواهم دید خواهم گفت و الا خیر - برادر من مقرر ساختن خوب نیست که در ویش بدو میشود
 بلکه بدنام علی سب الاتفاق هر چه میسر آید بهتر است مصرعه بکشا در سے که من ندادم
 خیرش و دل این میخواد باقی هر چه در تقدیر نیست آن را تبدیل نیست میان رحمت الله
 قبول نکردند عدم قبول از ایشان بعد نیست مصرعه نه هر که چهره برافروخت و لبرجی و انداز

مکتوب پنجم شیخ الاسلام نظام الدین از درویش کلیم طالعہ نماینده
 است که سلفانہ شب محرم الحرام است قلمی میگوید محبت میان اسلام و باہرہ خان
 کوکلتاش میگوید حکم شمس والہ علم میان غلام بجے نوشتہ بودند کہ میان اسلام
 ہزار روپیہ گرفتہ متوجہ شدند و یک اسم باہرہ خان بخشیدہ غرض مقصود است کہ باہرہ
 بدوضع مشائخ قدیم باشند یعنی فقر و فاقہ نگذارند و سعی در شیوع سلسلہ نمایند و مردم را
 از روطہ غیبت بمقصود حضور رسانند و برول بندگان خدا محبت دنیا سرگردانند و محل
 بجانب فقر و بندگی را کہ براسے گدائی سخاوت امیران نروند آسے این گدائی بہر آسے است اگر
 براسے خود نباشد گدائی براسے خیر عبادت است شہانوشتہ بود کہ در عدم قنوتات سلسلہ
 خوب جاری ہے شود و قبول فقر و جریان سلسلہ است لے درویش خدا سے تعالیٰ
 شمار عقل مسائل و عقل معاد ہر دو داوہ است آن کہ شد کہ دران اجلاس سلسلہ باشند
 اگر فتن و ناگرفتہ نمے دانیم اگر رونق سلسلہ از عدم قبول است عدم قبول بہتر قبول
 درویشان ماضی کہ قبول بعضے قنوت کردہ اند اغلب کہ براسے استمالت خاطر مفسدان
 کردہ اند و الا بصورت احتیاج خود کہم کہ قبول کردہ باشد در مراقبہ کوشش نمایند کہ سلسلہ
 نقش بندہ نیز جاری شود مراقبہ آرام بخش است و ذکر چہ سوزندہ و راول بیوزنید و خروشانید
 و در آخر بیارامید و خوشانید این طریقہ ہمیشہ مرعی باید داشت - والسلام

مکتوب چہارم شیخ الاسلام نظام الدین والد دنیا از درویش کلیم سلام طالعہ
 نمایند - بخدمت نقا وہ اخوان الصفا و خلائ الوفا مرزا یار محمد بیگ از فقیہ سلام رسانند
 و بگویند کہ در سلسلہ ما پیر پستی بہتر از جملہ عبادت است ہر روتے و قبولے و تاثیر ہے کہ دین
 سلک محسوس میگرد و بسبب پیر پستی است بر ہمہ عبادت مقدم است کہ اصل کار خست
 باقی فو تر ازین نعوذ باللہ انکہ ازین محروم است از ہمہ دولت محروم دیگر معلوم است کہ ازین
 امیران و منصبداران کہ شہانوشتہ نمودہ اند پائے تلقین ذکر و شجرہ در میان میباشند

این قبول است اگر چه قبول کرد قبول عالم است و السلام علیکم وعلیٰ آئین و سلم
 مکتوب است به حضرت زکریا - شیخ الاسلام نظام الملک و اله نیا والدین از درویش کلیم
 مطالعه نمایند اگر چه در عالمین که درین سالها که از تنگی باران صورت قحط درین ملک
 شده بود و با آنکه ده نفر سوار بهمان گدازان میشد گاه بیگانه فرستاد میشد از حلقه اقران
 خلاصی میشدند و الحمد لله رب العالمین آنچه مرقوم بود که دل از ذکر و مراقبه و سماع همه مطبوع است
 و مرغ و دوام لطف دارد و معلوم شود که شما موضع آن قرار دادید که چنانچه است
 ای برادر این طور بغایت نیک است درویش بخود را قهر و قهر صلبه کفایت میکند طاعت
 هر قدر که بیاید بگریزد و بخورند و بخورند از جنس فقر و نیست که بگریزد از متاع محتاج
 است با و همه رو است قلیلا و کثیر اگر آنکه اهل او را نیز و زش توکل بحال باشد که برین تقیر
 طعام اکتفا نماید و شرفی فووت کردند رحمت الله علیه ایشان مجرب بودند و با این همه هر چه مفتوح
 میشد قبول میکردند -

مکتوب است به حضرت زکریا - شیخ الاسلام نظام الحق و الدیناء الدین سلمه علی رسول العالمین
 از درویش کلیم بصیرت بعیوب نفس سلام مطالعه نمایند ملا طافه نافع که سیر رضیه از شما و یک عیبه
 دیگر بود سید مضامین مکاتیب معلوم شد آنچه گفتگو سے حقائق مرقوم بود همه موقوف و موصوب
 نمود ای برادر از یک تنم پندین بر پیدا میشود و هر یک بنوعی درنگی یکسان نیستند بعضی
 میگویند که شغلها بسیار رسیده و بدیگران کم این حرف مسموع نیست چه فقیر همه محمولات
 خود را نسخه ساخته بیک و تیره مانده قطع نظر ازین بر تقدیر سلیم آنان کم شغل عالمی را روشن
 کردند یا از آن با وجود آن همان کثرت اشغال عالمی را بد خلق کردند پس این قلت بجا کثرت
 است آنچه مرقوم بود که صحبت دولتندان نمیتوانم داشت الحق صورت بهمین است اما مقصود
 این بود و راجع این سلسله و اشاعت این مسلک صحیح و حق صریح بشود و عوام یا از خوارق
 انقیاد پیدا میکنند یا از آمد و رفت اهل دول مقصود از آمد و رفت و ملاقات این گروه نیست

کو ایشان بطور مولیان صاحب دود و حال یا صاحب ذکر و فکر باشند بلکه اینها آنست
 خواص و عوام اندوخت و در لقمه سالین و لایق شایسته اند که در خدمت و انادست
 هیچ شغلی در عین منصب و جاه بدولت و جد و حال و ذکر و فکر مشغول نشده باشند آنست که بعضی
 قطع علالت کرده در کسوت فقر و آیده اند شما مقتضای کار دارید که از باعث دولت صحبت شما
 پیشه و داندان بزرگ مشغول میشوند با وجود اینهمه اگر شما را خوش نمی آید آن کلبه که خوشی
 شما باشد تصوف و سلوک کسی بلند از تصوف و سلوک محمد رسول الله صلی الله علیه و آله
 و معاصی و سلم شما بدو وضع شریعت استمال بر خاطر بود و داندان را تعظیم و احترام و امتیاز
 میکردند بانی اختیار دارید دیگر چون اوقات را با امور بزرگ هر و مجلس جماع دارید وقت را بفرمایید
 کنید که در آن مرقبه فزوده باشند و نقشند با اراهم در آن حاضر ساخته باشند و اگر چه هر دو مبتدی
 است و مرقبه بر سر منتهی شما هم اکثر اوقات مرقبه و حضور می کرده باشند هر شخصه را که خلعت
 به پدید بفرمایند که در پند و سرور فقیر مشغول بفرمایند حال ابتدای و انتهای بنویسند که از آن
 بنویسند هر کدام معلوم نماید کتاب شما رسید آنچه در باب ارسال هدیه مرقوم بود آنرا اسعادت
 خود دانسته در وقت است همین قدر شفیق من است که این همه لطف بفرمایند فرموده اید در پیش
 من عارف من این سخن نمی شما را این بابت مخلوطا کرده اوقات این بے تکلفی که این
 عاصی را بآن زبده اولیا و صفوه عرفاست با عزیزان دیگر نیست این قسم بے تکلفی که با شما
 هر دو یکسے زرفته با خصوصیت خاص است خدا شاهد حال است و کفی باشد شهادت دیگر معلوم
 که از لشکر و جوان بسیار از وضع شما مخطوط بودند و قلمی از مذاق شما میگردند معلوم شد
 که کمال رشد شناخته اند لیکن آن قدر توفیق رفیق نبود که بعیت نمایند بهر حال مداح
 شما بودند و اشتیاق فقیر نیز از رگبدر شما پیدا کرده بودند و توفیق بیعت نیافته اند حقیقت
 مجلس سرود و جماع آنست که همه متروک شد زیرا که احوال نیست و به تقریب عرس
 حضرت شیخ اگر فالان می آیند مجلس از افسردگی دل میشو حفظ نمی یابم مصرع

بهار طبع و ملاقات دوستداران است و

مکتوب نوزدهم - عارف معارف ربانی سالک سالک سبحانی متع الله الطامین
 بطول بقائه از دور و پیش در دین ان شراب اقدام انسان کلیم الله بصیر الله عیوب نفس
 و دفعه اخیر ملاقات سلام محبت انعام مودت انعام مطالعه نمایند و اعیان زیارت حرمین
 شریفین را و بها الله شرفا و توفیقا اکنون چه طور است اگر مست است اینجا بیائید شیت الله
 سبحان بعد از آن اسباب باتفاق سیر آن طریقت میرود اگر قوی است پس در این ایام علاج
 اطراف به بندر سورت روهاده اند و راه مفتوح شده چنانچه شسته اند و اگر محتاج خرج هستند
 از وی که برآمده بودید براسه این داعیه که نام خرج برداشته بودید بر قدم توکل برآمده بودید اینجا
 این حرف مشهور شده که براسه حج برآمده اند و دخل لشکر و مجاور شده اند خیرگاه عذر عدم
 فتح راه بود اکنون باتفاق همه مخیران راه مفتوح است چه عذر است مگر اینکه فقیر شما را طلب
 و باشد که این قدر طریقت منظمه است طوری که توکل و فقر از دست نماند و غریب کردید به لایق
 که این وضع را بهر حال انجام تالیب گویاید که و این که فتوح شود آن فتوح لایق را غیب
 بهر چه رسد به عیب است و السلام

مکتوب بیستم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته علیکم ایها الفاضلون الی انصه ما رب الشهد
 و علی مطالب الوجود از چگونگی احوال بدت برآمد که اطلاع نیست بهر حال اقتضای خیر منقول
 در گاه صمدیت آنچه مرقوم بود که اهل دول بعد از دخل شدن اخبار این امر بخوابند و من
 اظهار آن را موقوف بنظیر بعضی تاثیرات میدارم همه موجود و مقول است باید اخبار را با ظهور
 تاثیرات بیهیست افکار و افکار و مراقبات عیسر کمتر است و این طایفه را فرصت
 این کار کجاست لهذا اظهار این امر لطیف القدر و سیما این محطلان کمتر است اما بهر حال
 بر استمالت خاطر این قوم باید کوشید و منتظر ظهور تاثیر این دم سران کمتر باید بود و حقان
 میان اسد و میان ضیاء الدین بنفصیل معلوم شد شما هر گاه مخالفت با هر دو نموده

نخواہم بد کرد و دیش از بکار راستے خود بگذارید و شما منوچہر کار خود با شید اگر شمارا کا خوب خواہد
بود فساد بازی از قول و فعل بیدار ان اثر در خواہد کرد اگر خوب نیست پس معلوم حقیقت ہم کو
این است کہ ایشان از تربیت بہت بیخوار ہند و تربیت بہت عنایت است از انیکہ شخصے
بجز رسیدن بخدمت درویش سے خود و محو مثل شی شدہ بہ نہایت رسید و یقین است
کہ تربیت چنین است تربیت امام و مسلموں کہ است باز کار و افکار و مصائب و امثال فک
و ایشان را فرصت و لغت سوزی این کار نہ اگر چہ تا حال کہ ۲۸ شوال است پیش نیاید
از فحوا مکلام بعضی ہم صحبتان از جنین معلوم سے شود و السلام ۔

مکتوب بیست و یکم خلاصه اخوان الصفا و خلاصان الوفا مولانا نظام الحق والدین متبع الهدی
اعمال متقین بطول بقائه از خادم درویشان کلیم شاهجهان آبادی سلام مطالعه فرمایند
بعد از شرح اشراق معلوم نمایند مرقوم بود که طالبان حق به بنگ و شراب و فیون آلوده
با وجود آن صدف طلب میکنند چه حکم است برادر من تلقین ذکر تجریدیت بکنند
که نام حق تعالی تاثیر خواهد کرد و یاد دیر دیگر مرقوم بود که بعضی درویشان دعوت میکنند
و بخوابش تمام رخا نه خود یا براس عین بزرگان می طلبند فقیر نمی رود هر چه امر عالی شود
برادر من فقیر شما جامی نمی رود و درویشی با نمی طلبد اگر چه بظاهر ترک سنت می نماید
اما اگر بنظر تحقیق بنگرید همین سنت است که بعضی از مشایخ که استفاده از شما میکنند
و معروف افاده شما میشوند و اباشد که براس استمال خاطر و گاهی اعیاناً قدر می رانند
شود و الا امر و خیر و برکت در مجلس شایخ نماند است دیگر در کتابها مرقوم بود که طالب
صانع مثلاً پیر او فوت شده و او را از نو نمیت زدیرسد یا مثلاً در واقع شده که این طالب
نمیتواند فوت کند از پیر خود نمیت زدیرسد اگر چه چنین طالب طلب ذکر و مشغل نماید چه امر
است جواب این سوال بکلیه شده شد و تفصیل او نیست که کلیه در این امر فقیر این است
که مسلک چون سیر شد و در شده و می شود احتمال اضاعت دارد زیرا که اگر بگفته اول که تلقین ثانی

نموده و پیشود و اگر گفته ثانی بکنند نفیس اول نمود و بیع میشود و بیع بهر دو یکی از انکار اول
دارد که بهر آن فساد است مکرر و آنرا بسیار مکرر و لا محاله طالب دیگر میشود بر آن نقصان و
بر الهی خود اقامت میکنند چون درین سوال مکرر این است که از پیر خود چیزی نیافته
پس درین صورت مانع بر خاسته گویا ساده روح است بهر نفس که نشسته بر پا است بخلاف
نخسته نفس که تصرف در روحانی از بهر یکی نیست *

و دیگر در قیام مکرر بود که زمان را بهیت گنم یا نه برادرین همه زمان را بهیت کنید اما باز زمان
جوانان خلوتهاست طوطی که موجب فتنه مردم میشود و نکند و در صحبت اولی وقت بیعت و امنه
بر دست خود بچیده دست بر دست او دارند که حسن اجنبیه حرام است و دیگر محمد قاضی میگفت که
دو دختر را باخته را گفتن ذکر امر فرمودند برادرین فکر راناش چون مراقب شوند ذکر تلقین میتوان
کرد اما قبل ازین منع است که خوف بلاء است من بعد از بدو دختر خود را تلقین نکند که
بلاک جالست و دیگر بیا را که بسیار دیگر گفتن مستغول باشد خوف جنون آنها باشد
بفرمایند که موی سرنگا دارند و آنرا چرب دارند و چرب خورند که از جنون در مان باشند
و دیگر امر خلافت آسان ندانید کسی که فاضل یا طالب علم اقلاً عبارت عربی درست تواند خواند
برای او شان بنویسند چون میان عبدالله خان و اگر عاری باشد و حال عالی دارد و
ریاضت شاق باو هم جائز است و اگر عاری محض باشد فلا فان امر الخلافة له شان عظیم
و عند اعطائها للجهاد يستهان فعليه ان تغمضوا هذا الامر فان الخليفة تمثال
المستخلف والناس يقتسمون حال المستخلف من حال الخليفة *

و دیگر مردم بود بهر دو یا رام و بند و مایه دیگر بسیار در بقعه اسلام در آمده اند اما با مردم
قبیله پوشیده می مانند برادرین اهتمام نمایند که همه همه است این امر حلیل از بطون بطور
انجام که موت و عقب است مبادا احکام اسلام بعد از طاعت بجا نیاورد و مسلمانان حقیقت
را بشورانند و یا رام اگر خطی می نویسند خطی نوشته خواهد شد میان اسلام و میان ضیاء

تغیر لباس هم بکنند که مبادا طالب علمان جوان لباس شمارا لباس طالب علمان ببینند
شمارا از سب داده از راه خدا بر او دنیا برسد و از دست او اخلت مدافع ندارد و جهد تبلیغ نمایند
که مردم در مسلک شما داخل شوند و بجهت فخر حسند و محبت دنیا از دل سر برداشته و در مسلک
و وجه مشترک شما گردند و شیطان باطنی آنها بکلی بر حاکمیت مهمل شود و افکار و افکار
شائع سازند اما بابل زندنا اهل که این حرام است والسلام

مکتوب بیست و سوم شیخ الاسلام نظام الدین ابوالدین سلمه بن محمد بن علی از فقیر حقیر کلیم
سلام محبت انجام مطالعه نمایند آنچه نوشته بودید که مردم در جناب حضرت شما خبر میگویند
که کشته شدن صواب می نماید لهذا اخلاص اسم شما میکنم و گاه اسم شما عبد الله و ملک الله
و فلان سیاح و فلان فلان میگویی و نام حقیقی می پوشم اما پیش محبان حقیقی ظاهر میکنم بنوا
مضمون کلامم اے برادر ماکه باشیم وجه باشیم وجه لائق باشیم که کسی ما را بد شناسی بهم بگویند
و هر که ما را بد یاد میکنند ما سخن زیادده آنرا بگویم که او لطیف کرده کم و ششام میبرد با خود که در پیش ما هم
عفو کند و در آنچه جناب شما را عیب نرسد و کسر نشان شما نشود همان کنید ما را هم قبول است
لیکن پوشیدن اسم شیخ اصلاً و مطلقاً بمن ندارد و این معنی شاید بر شما اگران آید اما از باب
الف نه آنکه که و غده پوشیدن اسم شیخ فلاح و صلاح دارین میبرد و بیشتر هر چه صلاحیت
و صواب دید شما خواهد بود و شاید نیکو خواهد بود اما خیر خواه هستیم بخواهیم که اسم شما پوشیده
شود و بعضی نام بخار ان میگویند و بروی من که حضرت یحیی قدس سره حقائق و موازین
نداشتند نه خشک بود که من ازین آزار چه بگویم که من حرید فلان سیاح یا فلان مجتوب
یا فلان ارماع هستیم این معنی را طریقت مشائخ بر نمی آید باقی اختیار بدست شما است
اے برادر چون شیخ مشهور میشود بر اسم سوختن او طائفه توفیق آزاری می یابند و این طریقت
جاری است در زمان مشیخت حضرت سلطان حیو و ششام و طفی سلطان جو میگردند و مریدان
بخدست سلطان حیو نالش این معنی کردند که مردم حضرت را بر اسم مجرب و ششام میبرد

کشته خواهد شد و حضرت سلطان جیو میفرمودند که ما عفو کردیم شما نیز عفو کنید و این دور
 بیست و نهم است

هر که مار را بجه در دشت بپسار باد	هر که مار را بجه در دشت بپسار باد
هر که خار سے برزند در راه ما از دشمنی	هر که خار سے برزند در راه ما از دشمنی

سومین ساختن کار درویشان است و السلام
 مکتوب بیست و چهارم شیخ الاسلام شاه نظام الدین و الدین سلمه الله تعالی من
 جمیع الکافات و البلیات از درویش کلیم سلام محبت انجام مطالع فرمایند باید که در ایصال
 حاجات تسلیع نمایند که مکتوب نصف الملاقات است مرقوم بود که مردم بجداند که بپاشا
 ملاقات کنند بلکه ملاقات شیخ جیو که بجداند که من تقریب نیک میکنم ملاقات بکنید
 برادر ملاقات بادشاه هیچ نیست آخر خفیت میشود درویش که بادشاه تا امروز شهر اندر
 را دیده باشد اما اعتقاد سے و اخلاص سے هیچ یک پیدا نکرد و عاقبت صحبت بخیر نی انجام
 باقی اختیار است محرب چنین است که گفتیم دیگر مرقوم بود که بعضی امرای سرس بادشاه
 نمیتوانند که پیش شاه آیند میخواهند که شما پیش ایشان رفته تلقین ارشاد می کنند
 اے برادر ظاهر این هیچ نمی ناید گرم بر این قدر هم گرمی این کار باثرب که خلافت نفس
 کرده یک روز خانه شما بنیاید پس بیشتر خواهید اما اگر دانید که صاحب خیر است رو باشد
 که بر اے رو شدن حاجت دیگر سے دل کشیده بخانه او بروید شاید رو سے نیک سختی
 پیدا کند و دیگر مرقوم بود آزار با هم دارم ظاهر و باطن الله یشفی که جمیع که اما هیچ و سواس
 نمکنند که نام شخص که خالی از بلا خواهد بود و دیگر مرقوم بود که مردم بجداند که تا اهل بکنند اے برادر
 ما اهل حجاب نیست بے ضرورت نباید کرد و انصر و یقدر بقدر را اگر دایمی گرفته قصاص
 حاجت نموده آرا و کشید شاید اقرب باشد از آنکه همیشه درین بند گرفتار گردید و دیگر مرقوم بود
 که سید عبدالرحیم اکل و شرب نمیکند اے برادر چه باک اگر دل مشغول بحق است ترک دارد

انشاء اللہ الی ابن فائق آسیب بخوابد رساند و السلام
 مکتوب بیست و نهم شیخ الاسلام شاه نظام الحق والدین ادام اللہ توفیق
 و زوقه و افاض علی العالمین برده و حسنه اندویش محمول را ویریه قبولی کلیم اللہ بصیرہ السلام
 بصیرت نفسہ کما ہی و فی مبایعہا - اندویش کلیم اللہ کلام سلام موت اعتسام مطالعہ نماید ذکر و تائب
 کہ نشان فقیر و سابق بالخیر است از آن مہر است نگردید این علقہ آخر و رویش را از وضع
 استغنا سے اندازد و اگر خواہ سخا ہی از و اوج باشد انہم بعد انقضائے طریق سیر و از و
 در شہر سے میسر خواہد آمد و ہر سے از و کہ سکت ازین فقیر نموده بودند مصلحت ویدن
 آنست کہ اللہ اللہ دین روز ما دیر یا پیور خوبیا است وطن اختیار بکنید یا برب آب اگر
 صحرا باشد انشاء اللہ تعالی آبادی ہم آنجا خواہد رفت و آنچہ ایمارفتہ بود کہ نمائے بعضے دو نمند
 باید رفت تا داخل سلک شوند اسے برادریت مقدم است بر عمل صحت و فساد عمل یعنی بر
 فساد نیست است اگر نیست شما صاحب است انشاء اللہ تعالی اعمال باصلاح راجع اند
 غم خورید و آنچہ ایمارفتہ بود کہ ملاقات خلیفہ را امر و باعث اند اسے برادر یا را تجر بہ
 معلوم شد صحبت ہیج درویش تا آخر کار با خلیفہ برابر شدہ زیر اچہ محال طلبہاے خلیفہ
 بر درویشان شاق سے نماید و مدارات خود با عباد اللہ از درویشان بر خلیفہ دشوار سے نمائے
 انجام بقیع صحبت میگردد مگر باشیخ محمد وارث مرحوم کہ ایشان ہر اسے کسی خلیفہ رنگ نکردند
 خلیفہ ہم فرصت محال طلبہا نیافت کہ از دہلی بد رفت - ملاقات خود آسان است اما
 بر اسے آمدن صحبت مشکل و اللہ الموفق بہر طور اگر دین ملاقات کار عاجزی از شما بر آید
 سعادت خود خواہند داشت حافظ شیراز علیہ الرحمۃ میفرمایند بلیست

چو قصد بادہ کنی جرعه فشان بر خاک | از آن گناہ کہ نفی رسد بغیر چہ پاک

بار سے ایصال فیض بغیر عبادت متعدی است شاید اقرب الی القبول باشد و السلام
 مکتوب بیست و ششم شیخ الاسلام شاه نظام الدین والدین سلمہ از فقیر کلیم اللہ

سلام محبت انعام طالع فرمایند مکتوب محبت اسلوب مدتهاست که رسیده و چشم
نگران است ایستاده بر روی یک کوزه که از زبان بنده انبیا کان پرست آید و اسباب آن از مرکز
حاکم به محبت فلک علم پر میشود پس طوبی لمن قال و طوبی لمن قال و طوبی لمن
قال من قال من قال و لله اجر الی اول من قال یس و السلام

مکتوب بیست و هفتم شیخ الاسلام و المسلمین نظام الدینا الدین سید الدین علی
از درویش کلیم سلام طالع فرمایند امر و ذکر چهارم بیج الثانی سلسله جلوسی است محور میگرد
پس حافظ سخن رتبه منزه شکر شده بدست او کتابت مطول مشتمل حقائق دیگر نوشته
خواهد رسید انشاء الله انجله آن حقایق این حقیقت است که اگر شمارا قصد از و اوج باشد
بخواند این علم فقیر صبیحه است انشاء الله که خیر است بطریق رسم برسانم و اگر دخیله این
کار نیست فهو المراد که درویش در تامل از عادت باطن تفاوت میکند و دیگر معلوم شد که آنچه
از مجموع دولت مندان و قضیه خواجه نجی الدین و سرای غلبه سرود همه معلوم شد اسے برادر
ایچنین واقعات باختلاف دولت مندان میشود باک نیست فایده خیر حافظا و ارجح الرحمن
و یقین شناسید که دولت مندان هرگز در هیچ عصری مرید بیج شیخ نشده اند اگر شده دولت مند
نماند همه را گفته اند لکن بستانند و ملای دولت مندان که هنوز بر رسم خود باشند و مرید خود را
گیرند مرید نیستند لکن برادر مریدی ایشان همین است که با وجود فقر و نیست از جاه خود فرود
آید و بتواضع شما صحبت داشته اند بقدر سلوک تمام است که ایشان بولایت رسیدند
از ایشان ذکر و فکر و اوضاع درویشان چشم داشتن نهایت غلط است ایشان که بیعت
کردند در ولایت ایشان چه ماند از ایشان همین قدر مطلوب است که محتاج به خیر
برسانند و الا بیج اذا خلوا الی شیطینهم قالوا انا معکم انما نحن مستهزؤن صفت
ایشان است در مجلسی که گویند که شما مرید فلان شیخ اید روئے ایشان سیاه میگردد و خوب
خود میداند ذکر و فکر از مردمی طلب است که وفق درویشان پوشند و از کار دنیا محفل

بکار عقیقی گوشتند و مجلس سرود با احتیاط گاه گاه بکلیه ترک نه منند و مقرر میشد بکنند و السلام
 مکتوب بپست و بهشتیم شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و الدینیه الدین
 سلام الله تعالی از درویش کلم سلام طالع نامه نمایند و در کتب و بهشتیم فی الحقیقه سینه مهر صد و
 است الحمد لله که بهر وجه عافیت است زمین تکیه و وسیع تر می باید اکنون در صد و چهارده
 دارم بلکه در منزه کرده ام بهر تنگ و وقت است که آن را بر اسلوب حریلی مسافرتیم اگر
 بر اسلوب تکیه کنیم لغایت وق می نماید ترس هرگز زمین تکیه میتوان شد و از رسول تکیه
 اگر نزدیک قدم مبارک بار و ضمه شاه بایزید بالا به قیصر و شاهی یعنی دور از آبادی بکیم هم
 سر انجام میشود اما قول که کسی را مطلوب ایصال فیض باشد این قدر دور است چرا و دوگاه
 بخاطر میرسد که اکثر عمر و بهین تنگی گذشت اکنون معلوم چه قدر باقی ماند که کشایش و غفلت
 چه توان کرد اما چون این کل نعمت متعدد است شاه و خزان و دیگر نیز این نعمت فیض شد
 من میخواهم زیرا که شما را کار بزرگ ایصال فیض و اعلا کلمه الله فرموده ام و شما هم دین کار
 گرم آمدیدی ترسیم که مبارک از اینچنین فرمایش که از آن جهت است غفل و انهمال راه باید
 در وضعی نیازی نیازمندی پیدا کرد و آنچه از امور دنیاوی بشمارد شتمی آید و فرشته
 خواهد شد کلیه آنست که اگر در خود تاب و طاقت آن بر بیند و دانند که با کسانی و دیگر چه
 بجای کثیر میسر آید کرده باشند و اگر دانند که در آن هتک حرمت طور دینی و خروج
 از وضع مختار آن بر دمه شما گذشتیم اگر خواهید بکنید و اگر خواهید ترک و بید که چنین کرده اند و السلام
 مکتوب بپست و بهیم شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و الدینیه الدین از قدس
 کلم سلام طالع نامه خطیکه معرفت میان عزت علی چرمینه فروش مرسل بود رسیدم و هم
 که از آن ترکه و کام و سوزاک خالک آید جلالت من یام و هجوم خلایق سبب پریشانی
 خاطر میشود اے درویش اند خاتم و ناصر که ارشیدن آثار خاطر این عاجز کو نمند شد
 شفا عاجل و کام و نزل شما را انجام هم بود آنچه در باب سوزاک حکما میگویید بشورت محب الفقرا

محمد علی خوشنویس که عقیدت تمام در محراب شما دارند و من درین باب مکرر شما نوشته
ام بقاصیل و در این ورقه باجمال نیز بنویسم که تا ممکن باشد گردن بناید گشت بیت

در راه حسد که ره زنان اند	آن راه زنان همین زنانند

و بر تقدیر ضرورت و الضو و دات تبیین المخطوبات باید کرد اما بقدر ضرورت اگر کثیر
بخیزد تا دفع مضرت که سوزاک نموده فارغ شوند اقرب بصواب نماید و اگر که خدا هم شویید باید
که دختر محتاجی که دنباله گران نداشته باشد باید خواست اینجا در قبیله مادر و سهر دختر بودند
میخواستیم که یک نفر و شما بکنم اما بعضی موانع که موجب تشویش ما و شما بود و اندیشه اذین
و اعیان فارغ گشتیم اگر بهمانجا صورتی پیدا شود جائز است و آنچه از کثرت هجوم غلات
منه نویسد ای برادر عالی در امید قبول سرگردانست شما سر از قبول میگردد و اینچنین
میت بین یدی الغشال باید بود اگر قبول دهند قبول باید کرد و اگر خجول و منهنج خجول باید کرد
و عذر درین کار فدا از بایست خوش است به بیت

دست گفت که باز پوست پوشان تو نیم	در شتوایی هم خوشان تو نیم

رو و قبول عنایت اوست هر چه عنایت شود بهمان باید ساخت و شکوه این نباید کرد

والسلام

مکتوب سیم شیخ الاسلام شاه نظام الدین سلمه الله تعالی از ویش کلیم الله سلام
مطالعہ نمایند مکتوب شما رسیده که مرقوم ماه صفر بود مرقوم بود که عجب صورت روسی داده است
که اصلاً و مطلقاً دل را جمیع ذکر و فکر نمی شود بلکه پریشانی طور و روانه و ارجحیت ذکر و فکر
نمیشود سابق روز و شب سواست ذکر الهی و ذوق و شوق و ذکر و احوال بزرگان چیر
دیگر نبود معلوم نیست که چه سبب است مگر آنکه حضرت شاید بقیه کم توجه باشند بهر حال امید
توجه است انتهای کلام معلوم شد که حکم من است و یوماه فلهو مغبون ترقی لازم حال
صوفی باید پس آنکه در ترقی است سالک است و آنکه در یک حال مانده و اقصی و آنکه نفع و بار

آنچه از آن برآمد بود کرده راجح است آنچه شما نوشته آید در ظاهر لفظ شماست اما
 چنین است بلکه چون صوفی را ترقی نمی نماید و او در آن که بود منوطی نماید و هر مرتبه سخنانی ذکر
 مرتبه فوقانی است جائیکه هنوز معاد با شکر ذکر و فکر آرزویش ندارد و اما اگر کسی واقع حضور و تضرع
 و ذکر و فکر هم نیست پس درین صورت چه مایه دشمنی است و این بر جوع پہلو بزند
 در علاج آن باید کوشید که هر شغل مانع ذکر و فکر است چون توجیه بخلاق و دنیا و سایر سیاهی
 گذشتنی و گذشتنی است و دل بسختی و بهمت و بختی است پس حیث باشد که توجه الی الله
 را که باقی است و او را توجه الی الخلاق که فانی است باید فروخت التبتدلون الذی هو
 ادنی بالذی هو خیر و هر گاه خود باید حاضر داشت و کار به او افتاده فمصیب العین باید نمود و بدست
 مجلس و غطا گرترا هوس است مرگ هر دم زود عظمی تو بس است
 فرموده اند که چون صوفی در کار خود ترقی نه بیند با ضدا و حال پروانده یعنی اگر مقیم است
 مسافر شود و اگر سیر بخورد گرسنه باشد و اگر خوب می پوشد درشت پوشد و اگر متوجه خلاق
 شود متکلف شود و بهر حال به تهذیب نفس و سیاست آن کوشیدن از جمله مقدمات است
 وقت سالک است دیگر مقدمه که خدائی نوشته بودند یارے از یاران شما انجا رسیده بود
 میگفت که میان محمد علی جاسے منسوب شده اند میخواستند شاه نظام الدین جیو در میان قبیله
 منسوب شوند قواسے ما و آن کار است که اگر احتیاج نباشد هرگز که خدا نباشد براسے
 یک دم شهرت که خاک بر سر او است اسیر زن بتوان شد بعمر تاسے و راز الصغر و تقدیر
 بقدر ما و اما سے درم خرید پیدا باید کرد یا خاتونے که مهر آن زیاده از ده درم شرعی که مقدار
 سه روپیہ باشد تخمینا نباشد در تاسے و بهی زنان نباید افتاد که این قوم رهنزان دین اند
 هیاذا بالله و اناء عن هذا الهالك والسلام
 مکتوب سنی و یکم شیخ الاسلام شاه نظام الحق والدینا والدین اند ویش کلیم سلام
 بهجت انجا مطالع فرمایند که مکاتبات شما متواتر رسیدند و بعضی یاران را احوال گرم

مکاتیب شعاعی استعاج و امین و هر جا باشد بجایست باشند و بجز مشغول و بخلق خدا بسو
حق راه رود نوشته می آید که امروز روز تحریر ادبی است فرموده یک درم نیستیم حکم ما بنده
بر باک فحش این سخن گفته می آید و الله شریک در کمال اگر چه از غیب مفتوح میشود آن حرام
و بیم نیست چنانکه کریم نیست اما اگر در میان نامه پیغام با خان مذکور واقع میشود یا عث
رعایت بعضی از مخلصان است چون میان نور محمد و میان محمد یار و میان محمد بن از مخلصان
شما آنجا رسیده اند و بقیه هم شما اند شما نوشته می آید که توجیه باطنی در حق این بهر سه
غیر باطنی الخایت مبذول دارند و توجیه ظاهری خود تابع توجیه باطن است آنکه توجیه باطنی
در بیغ ندارد و توجیه ظاهر چون در بیغ خواهد داشت بهر حال شمر و شکر و مفتوح بر رعایت ایشان
داشت شاه ضیاء الدین همراه لشکر عظیم شاه به شهر کافر رفته اند و شاه اسد الله لشکر را نخواهد
گذشت الحق و هو یدعی السبیل و الله متهم ذره و کوکبه المشرق کون بهر طرفی
بودن شما در لشکر موجب حجت علی عباد الله است و دیگر میان عبد الرشید معلوم نیست که
کجا تا بجای ترقی کرده اند اگر سلوک تمام کند و طلب رخصت ارشاد نماید و شما و ایشان
قابلیت این معنی احساس نموده رخصت ارشاد بطلبند و دیگر بنده ناو و حامد و عید سلام بسیارند
مکتوب سی و چهارم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدین و الدین سلمه الله تعالی
از درویش درویشان خاک راه ایشان کلیم الله سلام محبت انجام مطالع فرمایند مکتوب
که مکتوب در کتابت بود در سید حقائق معلوم گشت در اینجا غرض است بهر تقدیر که فضیلت چند
چیز دارند اسم ایشان عبد الولی از مردم سنگها نه قریب نارفول از قبیل قضا است چون دولت
نقد و ششند بعنایت درویشان امتیاز یافتند قبل ازین میان محمد شفیع که مدرک
علی الاطلاق اند از فرزندان شاه عیسی سندی اولاً فاتحه فراغ از فقر گرفته بودند اکنون
بعد از برآوردن چله ما فاتحه این کار هم گرفتند الحمد لله علی ذلک اسے برادر از خود کارے
نمی توانم کرد یا بی می شاید دیگرے باین طور مشرف گرد و این بے ادبیها نمود و شش

والاچہ لائق شہانہ در اعلا کلمۃ اللہ حق سبحی بجائے آریدہ خواہند بجا آورد شاہ ضیاء الدین
محمد مذہب میگردند اگر جائے را گرم سازند و بارانگستہ جائے بنشینند خوب باشد اما چہ علاج
کہ تقدیر چنین رفته ما و شما را کار فرمایم آوردن تنگہ و نقد و جنس نیست فرمایم آوردن و لہا
مطلوب است تا و لہا عاشقان صادقان ان اطاعت و کثافت عالم جمع آریم و آنچه در نظر ما
جلوہ دارد و نہ ہی در کام جان ایشان بریزیم شاید کسی کہ افتد ہزار و ہزار فرمایم آریم
شاید از ہزار کسی بر عنائی و زیبائی عالمگیر شود مہر عہ بہر یک گل منت صد خار عیباید کشیدہ
مکتوب سہمی و پنجم - الحمد للہ و المنة کہ مکتوب شما پیوستہ از شہر کانورسیند - اما
مستے است کہ در پردہ توقف اند تقسیم اوقات و توزیع مجالس کہ مرقوم بود ہمہ بہر پنج صواب
دارند این قدر یقین و امید کہ نیست بیک لازم است در ہمہ حرکات باید داشت و آنچه قیمت
دارد و از اعمال آن عمل است کہ دایم است اگر قائل باشد و گاہ عملی کردن و گاہ ترک آن
کردن از پنج صواب بعید است تلون از آثار بدایت است و دیگر نگنی از آثار نہایت و
بیرنگی تمام مقصود این سفر تا ممکن باشد بمرنگ باید بود و تزیین مجلس و ترتیب خلعتہ از
عالم ارشاد است و بخود بودن در ہمہ اوقات از عالم دیگر رزقنا اللہ و الیکم ہذا المقام علی الذکا
مرقوم بود کہ میان عبد الرشید مشغول اند - الحمد للہ علی ذلک اگر مشغولی ایشان محسوس
باشند از آن بخواہند داد و اگر طمع اختلاط بدینا از ایشان محسوس باشد از آن بخواہند داد و
و اگر فقط از دنیا در بایند از آن بخواہند داد و ہمچو آفت بالا تر از اختلاط بدینا نیست ما و شما
ہم اختلاط بدینا و ابنار دنیا میکنیم لما الحمد للہ ہمچون سوزن در آب مے با شیم مرقوم بود کہ
غائبی الدین خان طلب ملاقات کرد و ز فہم خوب کردید کہ نہ فقیہ اگر اورا فقاہت در دست فقرا
بودے خودی آمد و خود آرائی مے کرد ہمیت

در سرکشی و تکبر و خود بینی
برویدہ اگر نشاندت نشینی

از سادگی و سلیبی و سکینی
برائش اگر نشاندت نشینی

اناموشته بود که او خطی باین طرف در باب اذن ملاقات با صلیحه فرستاد بلکه نوشته
است خوابید و تا حال ۲۰ فرقی بجهت است اثری از آن پیدا نیست و بر تقدیر که خوابید
اذن علی العموم نخواهم داد آری هر طور فتنه در خدمت نظر اذن است که فقرای غیر متوجه
این قوم باشند الا فلا - دیگر رقم حویلی از جانب محل اندرون قریب به صد و پنجاه رخ شد
الحمد لله اکنون یک درم ذمه نماند ذلک فضل الله یؤتی من یشاء والله ذو الفضل
العظیم اگر لا اله الا فیض دین باب تصدیع میکشید تصدیع او را و اندازند و اگر با کلفت
است والله غنی عن العالین و لکن یقبل التوبه عن عباده شما در بیعت کردن با
عورت چرا اجمال می ورزید اگر جوان اند و اگر پیر اگر حسین اند و اگر قبیح همه را با حیا و حرمت
پندارسته کلمه حق بگوئید ایشان باید رسانید و یک نشنیده شد که شما چون سفارش پیش
و و لکن ان می کنید اگر او کار شما که خوش شدید و اگر کار شما اگر از زده قطع می شده فلا
می کنید اگر این حق است خود چیز نیست طریقی سفارش این نیست کار شما همین
سفارش است اگر او کار شما می کند کار خود می کند و اگر نمی کند کار خود نمی کند شما چرا از زده شسته
اگر سفارش صد بار می کنید و او صد بار نمی کند باز سفارش باید کرد و از زده نباید شد این طریقی
مستقیم است که بزرگان نه نفس برین طریق بود و اندر در آنچه معمول شماست بوسه اند
نفس باقی است - والسلام

مکتوب سی و هشتم شاه نظام الدینیه الدین از درویش کلیم سلام مطالعه نمایند - از
اورنگ آباد شاه نور الدین شما عرضیه نوشته اند که شتمل بر طلب فتنه فی الشیخ دارد
یا محبت پیر و سنگی درین معنی دلیل واضح است و محبت ساطع است بر بلندی استعداد
ایشان که هر که دریافت از حسن اعتقاد یافت پیر من خشن است اعتقاد من پس غمت
همین معنی دارد و ارادت بیار و سعادت بگیر همین معنی دارد و سلف که بسیار کلمات
پیران می گفته اند صفائی اعتقاد بود و اگر در بزرگی پیر متروک باشد که شاید ولی باشد یا نباشد

و این راه را هرگز نرفته و لایست ندارند بنابر آن نوشته می آید که شما توجه و حسن تربیت از خواجه نورالدین دکنوردی رفع ندارند و بمراتب تصور و صورت خود تا کنید و بلغ نمایان که انشاء الله تعالی مقصود حاصل خواهد شد و دنیا امری را آخره همین است معلوم شما باشد که در زبان نبوت علیه السلام اتفاق پیشه نماند و زده میکرد و در احکام مسلمانان حقیقی و در ایشان تفرقه یافتن نیستند حق تعالی زکوة را فرض کرد که دادن مال بسیار شکل است چون زکوة واجب شد مسلمانان قبول کردند و منافقان این حکم را قبول ننمودند و فحشا گشتند و مسلمانان همچنین امر خود را راه خدا از دست ندادند و اول جدا کردن دلیل قوی است بر سوغ اعتقاد البته متوجه ایشان خواهند بود و ایشان سفارش از فقیر شما خواسته بودند بنابر آن مزید تاکید نوشته آمد و السلام *

مکتوب سی و نهم به شیخ الاسلام سفا نظام الملته والدینا والدین ارقیہ فقیران
 کلیم اللہ سترالبدعیوبہ و غفر ذنوبہ سلام خوانند و اضع باد کہ یار الان چون قراول خان
 و میر محمد سعید مجاہد بن مستند و آنچه نوشته بودند کہ مدعوای ناخوانده طلب اجازت نام
 میکنند و رین باب چه مصلحت است حق این است کہ اجازت بابل علم باید و او ابرا
 رعایت دل این مردم ہم گونه اجازت خاص مقید باید و اولسا ناخوانده کہ این ازیشان
 خوب سراخام شدہ و آنچه نوشته بود کہ فلان شخص کسب فقیری پیش شما کرد و خصمت
 ارشاد از شیخ عبدالحمید گرفت این معنی خوب نیست چرا خود ندانید اگر خلافت اکبرے
 و خصمت عظمیٰ نمیدانید بارے خلافت صغریٰ میدانند شاید در سلسلک او چراغی روشن
 گردد کہ ما ہمہ را روشن کنی او کفایت کند و الت سلام۔

مکتوب سی و هشتم شیخ الاسلام شاه نظام الملته والدینا والدین سلمه الله
در پیش درویشان و خاک راه ایشان کلیم سلام مطالعہ فرمایند مکتوبی که بدست
شوق فقیر مرسل بود رسید بطوریکه عبدالکریم نامی در موضع فلان خانقاه عظیم رسید

و از غیبت علم غیر از قرآن مجید شاید بسواستندسته باشند مردم اینجا قاطبه بر غیبت آن است
 که بسته در معرض قبل استاده اند درین باب چه حکم است شخصت ایشان باید نوشت باید
 بدانکه اقسام فقر مختلف اند چنانچه در دنیاچه و مقدمات الانس و حضرت القدس بنظر
 آمده باشد که بعضی ازین طائفه خدام طائفه الیست که خدمت مخلوقات را اختیار نموده پیوسته
 خط نفس دیگر بر خط نفس خود انباشته کرده اند پس درین مرتبه ایصال سالکان از او غفلت
 و غیبت بسوا و عظیم افتباه و حضور در کار نیست بلکه بهمت این قدمه بسته باشد که از هر خط
 خود برخاسته در خدمت دیگری ایستد و خدمت مالی و جانی صرف او نماید پس آنچه درین
 باب ظاهر میسر که مردم ناخوانده اگر صوفی مرشد متکمل نمیتواند شد باری که از خدام باشد
 اینهمه رتبه دارد پس اجازت بکنایت خلاصت باید نوشت و السلام *

مکتوب سی و نهم شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدینا والدین اندر پیش کلیم السلام
 مطالع فرمایند مرقوم بود که میان بهاء الدین بهمه وجوده لائق خلافت است بهادرین از
 حکم شما چاره نیست و بجز خلافت بچه کار نیست آید تا که بهمت با علایر کلمه اندر بسته شود
 و کمر بهمت بخت اختیار در روشنی مستحسن نیست و مرضی والده ایشان همین است که چهره
 از دنیاوی پیدا کرده صرف وابسته بای خود کند که جبر گرفتن مرامل فروض را به از روشنی
 است و دیگر مرقوم بود که بعضی مردم را خلافت با قبل داده بودم اکنون معلوم شد که لیاقت
 آن ندارند منع بکنم یا بگذارم بهتر نیست که منع نباید کرد که در منع فتنه بگشاید و باقی ماند
 علاج آن کنند که خلافت و قسم کنند خلافت مطلق و خلافت کبری آنانکه در ولایت
 و استحقاق خلافت است لفظ خلافت کبری یا عظمی زیاده کنید و مردم سابق را خلیفه علم
 بگذارید که قید کبری و عظمی آن داشته باشند باقی تفاوت پیدا خواهد شد و السلام *

مکتوب چهارم شیخ الاسلام شاه نظام الحق و تحقیق والدینا والدین سلمه الله
 سلام منسوب این درویش خواند خدمت مدید و عهد بعید برآمد که مکاتیب شما نمیرسد

ازین طرف هر کتابست که نوشته می آید جواب نمی فرستند ظاهر مکتب با شما نمیرسد
المکتوب نصف الملاقات واقع است و پنج خود در حکم تمام ملاقات است باید که در رفع
جلایاب مفارقت مقصود نباشد و السلام

مکتوب چهل و یکم شیخ الاسلام بقاء نظام بحق والدین سلمه الله تعالی سلام مطهر
فرماند مکتوب خبر از وصول مکتب رسید بحکم علی ذلک اما چون جواب شما را که بطرف
الوطالب خان بود فراموش ازینجا معلوم کردم که شاید این مرد شما نوشته که هر اجازت سه سلسله
شده بر تقدیر است که این مرد کذب صریح نوشته باشد شما اعتبار و اعتماد نخواهید کرد و چون
اجازت بے علم را ننیدیم الا قدر سلف است بعضی اشغال قادر بر نقشبندی تقریباً گفته شده
و اگر همین قدر را اجازت میگویند فلا مشاعته الا اصطلاح و مردم این طرف را از آمدن خود امیدوار
ساخته باید که البته بکاف الله الله خود را برسانند و السلام

مکتوب چهل و دوم - انا لله وانا الیه راجعون کل نفس ذائقة الموت
و اسلعمینو اب الصبر و الصلوة محضی ثمانه کتابت و چهارم شمس ربیع الثانی فرزند
غریب خان محمد زاده از قناباد از بقا رحلت نمود و انجم حدادی بر سر سینه و سنان گذاشت انا لله
و انا الیه راجعون ما همه صبر نمودیم و تکلیفانی در زیدیم شما هم مصابرت نمائید و راز می عمر
و کمالیت فرزند غریب حاد سعید از حضرت و اسب العطا یا خواهمید و این مقدمه را بشکر میان
اسد الله و ضیاء الله هم بنویسید که مبارک الیشان سلام بان متوفی بنویسند و عصیت گشتگی
سامعین کردند حضرت حق قادر مطلق نعم البذل ما ما مشرف ساز و متوفی را ذخیره آخرت
و فرط کار و اندوخته معلوم باشد که طریق پیغمبر علیه الصلوة و السلام مواسات با هم بود و این
کس تا این مرتبه رسیده ناقص است باید که با هر شناسا و بیگانه باید نشست و در شغولی
و در حضوری فتور واقع نشود و گزین انآمدن دولتمدان چیرے نیست بایشان صحبت
باید داشت و کشیش این طرف باید کرد اگر میسر آید فهو المراء و الا نیت خیر مکرر ثواب است

لیکن تلقین ذکر بهر نیک و بد که اعتقاد داشته باشد باید اسم الله و خاصیت خود از باب
منهیات تارک خواهد ساخت دیگر عورات را تلقین باید کرد و از مکر آنها و امان باید بود
مبادا بر بایند و دیگر این فقیر در دعوت درویشان نمیه و دشنام نرودید که دعوت ایشان بر طریق
سنت نیست که از ترک آن ترک سنت لازم آید دیگر اجازت ارشاد را اندک علم باید بی علم
راند پسند اقل عبارت عربی تواند خواند تا حال نفع داشته باشد به دیار ارام یعنی شیخ فیض الله
اگر کتابت می نویسد جواب بنویسم - والسلام

مکتوب چهل و سوم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدین والدین از درویش کلیم
سلام مطالعه نمایند روز که ۱۴ شوال است مرقوم میگردد که حقیقت مجلس گذشته ملا ابوالفیض
آنست که این مرد فقیر بایران بابر ارام دعوت کرد قبول کردیم بشرط خلوت این مرد چون نظام الدین
احمد آشنائی از دیر داشت بسبب بیخوشی مردم دیگر نظام الدین احمد بایک مرزا و دیگر یارچند جوان
داخل مجلس بے اذن شد از مجلس برخاسته در حجه رفتیم و ملا را گفتیم که اینها را شما طلبیده اید
ملا قسم خورد که ما نطلبیده ایم بلکه از جاسوس سرانغ یافته آمده گفتیم بهر تقدیر یا ایشان نخست
کنید یا ما را گفت حالا چه طور نخست کنم علی الفور تو انهم کرد درین باب متامل شده ماند مرا تن
معنی بمذاق موافق نیفتاده گفتیم براسه نماز بیسی خدایم رفت هنوز وقت ظهر نرسیده بود
که بقرب مسجد بیهی غزنی تن تنها از خانه او بدر آمدیم القصه همه مجلس پریشان شد
و نظام الدین احمد و او باش همه پرانده شدند من بخانه خود آمدم از عقب از خانه عابد خان
تا خانه فقیه ملا ابوالفیض که یک تنان پابرهنه و بجال هرگز رسیده آمد و گر به پاسه سرشار کرد
و تمام مجلس شفیق او گشتند و فقیه قسم خورده که بخانه او نرو و الله در زاری و تقیراری کرد که
ایران و غزنیان بر سوخت آخیمه یاران از طرف او بر پاسه فقیه افتاده و التماس باز
بمجلس او رفتن خواستند گفتیم قسم خورده ام ملا گفت که من دو کینک خریدم ام آن را
در کفاره آزاد میکنم یا آنکه آنها را سوطه او بودند چون اینهمه خاکساری کرد از طرف خود طعام

وہ مسکین دادہ عمل بر قول سعدی قدس سرہ کہ کفارت یمن سہل و آزدون دل دوستان
 جہل سوار شدہ بخاندانہ او فتم چون او درین روز خیلے لت خورده و رسوائے او بجائے رسیدہ
 در آخر مجلس برائے استقامت خاطر او پیران تبرکابا و عطا کر دیم این پیران تبرک است پیران
 خلافت نے ارشاد نامہ کہ اور اور اصلاح قوم مثال گویند نے ہا شد اکنون کہ فدویت کمال
 بہم رسانیدہ و اندکے در خط جان کو شمش نمودہ میخواہم کہ شما اورا دست خلافت باز شد
 نامہ در سلک چشتیہ فرسند و آخرت تبرک بہ بسیاری از مردم معتقدید ہم اما خرقہ خلافت
 مخصوص بچندے مخصوص است چنانچہ در خانہ معتقدان فرزندے متولد میشود خرقہ تبرک
 میسر نہ بخین اگر کسی کہ دل را با و طفت و رحمت پیدا میشود خرقہ تبرک دادہ مے آید
 انا بجلہ است کہ در ماہ شوال حال بتایخ ۵ شخصے متوجہ شکر بود شیخ محمود نام بدست او
 برائے خلاصہ خوان الصفا و ظلال الوفا خواجہ نور الدین یک نیمہ استین کہ مکر پو شدہ بود
 فرستادم و برائے شما خرقہ خلافت ہائے دیگر یا شجرات متحاب میفرستم بحسب طلب
 کہ شجرہ سابق اندکے محسنوں از آب شدہ او خرقہ تبرک توان داد و خرقہ خلافت مخصوص
 در و احتیاط است بہر کس نباید داد و حق بہا والدین بطف خواہید کرد اورا منع کنید کہ نااہل
 باہل خود نکند کہ موجب رضایمانست و آن نااہلے برو شاید کہ واضح تر باشد اگرچہ از مخفی
 است این سخن نگفتہ بہ والد ایشان نوشتہ شدہ والسلام

مکتوب چہل و چہار ہم - زیۃ العاشقین و عمدۃ الواصلین نظام الاسلام و المسلمین
 ادامہ اسد برکاتہ و ضاعفت اللہ در جہانہ و کثر اسد شجرہ وافر تفریدہ از عاجز و دلشان
 گزراہ ایشان کلیم شاہ جہان آبادی سلام مطامع نمایند و پیوستہ متوجہ حال خود تصور
 فرمایند خوی محمد ضیاء الدین و سہر قبیۃ سلامتی احوال شما و رونق و گرمی یاران شما بہم در
 مکاتیب نویسند و موجب شکر میگردد امید کہ بر خلافت سابق لائق دارند بیان اسد اللہ
 بقصد حرمین شریفین عازم برانپور شدہ بودند اکنون شنیدہ شد کہ ایشان بسبب تراخی

فرست حج قصدت کرد و از نیکو و شر و خل شده معامله را بجای رسانیده اند که بادشاه وقت فتح محمد حیدر را بخدمت ایشان فرستاد و طلب ملاقات نمود اگر نه از طرف ایشان ایام مامول بادشاه میبود جای مواخذه بود ای برادر اصل درویشی فانی بودن است از خود و باقی بودن است بختی آنانکه در شهرت خود کوشیدند نام آنها بر صفحه اعتبار باقی نمانده این فخر عظیم است که کسی این سخن را بکار میبرد باره رحمت خدا بر همه شاه اسد الله که در مقابل طلب بادشاه فی الجمله نه نیازی کرد اما اگر احوال از شر بدتر نماند بهتر است که ما بری فتنی ان النفس الامارة بالسوء عذر خواه است دیگر واضح باد که نسخه کنگرول بدست میان علامه محلی بشمار فرستاده شد و معلوم شد که ایشان بشمار رسانیده منع از ذکر نباید کرد نه بین موسی سر و چرب خوردن نافع خون است ان شاء الله تعالی و عرس مقرر دارند عرس حضرت سرور کائنات و عرس حضرت شیخ یحیی مدنی - اما عرسها که بکنند یعنی هر صنف را طعام باید کرد و عورات که املاص صادق آرنده بر یکیند اما در خلوتها صحبت نذارید که جای بدنامی است و جای قرب شیطان و اگر با بجزم من باشد توانی و کار تو دیگر کس خلافت ندیده که نه اعتبار میگردد و او اقل شرط علم داشته باشد که نه علم رونق ارشاد نیست و اگر در حال غلبه داشته باشید همه بر آن خلافت جو از وار و اما درین باب علم به از حیات بر آن میان عنایت الله که در جوابی خواجهمحمد سعید مانند در چاندنی چوک عقب حمام بیگم مثال نوشته شد و الله الموفق دیگر ملاقات سلاطین که بر در و رویش آیند روا باشد اما بر ویرانها نباید رفت مگر آنکه مرید شوند آن زمان بهم گاه گاهی آحوال میان اسد الله و میان ضیاء الدین آنچه شنیده باشد تفصیل بنویسد که نوشتن شما سنده است و موجب اطمینان خاطر و باید که برادران در یکدیگر فانی باشند و مناکره و مناظره در میان نباشد و محبت و مودت باشد که یکدیگر تعریف دیگر کند نه آن کار و در روز عرس اگر خواجهمحمد مجلس برگاهام کنید اما بهتر آنست که شب مجلس برگاهام باشد در روز طعام و عجم صفا

و ذکر تسبیح و تهلیل و التماس علی من اتبع الهدی
 مکتوب چهل و پنجم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدین والدین از درویش کلیم السلام
 محبت انعام مطالعه نمایند خطی که بعد از سیر بجا آور ۲ - شوال مرقوم بود رسید بعضی حقائق
 مکتوب بوضوح انجامید بعضی حقائق معانی ماند آنچه از کیفیت حالات محمود خان مرقوم بود
 بوضوح پیوست این مرد موضوع براسه همین کار با هستند از ایشان طور عدالت و
 صلاح از جمله محالات از ایشان همین قدر که دست بهجت بدرویشی دهند نهایت صلاح
 آنست که درین بغایت قهر نفس کرده باشد که بالفرض بکسی بهجت کرده باشد بدینجه
 مرقوم عدم صحبت با مشافهه بلکه صحبت بکاتیب و پس در جعفر خولیش او را چرا بسیار
 بخود جذب کردید که درین ازوگی خان و دختر خان باشند نعم انجیر فیما وقع و یقین دانید که
 دولت مند ان ذکر و اشغال را عبث کاری و مہزہ کاری میشمارند دولت مند ان را تعویذے سرا
 منصب و جاه یا اسمے براسے زیادتی دولت و مکت از جعفر و جامع امام جعفر صادق را
 باید گفت که ایشان بغایت رضامند ازین هستند -

مکتوب چهل و ششم - شیخ الاسلام شاه نظام الحق والدین والدین از فقیر کلیم السلام
 سلام خوانند عجب حال است که از بعضی مکاتیب شما بوسے آنکه شاید غریزان چیرے
 نگاشته باشند می آید و حال آنکه من بکر رسه کر نوشته ام و اکنون باز می نویسم باللہ و اللہ
 کہ در حق شما کسے چیزے اکنون نمی نویسد و بر تقدیرے اگر نویسد باللہ و اللہ کہ اثر
 ندارد و نخواهد داشت آرسے قبل ازین برادر خورد و بار دوم کلمہ چند کہ از راه حسد و
 ضیق نفس میباشد نوشته بودند و من از البینہ بشما نوشته بودم و چون شیخ سوند ما
 از پیش شما آمد کتابت طویل الدیل از من درین باب نویسانید و بشما فرستاده حالا
 شما هرگز در خاطر این قسم دفعه مارا راه ندید بعضی یاران خلیفہ وقت را در نیافتہ اند و
 ما جرسے بین ما و شما نزویک هستند شنیدہ باشند للہ الماتہ والسلام ۛ

مکتوب چهل و هفتم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک و شریع الدنیا والدین سلطنت
از درویش حکیم الله سلام مطالعه نمایند مفاوضه شما که درویشی از ذکر مراد و متعلقان
سلطان وقت و طلب ملاقات سلطان بود رسید خوب کردید که قبول این معنی نکردید
که همین طلب سلاطین دلیل عنایت و جباری است اگر طبیعت ایشان شکستگی و فرویت
فقر باشد ابرام بسطاینت نکنند بلکه خوار سر قدم ساخته بخدمت شما بنده تا مدوح جبار
صمدیت که نعم الامیر علی باب الفقیه باشد ندوصلحت آن می نماید که چند گاه از لشکر بادشا
بطور سیرت و جبهه صمدت دیگر نشوید که این مطالبه بر شود این سلطان اگر چه بحسب ظاهر تعلم
شرائع بسیار میکند اما چون کار طریقت موقوف بر مریزی است که قاهر حالت مرید باشد
و آن مقصود بنابر ان طوفان گیر و عجب و خوبی خصوص بعلاقه سلطنت پیدای آید منصب
فقیری و سلطنت منحصر در ذات خود میداند و بفقر باستحقاق پیش می آید بهتر نیست که بر
سیرت شهرت باشد تا بید فزع باین مردم موجب نشست خاطر فقر ایما باشد تا فاعل
بهتر است و دیگر آنچه در باب طلب شجرات سلاسل و خرقات و تبرکات و احکام دیگر نوشته
بود جواب آنها علی التفصیل بدست اعتمادی خواهم فرستاد جمله آنکه مردمی که محض سواد
قرآن دارند و بعلوم نحو هیچ بهره ندارند باید دید که صورت درویشی درین مردم چه قدر جلوه
نموده است اگر بر ریاضات شایسته بقهر نفس اشتغال دارند که میتواند طلب فریفته ریاضت
و غلبه حال و وجه سخاوت ایشان باشد چه مضائقه میتوان اذن دادن و نوشتن
مثال و اگر طریقه ریاضت ندارند و چندان سخاوت ندارند و هم با اذن نباید داد که او بطلان
است دیگر می هم در صحبت او خراب میشود و خواهد شد اما آنکه عالم باشد بحد فقر شدن او
بیسوان اذن داد بلکه مثال هم نوشته باید داد که چون عالم است در صحبت او ضلالت
روح نخواهد گرفت در درویشی سخاوت عجیب جوهر است همه زیور حال دوست باره
اگر خوانده نیست ضیافت روح نمیتواند که ضیافت جسم خود خواهد کرد و اگر منصف است

خواهد رسید بنصب خدمت خود سرفراز خواهد شد اینهم بخلاق لغع خواهد رسانید چون
بر قاصدان حرم نیاید که ملاطفه خواهند رسانید شجرات سلاسل نوشته نشد انشاء الله
تعالی بوقت نوشته خواهد شد باید دانست که سلک قادریه که از جانب شیخ بخی المدنی
قدس سره دارم این سلک مشتمل است بر سلسله قادریه و منهم و رویه و همدا نیه و رویه و خوشیه
و سلک نقشبندیه جدا خواهم نوشت اولاً و آخراً فیض لائق خلافت است بر اے او تبرک
بفریستد که نظرت شما با خلافت چشتیه و قادریه داده آید والسلام

مکتوب چهل و هشتم شیخ الاسلام شاه نظام الدین و الدین سلمه الله تعالی از درویش
کلیسم سلام محبت انجام مروت انتظام مطالعه فرمایند امر و زکات و تحمیل احکام السلام هجری
مقوم میگردد که میان شیخ نور محمد خادم شما از اول و حضرت مخدوم بهاء الدین ذکر کتابت شما
آورده اند و حقائق فخری بنیقه حقائق باشد از کتابت همه معلوم شد چون این مرد مدتها
بخدمت نگارسی شما سر بلند بود احوال بسیار نقل کرد موجب شکر الهی گردید الحمد لله که حال
در پیشگاه شما در اکثر امور اسلاف میماند الحمد لله و المنة که در امر کلمه الله سعی موفور میزد
است مرقوم بود که در حین وضع اعلام بدیشته است به نسبت آن وضع اے برادر بهر حال مقصود
ایصال فیض فقر محمدی است بعالیایان بهر وضع که بدیشته این کار سر انجام باید باید کرد دیگر
خوب گردید که چند گاه در نجس بنیاد توقف کردید خصوصاً رعایت خاطر خاطر خواجه نور الدین
از جمله فرض است که در قبا پوستان این قسم فنا فی الشیخ شاید کم بهر سید سلام فقیر هم خواهند
رسانید الله تعالی ایشان را بفناء امم رسانیده باقی بخود دارد و دیگر بخدمت عاشق صادق
فانی از خود بحق محقق شاه محمد جعفر و شاه یار بیگ سلام رسانند شیخ پناه شوند با الله
طلب ایشان توجهات شما است که در شرح نیاید اگر لطف شما مدد کار ایشان است
بے کار لایع مشکل آسان خواهد شد چه جای سفارش است مصرعه که خواص خود
روشن بنده پروری داند - والسلام

مکتوب چهل و نهم - شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و المسلمین والدین از درویش
 کلیم سلام مطالعه نمایند - امر فرمود که ۲۹ مرتبه شوال است مرقوم میگردد که نوامیس مکرره قبل
 ازین نوشتن در جواب مکاتبتی که در آن مذکور اشتیاق خلیفه وقت بود رسید - مکرر آنکه
 خوب گردید که زفتی که صحبت ایشان با هیچ درویش آنقدر گران فتا و مشهور است که شیخ
 عبداللطیف القیاد داشته اند در باب اومیفردند که احسن طبعی پیش شیخ عبداللطیف
 ندایم پس عزیزان دیگر معلوم که حسن ظن بهم آنجا تکلیف است باقی چون سخن سرود و سماع شما
 بایشان رسانیده اند خلیفه بشروع دارد و مشتاق سرهند هم در لشکران حج رسیده اند بهتر است
 که مجلس سرود و سماع موقوف دارند تا هیجان مخالفان نشود ملا ابوالفیض راسخ الاعتقاد
 در خدمت شماست لیاقت آن دارد که اگر اجازت نامه در سلسله چیست باو نوشته تاید بیک
 دستار سگز فقیر چون در مجلس از مجلس سابقه از آورده شد و احق پی نفسی بجا آورده است
 استمال خاطر و سرخروئی او در جمله پیران تیرگاپوشانیدم اما این پیران پیران تیرگاپوشان
 بودند پیران اجازت که بی اجازت نامه نمیداشد و این موقوف بر شماست چنانچه مثال
 خواجه نورالدین که مکرر اخلاص و زید نیمه استین تیرگاپوشان است شیخ محمود بالین فرستادم
 شاید برسد و السلام -

مکتوب پنجاهم - شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و المسلمین شاه اهل الدین والدین
 از درویش کلیم سلام مطالعه نمایند - امر فرمود که ۳۰ مرتبه محرم است مکتوب میگردد تا ممکن باشد
 اذن سوائے اهل علم بدیگر نباید داد و اگر قابل این باید دید یک نوع اذن باید داد که در
 شکسته نگردد و کجداره و منور نباید رفت شما مثال خبر بعلما بناید داد و ما را ندیداریم از علماء
 مگر آنکس که قادر بر کتابت عربی باشد و صرف و نحو را درست تواند خواند اینقدر است و نظام
 مکتوب پنجاه و یکم - شیخ الاسلام شاه نظام الملة والدولة والدین سلمه الله
 تعالی از درویش درویشان خاکراه ایشان کلیم سلام بجهت انجام مطالعه فرمایند الحمد لله

والله انما له حالات مستوجب شكر است شفیقه شده که شما از بنگاه به حجت آید الهام و سهلا
و مرعاجکم خوب کردید حالات اینجا مفصل خواهیم دید نگاشت اما با احتیاط خواهد نوشت که بعضی
میگفتند که نه ما قاضی محمد اکرم قاضی این شهر بود شاه نور محمد درویش توغل و راشات
راگ داشته آخر الامر جمع او بموت مرید الله نام شخصی بهار العبد الت شده و اینجا بعد تنگ
حرمست بتوبه گراست زنده زنده که کارنا اینجا پیش نیاید والسلام

مکتوب پنجاه و دوم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدین سله الله تعالی
از خاکپای درویشان کلیم سلام محبت انجام مطالعه نمایند و همه حال داعی ترقیات
ظاهر و باطنی خود دانند خواجه عبد اللطیف بر سر نامه کتابت نوشته بودند که شاه
نظام الدین حیو باورنگ آباد شریف بودند اما از رسیدن کتابت از جانب شما دل نگران
بود معلوم شد که هنوز جاب مقدر نشده برای مجلس الشاه الله تعالی با حسن وجه مقدر خواهد
چند روز تا قامت شما در اورنگ آباد مصلحت است اقامت بکنید در زمان قضای محمد اکرم
شاید مرید الله نام مرد درویش که راگ بسیار شنیده اعلام میگردد بود و کار بنامی
درویشی کشید باره ازین مرد و خدا تعالی در حفظ حسن خویش نگا دارد که راگ را در خلوت
باید شنید که این فتنه از هجوم عام مبتی گردد شنیده باشید که در زمان دولت مشیخت حضرت
نظام الدین سلطان الشان ایشان را نیز علامه میگردد در محک قاضی حاضر ساختند و رفت
انچه رفت کل و کاک انما یجست من مداخله الاجانب فعلیکم الاحترار عنهما و انتم اعلم منافی
رعایة هذا الامر والسلام

مکتوب پنجاه و سوم - شیخ الاسلام شاه نظام الحق والدین والدین - از فقیه کلیم
سلام محبت انجام مطالعه فرمایند امر که ۱۲۷۲ شمسی و بقعه سله الله است بر امر عبد الله
در شولاپور مرد طالب علم را میفرستند اگر چه رو بکنامی و بی تعلقی و توکل موه خاص و در
من ذاق ذاق و من له یذق له یذق شما را با مردم و کهن ارتباط ازنی است استماله

این قوم خدمت خود را پس بکنند که آن رسیدگی چه بود این ظاهر روی چیست مردم چه سخن میگویند اما شنیده ام که میخواهند فیروز آباد را مصروف فکر کنند قبول بکنند و مسافت منباج را ملوک دادند و قبول کردند.

مکتوب پنجاه و چهارم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک و الدین و الدین - از درویش درویشان خاک راه ایشان سلام محبت انجام مطالعه فرمایند و قطعه کتابت حمل بودند در عین انتظار رسیدن حقیقتها معلوم شد آری در سیر لفتح بسیار است هر چه درین باب بخاطر شما خواهد رسید حین صواب خواهد شد بموئید لا اله الا هو شاه ضیاء الدین متوجه لشکر بادشاهی شدند و شنیده باشند که میان بهار الدین را صدر و پنجاهی منصب مقرر شده است برادر منصب ما و شما فقر است کوشش کنید در اعلا کلمه الله و جهد کنید که مردم از رضی غفلت برآید بر فرد حضور رسند و السلام علیکم و علی من لدیکم -

مکتوب پنجاه و پنجم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک و الدین و الدین از فقیر سلام خوانند میان محرم شاه با افغانان جمعی در قافله شیخ سوند صاحب کمال الدین و غیره رسید میان محرم شاه بزرگ زاوه همچو اندامه لیاقت دارند خوب کرد و یکله ایشان را اجازت هم داد و اگر مستقر شد این کار شنید اعلا کلمه الله خواهد شد و دیگر میر الباطل نیز رسیدند یک آثار نبات و خنجر گل کلاب و نان هدیه آوردند جوان گرم معلوم میشود این قوم اینقدر که بدردانه فقر و لیشوق روز نهایت شوق است و عشق که مهیا کرده شد از درویشی سکنه غریب خانه می پرسیدند که آنجا حلقه ذکر میشود او گفت نه باری پرسیدند که رفته جمعی مجلس انجا میشود یا نه او گفت نه عزیز که در خدمت شما تربیت می یابند همان طریقه انجای خواهند نمیدانند اکنون دماغ کم مانده است و السلام مکتوب پنجاه و ششم - شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و الدین و الدین و الدین از درویش کلیم سلام مطالعه فرمایند و نشاند که حکما متفق اند بر اینکه یک دورا نگاهدارند برادر من اعتماد بر گفته حکما خواهند کرد اگر و خود جوش این کار و یا بزمی توان قیاس کرد

که از غلبه شهوت است خون در جوش می آید و فاسد میگردد و اگر در خود مطلقاً اثری از غلبه
شهوت نیابند معلوم میشود که منتهای آن غیر غلبه شهوت است اگر چه الواقع از شهوت باشد
پس کماله زوجه اختیار باید کرد و الا فلا من چندین بار بشما نوشته ام و شما متوقف ماندید
قیاس کردیم که شاید محتاج نخواهید بود دیگر مخفی نماند که درین روزها و جمیع زیارت حضرت مدینه
در دل جوش میزند اگر چه اسباب آن موجود نیست اما قبل ازین هم برای اسباب این دولت
میسر آید بود اکنون هم دل میکشد که سر و پا برهنه شده جانب مدینه روان شدیم بار و الله علم
عمر مساعد نماید یا نه اگر براه بران پور ایم و شما را به منیم معنی ندارد باید که شما خود را جریده به برانپور
رسانید و اگر براه احمد آباد روم خود وقت رجوع باید که شما به برانپور رسیدیم هر طریق به سبب
کثرت سکون حرکت دل میکشد و اگر شما هم با اتفاق متوجه حرمین شریفین شوید به عاشقان
کرده آید اما ارتباط با آنها بسرم آید است که شاید این معنی کمتر میسر آید و المقصود قطع التعلقات
و الزایل لا قطع المفادات و المانزل و الوصول الی الدلائل المکنه لیکن زیارت و زیارت

قبر شیخ رحمة الله علیه طایفه دار و السلام

مکتوب پنجاه و هفتم شیخ الاسلام کشته نظام الحق و الملة و الدین سلمه الله سلام
مسنون مطالعه فرمایند الیوم ۲۱ ربيع الثانی است مرقوم میگردد که احوال مجدد مقرون است
شنیده شد که حق تعالی عز شأنه شما را ولایت و مصرع عنایت فرموده که نام او مظهر الدین
کروید عجب است که ما این چنین اخبار رحمت اقران خارج بشنویم و شما در ایصال اخبار
ستر و کتمان بکار بریدیم بجهتین نخواهید کرد و حالانام فرزندش و نام مادر او بنویسد عجب تر
آنکه اکنون شنیده باشد که فرزند دیگر تولد شده باید اگر این معنی تحقیق شد بتفصیل بنویسد و دیگر
بی بی شرف النساء که دختر کلان فقیر است شادی ایشان کردیم فضیلت و کمالات و شگاف
شاه محمد را ششم که اکنون در سلسله هالیه پیشه خیه داخل شده اند این نسبت مقرر کردیم و تفصیل حال
موسی الیه است که بزرگان ایشان از شهر طراند که شهر نیست در کن شاه حسن پدر ایشان

مرید شیخ عبد اللطیف در آیتندانی که با و شاه با ایشان اخلاص داشت شدند ایشان را از آن و اجازت الهی آید و او در شخصیت الهی آید و نمودند و پنجاه و نهم بهر سبب چون بهشت سالکی رسید در گذشتند خلافتها و در وضع پدر آنجا است قرار تبرک. این فرزند به تحصیل علم مشغول شده بدین آمده هفت بهشت سال و در درسه و علمی مشغول شد تا بقصد مردم از ایشان فارغ شدند چون بسیار صاحب فقیه و فقیه زیاده بود این عقد منعقد شد بالفعل خود بدین شوق دارند اما قصد از بعین و مصلو و دارند و هو المراد -

مکتوب پنجاه و هشتم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدینا والدین از فقیه کلیم سلام مطاعه فرمود در هر کتاب شمار فرست و ایمان به بدین معنی میباشد که عزیزان حقیقت آنجا چه قسم نوشته باشند و حضرت تغییر گشته باشند اسے برادر اسے جان جهان اسے تمام پان و جانمن مکر نوشته ام که هرگز این خیال را در درون خود راه ندیدم اول آنکه هرگز کسی ننوشتند و احیاناً اگر حقیقت موافق و مخالف بنویسد دل من در حق شما انقدر مطمئن است که نوشته آن مجهول هرگز تصرف در مزاج فقیه نتواند نمود و خاطر جمع دارند و این یکبار نوشتن را بهر بار تصور نمایند این چنین شیخ سوندها از زبانی شما اظهار نموده بود و بنابر آن طوطی طویل الذیل و در دفع این خطره نگارش یافته بود و مصحف شیخ سوندها ارسال یافته متضمن آنکه من بعد این چنین خطره را در دل راه ندیدم نه نوشته باشید که کسی چنین و چنان نوشته باشد این قدر فقیه تصور نمایند که نوشته بیچکس در حق شما موجب تغییر مزاج این عاجز نخواهد بود الله الله بدست سلالة الاحباب دوست بلا سیمین شاه نور الدین محمد خواجه سلام برانند سردار خان و سید خان و بطور ذکر خوب هستند و اخلاص بنیکو دارند از آمد و رفت مقصود نیستند سید محمد شاه یعنی کمال محمد در ملاقات کامل هست اما اخلاص دارد و در باطن مقصود نیستند والسلام

مکتوب پنجاه و نهم - شیخ الاسلام شاه نظام الملک والدینا والدین از فقیه کلیم سلام

حکیم خدام فقر اسلام مطالعه نمایند امر و نه که ۸۰ شش شهر شعبان اعظم است قلمی میگردد و قبل ازین
 نوشته بودید که یاران ملاقات بادشاه میخواهند اما این معنی قبول خاطر نیست بنابر حال ذلک
 مرقوم میگردد که هر چه بخواهید بطریقه شما رسیدن صداب است که محض غناست و از این است
 از اینها قصد این امور که موجب امانت خرقه درویشان است نکنند که این صحبت پائنده نیست
 ایشان طور شاه عبداللطیف برانپوری را اندک معقتد اند طور دیگر است و شما نیز همکار
 اگر بطریق آئینه منع نباید کرد و اما خود نباید رفت و اگر صحرا یا مسجد یا جایی متبرک
 قرار یابد آنهم خیر نیست تسبیح بالمعبودی خایه من ان تراه و آنچه بخاطر ما میرسد این است
 و شما منتظری وقت بهتر نخواهید کرد و نیکو خواهد بود سلام ما به یاران خود چنانچه از رسانند
 مکتوب شخصم نظام الاسلام و المسلمین و الملة و الدین از فقیر و دلش حکیم الله اسلام
 مطالعه نمایند و استنباط ترقی مدارج و مراتب خویش تصور نمایند و برین روز را شوق نیست
 که کلمه چند تفصیل نوشته آید اما نامحرم است فلم خدو خواه این دهم است که تا پرده مقار
 از پیش صورت برداشته شود و این سر کنون در معرض اظهار آید اگر چه ارواح را از
 یک دیگر حجاب نیست اما اخبار ناسوتی خیرگی دیده بصارت می آرد چنانکه این کرد که این
 چاره نیست انشاء الله در مواجبه حرفی چند که خواهد شد مرزا عبد الرحیم و مرزا احمد بیگ
 برین بے هیچ لطفی ننموده مرزا احمد بیگ را در کار خود گرم تر از مرزا عبد الرحیم یافتیم اما
 بهر دو صحبت ذاتی بشما دارند دیگر معروض آنکه شمار هزار الف از اینها قصد این طرف ننمایند
 که از دولت عظیم محروم خواهید ماند حکم است که در لشکر خدمتگاری طالب علمان حق نمایند
 و این سعادت خود شما میدوید و چه کنید تا مردم بسیار از حیض غفلت بزاویه معرفت بیاطیل
 شما رسند و این طریق ناود را شائع کنید که فیض یابند و گرمی باطن شما در فوج
 طالبان بهر است کند و السلام *
 مکتوب شخصت و بیچم - شیخ الاسلام شاه نظام الحق و الدین و الدین از درویش حکیم

سلام مطالعه نمایند و آنکه ۱۲ مرتبه هر پنج ثانیه است مرقوم میگردد و مصلحت آنست که
چندگاه حاکم را مستقر خود سازند و وطن اختیار کنند و مجروح و منفرد بگذرانند و براسه وطن
شهر بر پا بپنور در جمع خوبهاست خوب است هم گذر مردم بهندوستان و هم گذر مردم کهن
و هم گذر حجاج بیت الحرام و اکثر دینداران و دین شریف بودند اما نگه بر لب آب اختیار کنند
و از نظام پوره نام نهند و دیدن امر او سلاطین چون نیست چراست چه پاک اکنون نصرت
است باینکه خواص ملاقات کنند و مجلس را اگر خواص بر ملا سیر کنند اما در هر کار نیست خیرین
و از هر چه انسان گناه که نفی رسد بغیر چه پاک و قصد کنند که مخلصان شما از سیر دنیا پرتی
بر خیزند و کسی را که داعیه ترک دنیا و انزوا و خلوت نشستن پیش آید غنیمت شمارید و درین امر
خیر از هر وجه بد و فرمایند دیاران را ترغیب بترک دنیا و احضار عتبات و ابیاری بکشید و السلام
مکتوب شصت و دوم - شیخ الاسلام شاه نظام الدینا و الملة والدین سلمه الله تعالی
از درویش کلیم سلام مطالعه نمایند ۱۲ مرتبه هر پنج ثانیه است پیش شما میان بها والدین شرح ما خواند
به طریق ارتباط و افروند اگر هست باین کار بسته شود که این بیچاره بوجه بین الوجوه باب زمان
برسد و این عبادت متعدی است نه لازم حافظ شیراز میفرماید - **بیت**

چو قصد باد کنی جرعه فشان بر خاک از آن گناه که نفی رسد بغیر چه پاک

اگر بروج بخلق بام و نیادی پیش محققان گناه است اما چون بران غیر باشد جزا و اردو السلام
مکتوب شصت و سوم - شیخ الاسلام شاه نظام الملة والدینا والدین سلمه الله تعالی از درویش
کلیم سلام مطالعه نمایند امر فرمود که جمعه در رمضان المبارک است مرقوم میگردد که کتابت رسید
مشهر بر شیر امور و صلاح کار بود شکر از دی بجای آورده شد مرقوم بود که دوسه روز بر تفل نشسته
شد و در خانه هیچ نچخته نشد آخر قرار بر بختن افتاد و اسے برادر خوب کردید که در خانه نچخته نشد و فقیر
این نبود که در خانه هیچ نچخته باشم بلکه مقصد این بود که بعضی فقرا چنین وضع اختیار کرده اند
که از موصات بر طعام نچخته گفتا کرده جنس دیگر را قبول نکرده اند و این وضع براسے یک تن

غیب است کہ بر نفس خود ہر قدر کے کہ اجبار تو اندک درو است اما در صورتیکہ نفس
چندے والبتہ این کس باشد قہر نفوس مختلفہ باہواسے مشتتہ مشکل و رین صورت
ہم وضع خود نگاہ اندوز و اثرہ قسمت اوصاف چنین باشد والسلام

مکتوب شخصت و چہارم شیخ الاسلام شاہ نظام الدین والدین سلمہ اللہ از فقیر
کلیم اللہ عافاۃ اللہ سلام محبت انشام مطالعہ نمایند مکتوب محبت اسلوب مدتهاست کہ
بر سیم چشم نگار نیست اسے برادر یک کلمہ اللہ کہ از زبان بندہ از بندگان بر می آید ثواب آن
از کتب خاک تا حدیث فلک اعظم بر می شود پس طوبی لمن قال و طوبی لمن قال قال لہم
جزاۃ اونی اول من قال پس اینہم صواب براسے خود و براسے تمام سلسلہ مشائخ خود کہ
جمع کند بہادشاہی سلیمان برابر نیست پس رحمت خدا نتغالی بر شما باو کہ این سلسلہ را
جاری کردید بشکر اللہ سعیکہ و این ہمہ افتادگان جفیض غفلت را با وجہ حضور سیانہ
و ارواح مشائخ با خود خوشنود کردید بالفرض اگر کسے گنجے باولاد شیخ بہ بخشہ انقدر ضامنہ
جناب ایشان در آن نباشد کہ در احیاء سلسلہ ایشان باشد قد بر و کن من الشاکرین
شمارد کار خود سرگرم تر باشد مید کہ یکس بر شما شائق نتواند بود مگر آنکہ کار شما بکند و اسلام
مکتوب شخصت و پنجم شیخ الاسلام شاہ نظام الحق والدین والدین سلمہ اللہ
از ویش کلیم سلام خوانند اسے برادر احیاء سلسلہ عجب کار است خیر جاری است کہ
تا ابہ الا باد خواهد ماند و این مہر خرافات دنیا جمع آوردن اسباب فانیہ آخر معلوم کہ باکہ فاف
کرد کہ با مکتبہ طریقہ خود را انتشار باید کرد اما بنا اعلان نباید آموخت کہ نعمت شما خورد و شکر
دیگر ان گذارند شنیدم کہ میر عبد اللہ شہید از ملاقات خلیفہ پیر سے پیدا کرد و آنگاہ صاحب
نعمتان شیکند عجب است آری این قسم درو نیامی باشد۔ والسلام

مکتوب شخصت و ششم شیخ الاسلام شاہ نظام الدین والدین سلمہ اللہ از ویش کلیم اللہ
سلام خوانند مشہور آنکہ محبت صادق و یابہ وافق خواجہ نور الدین مہر کہ تمام محبت شما

میخواهند از حجت بنیاد عریضه باین درویش پوشیده بودند و در خواست محبت شما
نمودند از اینجا نوشته می آید که همچون این عزیز را باید که اختیار داده در تربیت باطن ایشان
کوشش بسیار نموده که رتب تصور بزرخ و بزرخ البزرخ بایشان بوجه حسن نشان
باید داد و همیشه متوجه باطن ایشان باید بود و در جذب و اعطاء جمیع سعی باید کرد که تا ترقی
نموده با قضا در جات فائز شود من بعد کرم و لطف خود را از هیچ مقبلان دریغ نخواهد داشت
و بر پیر این مقبولان این دوست را باید ساخت و بحجت خود باید پرداخت و باحوال ظاهر
و باطن او باید پرداخت و السلام علیک و علی من لدیک

مکتوب شخصیت و هشتم شاه نظام الملک والدین سلمه الله تعالی از درویش کلیم سلام
سطح الله نمایند درویش را باید که احتیاط بپا و نشانان ننماید و بخانه اهل دول طوائف نماید
که احتیاط ملوک رونق ایمان میسر و بر تقدیر کسی که ملوک باعث برین امر گردند باختیار خود بود
آری اگر ضرورتی برسد و نداند که عند الله ما خود خواهد بود و اگر باد شایسته را توفیق الله تعالی
نامه اعمال خود هم الامیر علی باب الفقیه سازد بگذرد تا آن سعادتمندانی باین دولت مشرف
گرد و چنانچه رفق بخانه اینها من ندارد همچنان که مختن ازین طائفه نیستند ندارد و لا که
اگر کسی ازین طائفه نباید که نیاید اگر بیاید فخری بجال فقر درویش صاحب تمکین که بزرگ
ارشاد رسیده باشد متفر و گریزان خوش آمده نیست و اگر تکرار آمد و رفت آن موجب ضرر
گو ناگون باشد بطریق سیر بطرفی رحلت نماید اما اگر انفرادی لایطاق بمن سید المرسلین السلام
مکتوب شخصیت و هشتم شاه نظام الدین والدین سلمه الله از درویش کلیم سلام طالع
نمایند سر و و سماع بحسب اقتضای وقت اگر موقوف دارند جائز باشد یا براسه سیر
طرفی روانه شوید با و شاه فدویت که براسه درویشان می نماید یا بیج درویش نکرده و نخواهد
کرد بیچاره مغرور است منصب سلطنت و فنا بهم که جمع شوند دیگر از طبوسات خوشنیمه چنین
براسه خواهد بود الدین فرستاده شد و شما براسه طالع ابو الفیض ارشاد نامه چشتیه بابک و شاد

اگر بفرستد بشرت گویند مشرف خواهد گشت که خرقه خرقه خلافت خواهد بود و اورا بسبب استمالت خاطر که شکسته بودیم یک پیرهن تبرکاً لا خلافت داده بودیم اما از خرقه خلافت تا خرقه تبرک از زمین تا آسمان تفاوت است والسلام

مکتوب حضرت و نهم شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و المسلمین از فقیر کلیم سلام
مطالعہ غایت مکذرات رسید چند گاه او رنگ آباد اگرم دارید که امر و جمعیته دارو که شهر طریقه
دیگر دارند و طریقه با السواد الاعظم نیز مقتضی همین است و طریقه سفارش و صدارت خوب است
که البته طریقه بکلی میرسد و درین باب فرید تاکید دارند و خلافت عظمی که مکتوب مسجل باشد
خبر بای علم که قادر بر عبادت عربی باشند دهند و خلافت صغری که زبانی باشد علی اقتضای
الاحوال باصحاب شوق و ارباب سخاوت بریند تقویت شوق و سخاوت میتواند آدمی را
کار بدین برود و عورات را جدا دست معیت نمیدید این را هم مورد دارند و شخصی از اهل حال و هو
اگر مصلحت باشد در لشکر شاه عالم بفرستند که در آنجا بشما تعلق دارند و طریقه مجلس و پیش
دارند و طریقه ذکر با کلیه از دست داده اند بجز با حق سبحانه تعالی و انحراف مستغرق در مرقبه
و امری دیگر مباد و السلام

مکتوب هفتاد و هم - شیخ الاسلام شاه نظام الحق و حقیقه والدین سلام خوانند و فر
که هم شهر صفر ختم آمد با تحیه و الظفر است کتابت شما و کتابت خواجه کامگار خان و خواجه
نورالدین رسید مکتوب شما مضمون این داشت که حقیقت چشم معاجبه و استصواب اجازت
مؤمنات و مضمون مکتوب خواجه نورالدین آنکه چشم من فدای چشم حق بین حضرت پیر و تکیه گاه
ازین سخن این که این حروف را نوشت گریه سرشار است ولی است که در شرح رست نیاید و
مضمون کتابت کامگار خان تاکید بر بی جوی بود و السلام فقیر شما ازینجا با هیچ یک از قبیلہ
راه محبت ندارم و اگر است پرسید قبیلہ هم ندارم بهر حال محفوظ ام که قبیلہ ندارم که الا
کالعقاب و السلام -

مکتوب هفتاد و یکم - لسان الذکرین خیال العارفین نظام الاسلام والدینا والدین
 متبع اند الاسلام و المسلمین بطول بقائه از احقر خادم نقره غریق بجزر گناه کلیم الله سلام
 محبت التیام مطالعه فرمایند بعد از مکشوف آنکه از شهر ربیع الثانی ۱۱۶۰ هجری قمری
 محمد قاضی بنمیه شریفه و ملا طیفه لطیفه رسید چون خبر از احوال خیر مال شما بود و راحتها انجامید
 نوشتند بودند که بعضی طالبان راه حق بنگ و شراب میخورد و می آیند داخل کنیم یا نه بکر کشته
 شده است که داخل بکنید کلیه آنست که غیر معتقد را داخل نباید کرد و اگر چه سید زاده باشد
 و سوائے آن هر کس که با اعتقاد باشد آنرا داخل کرده آید و در کتابت محمد مراد خطیب عیدگاه
 مسطور بود که شخصی جلای مرید شده است و ذکر و فکر از شیخ نیافته و طالب اینجاست که تلقین
 ذکر بکنم یا نه اے برادر چون از شیخ خود خالی است هر چه در نقش کنید بر جانیت و اگر از
 شیخ خود مشغولی دارد و درین صورت اگر شما بطور خود تربیت میکنید تربیت شیخ ضائع
 و لغو می افتد مریض و حکیم مخالف کشته میشود و در کتابت محمد قائم مرقوم بود که در ایشان
 دعوت میکنند فقیر هرگز نمی رود و برادر من فقیر شما نیز هرگز بخانه هیچ فقیر نمی رود و نمی طلبد
 نحن نرتد ولا نودث اگر ترک سنت است اما در حقیقت عین سنت است که دعوت
 مسنون آنست که بایستی خدا تعالی باشند نه برائے گفتن آنکه بخانه من فلان درویش
 مشهور هم آمده بود و دعوت این مردم از قبیل ثانی است و الله اعلم بالضاغیر و السلام
 مکتوب هفتاد و دوم - شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و المسلمین والدینا والدین
 سلمه الله تعالی از درویش کلیم سلام مطالعه نمایند بنمیه گرامی رسید مرقوم بود که حاجت فتح محمد
 کتابت رسانید و از عید شروع در مراقبه شد بخیر کلمه الله تعالی اے برادر مردم توران قاطبته بر مشرب
 حضرت نقشند و بطور ایشان طور مراقبه بود اگر چه قبل ازین در توران مشرب کرد و یگانه و نه
 بسیار بود و درین واسطه ذکر لغایت کنند اما امر و طریق نقشند به سبب آنکه انشاء دارند بسیار
 از این همه طریق موجود است از طور مراقبه چرا بگماند باشند تربیت مردم درین طور

نیز کرده باشند و حقا که اقرب طرق است و در بزرگی این سلسله شیه نیست و در پس ثنوی و غیر
 ذلک بهم وضع خوب است همه یاران سلام رسانند و خاصه بپایان یار بیک سلام محبت انجام رسانند
 و بگویند که عمده در سلسله ما پیر پرستی است اگر توانید بکنید و درین کار غلو نکنید که همه فیض مبیوط
 بهین فنا فی الشیخ است هر چند در شیخ فنا بیشتر قبول بیشتر نوشته بودید که احياناً اگر ملاقات
 بخان معهود شود حرف تکیه بلکه در ماهیه و سالانه مصلحت وقت باشد خواهیم گفت برادر من
 در باب تکیه و خانقاه اگر بگویند رواست اما صرف در ماهیه و سالانه چیز نیست این عجاایب
 که بقاعته بیه ترقیب و ترصد و انتظار یک مرتبه از غزانه غیب پیر بفرستند و جاس که مانده و سالانه
 میشود از عالم فکلی عید می افتد و گذران بفرقه و فاقه نهی بلکه بعیش تمام و فضول مالا کلام خوب
 میشود نام لو کری و چاکری خوب نیست که در تعین نوعی از یوسه چاکری است و منافع وضع خود گاه
 گاه شما یاران و دیگر چیز که سیکه نذایات لذیذ می نماید و با وجود اینهمه اگر مصلحت وقت باشد
 چاره نیست بعد از آنکه حولی خوب خاطر خواه میسر آید در چک اورنگه آباد و قریب چک اگر یک ضمیمه کار
 نگاه و امید نیست آنکه بسبب پرده او اندک از هجوم عوام پناه بسته با حضرت محو مطلق باشم
 اوضاع خواجه نورالدین محمد در مندیایه فنا فی الشیخ بر همه خلقا و شمام تبه فو قیت دارد اگر علم
 عربی بهم ضمیمه او شود عالمی ازین مورد روشن شود و این منصب پنجاه دارد و سنگ راه فیض علمیان
 شایگشت و الا در همه اوضاع بیه بدل است عادت الدجاری بآن شده که دلها و طالبان بیشتر
 شغل منصب داری باشد از غیب است و بالمد التوفیق اگر چه دنیا به این مرد همه دین است
 و یک معلوم باشد که او کسی طالب علم که عبارت عربی را درست تواند خواند اجازت بدید و اگر علم
 ندارد اما سخاوت دارد که هر کس آینه و رنده را خدمت توان کرد و در و ست و طامع نباشد
 این قیسم را هم اجازت توان داد و اگر علم ندارد و سخاوت بهم ندارد اما در قونی و جذبه تسلط دارد
 این قسم را هم اجازت توان داد و خدین مشایخ چنان و چنین گذشته اند باره اینک هر یک
 شما باشند و خلافت از مشایخ دیگر دارند چندان لطف ندارد و السلام و -

مکتوب هفتاد و سوم - اسے برادر بدانکہ دنیا فانی است ہا کہ وفا کرد کہ ما پاکہ ہمت
 معطوف باین ہرگز نباید و شک و آن کرد کہ معطوف این کار اند آنہا اند کہ معذور باید شد
 کہ لولا الحق تعالیٰ و دنیا واقع است نصب بعین ما و شما ہمین است خداوندان باید
 بود و موم باین ربقہ صلاح باید زد اگر خطایم و نیوی ما را نباشد گویم باقی حقیقت میر محمد جعفر کہ
 خلیفہ شما اند بن نبوی کہ من از نام این موشام و اگر وضع و فقر و فاقہ می شنوم ہمیشہ شیوہ
 بسیار میشو کہ شیوہ فیض کہ در دنیا است آن شیوہ نیست غول فیض است و السلام
 مکتوب ہفتاد و چہارم - اسے دوست دنیا جائے نفس پروری و تن آسانی نیست
 باید کہ ہمت در اعلام کلمۃ اللہ باشد کہ چنانچہ از عالم قاف تا قاف پر شدہ از ایمان باطن نیز پُر
 شوند و اقرب عند اللہ و رسولہ آن کہے روز رستخیز است کہ در افشاے نور باطن ایمان سامی
 است سعی درین کار عمر تہہ بگیری کہے راز رسیدہ و خداے تعالیٰ مر ساد کہ حقیقت این کار
 روز افزون بود و دیگر آدمی از دست شیطان و نفس میتواند خلاصی یافت اما از دست زن
 مشکل توان رست بلیت در را و خدا کہ رہنزان اند و آن رہنزان بہین زمانند
 ختمہ فرزند سعادت مند ابوسعید جلال الدین حامد حسن اوقات بیست و نوبت مجلس اسرار حکمت
 اگر استہ موم اندرون را ہمہ سراپا و درویشان را دستار را رعایت نمود و مالک البندون
 زینتہ الحیوۃ الدنیاء الباقیات الصلحت خیر عند ربک مقامہ والسلام

مکتوب ہفتاد و پنجم - شیخ الاسلام شاہ نظام الملئہ والدینا والدین از عا جسز
 کلیم السلام مطالعہ نمایندہ از کہ ۱۳ جمادی الاخری است مرقوم سلام الفیت رقم میگردد
 کہ شما چارہ را فراموش کردید اگر گوید کہ من بسیار قیام می نویسم اما کمتر آنجا میرسد گویم قرینہ بر عدم
 ارقام قائم میشود کہ در قیام نوشتہ می آید کہ دل از ذکر و فکر و تربیت فقر رسا لکین از مجلس
 نگاہ داشتن بر ناستہ است چون ذکر مولیٰ عز شانہ این حال دہشتہ باشد ذکر با عجزان معلوم کہ
 انجلیش دہشتہ خواہ بود - برادر خود را و عذر خود را اسے محبت الہی باید کرد و روز بروز ترقی

مدارج عشق باید کوشید و عذر و حیلہ سازی بیج کار نماند - انا قانا از شوق قدم پیش باید برد
و بجایہ عمر گرانمایہ بسر باید برد و در ملوک نباید رفت و آئندہ قسم کہ باشد اورا منع از آمدن نباید
کرد و اوقات خود را بر اقبہ حال و در جمع الجمع و در انبوه خلایق نباید پرداخت و فیض دینی و دنیوی
بہ عالم رساند و ہمہ جلالت و عیش خود را فدائے آن بندگان باید کرد و در آن باید کہ بشیر کہ اکثر اہل
دل از دنیا بے دل کنند میل بطرف عقبی پیدا کنند و السلام
مکتوب ہفتم و ہشتم - شیخ الاسلام نظام الملک والدین سلمہ اللہ تعالی - از فقیر کلیم سلمہ اللہ سلام
خوانندہ مکتوب شما مدتی است کہ دیدہ را سر و نہ بخشیدہ لے برادر خدا تعالی و غدا کہ چای پر معای
و بفضل و کرم از آنجہ در اعتماد توجہ الی اللہ باشد نگاہ را و این چای می بیند کہ ہر چند پیش در سفید شدن
ترقی میکند دل در سیاہ شدن نیز ترقی می پذیرد کار از دست بیج نمی آید موت مشرف گردید و دست خالی
میرود و تاجہ پیش آید دست خالی خوب است اگر آنکہ دست بنام ضیاء آغشته باشد در آن کوشید کہ صورت
اسلام وسیع گردد و اکثرین کثیر ترقی در دنیا و آخرت آفرینش ندارد چون مردم را بہ بنیاد کہ متوجہ دنیا
و اہل دنیا و سباب دنیا باشند در آن کوشید کہ مردم از دنیا با آخرت متوجہ بشوند - والسلام
مکتوب ہفتم و ہشتم - شیخ الاسلام شاہ نظام الحق و تحقیقت سلام سنون مطالعہ نمایند
مکتوب لے لے رپے نوشتہ باشد چشم انتظار در مکتوب شما است و ندانید کہ کاتب بسیار نوشتہ اند
حالاً آن گرمی نماندہ است ماہ روز شتاق تراز و زاد لیم مصر مصر از لہم مصری بچو کہ شمع از
کافور نیست و نوشتہ بود کہ بعضی مردم ناخواندہ ادعا خلافت نمودہ و دست مردم می بیند
اگر چیز سے برکت دین فدویان سمع میشود از آن چیز سے بہ بند و الاتفاقی نکند کہ انہم نشوید و السلام
مکتوب ہفتم و ہشتم - حارف معارف الہی گنجینہ اسرار نامنا ہی بلخ اللہ الی امراتب
الرجال و حسن طورہ فی الحال فی المال - از فقیر کلیم سلمہ اللہ مطالعہ نمایند و قییمہ شما کہ مشتمل بر احوال
و منع شاہزادہ حلقہ ذکر جہر را و باز پس فرستادن و مدارا کردن شما برائے دفع شرارت رسید معلوم گردید
کہ شما حسن سلوک با شاہزادہ کردید لے برادر باد و تمندان و باوستانان بکہ بسیار خلق مفت

نیاده است مصرعه بادوستان تلافی با دشمنان مدارا همه منظر صفت دانسته بخلق کریم
 پیش باید آمد و آنچه از احوال خیر مآل اخوان الصفا و خلایق الوفا شاه ضیاء الدین محمد و شاه فقیر
 مرقوم بود همه معلوم گردید اسے برادر شاه فقیر الدین نجایم سرسے باین عالم حجاز داشت و این نفل
 میگردم زیرا که داعیه خلافت و صد نشینی و ایصال خیر بکافه متوسلین در دماغ او بود عجائب
 از شاه ضیاء الدین بینماید که خلفاء عباسی نشینان مسند پیغمبر اندازین گروه تمکین بجایت بینماید
 والد الهادی الی سبیل الارشاد مصرعه مد بار اگر توشه کستی باز آید و مکرر نوشته ام و اکنون با
 می نویسم که حلقه همه با هم کرده باشند و صفت آن آنست که با همه یاران حلقه بایک در آن نور صبح
 و بصر و آنکه مغرب باشند تربیت او در امثال بای نشانند و همه چشم بندند و شما چشم دل چشود
 خلایق شوند شما آنکه مقابل نشسته بقوت فکر قلب و قلب همه قلوب تصرف کنید تا بخودی
 و غیب نماید و بعضی را شوق پیدا آید اما همه باید که تعظیم او بکنند و متوجه قلب باشند اگر از خارج
 کسی حفظ آن ببقاری کند روا باشد و درین حلقه آن را اگر بخودی بیشتر و بیشتر باشد پس سر
 و سر حلقه است بدیار ام این در و در شریف نوشته فرستاده شد بسم الله الرحمن الرحیم
 اللهم صل وسلم علی محمد و آله و اهل بیته و علیهم السلام و علیهم السلام و علیهم السلام
 بعد در تجلیات ذاتک و تعلقات صفاتک علی الله کذلک و اثر این آنست که بعد مرور
 که وصیت پیغمبر شود و انشاء الله در پیش پیغمبر پیش محمد یار این اختر سلام مطالعه نمایند و
 رتقی در فانی نشین از اہم قارب و عظم مطالب شما اند و رات را نیز دست داده باشند
 وقت مگر معلوم نیست که مرکبیت مردانست که خدا رفت بسامر و که آنروز زن باشند
 ازن که آن روز مرد باشند و السلام -

مکتوب پانجم - شاه نظام الحق و الهی علیہ السلام سنون مطالعه نمایند عرضها
 داعی بسیار بر سال این حروف است بشما سفارش شاه حقائق آگاه محمد فضل است که
 بالفضل و التقدير مصدر تفصیر سے شده باشد که موجب کدورت و غبار خاطر شریف شده اکنون

این هر دو در مذهب الاخلاق ساخته و شایستگی تمام بهم رسانیده لایق نوازش است بلکه خلقت
نامرود حق این عزیز زود روانه سازند و بهر جا که حکم فرماید را نسخ الاقدام در آن موضع نشسته باقصا
نعمت مشغول بشو و الت سلام -

مکتوب هشتم و هم - عارف عالم عاشق ماند ذات شایسته صفات عمده اصحاب جد وجود شود
ای باب عین شهود شیخ الاسلام و الدین شیخ نظام الدین متق العارفین بحد وجوده از درویش
نمی نماند کپاسی درویشان کلیم شاه جهان آبادی سلام مطالعه نمایند و مشتاق خود شناسند بعد
در قطعه کتابت بهر فرصت میان منظر فرستاده بودند رسید مضامین معلوم گردید که برادر
خداستحالی خلایق جمیع کائنات است و تفاوت درجات در نواحی کائنات پیدا است
خلق الانسان من تفاوت بیان اختلاف مفعول است و ما تری فی خلق الرحمن من
تفاوت بیان عدم اختلاف نفس فعل است پس هر گاه اختلاف در فعل حق تعالی متحقق
شده اختلاف تقدیر که در پیش یک شیخ ساعتی نشسته باشند تقدیر بعد نیست شاه
اسد الله و شاه فیض الدین را بر احوال اینها باید گذاشت و خود را بر آنکه ما می باید سپرد و بسیار
میخواهد که یاران لشکر را بگذرانند اما از آنجا که در لشکر مشیت قدر یافته اند روز را آنجا که تاوه نمیتوانند
دید یاران چه از کتا بهتای پاره چه از اخبار کتا بهتای دل آن غم پیوند حاصل شده آدمی اگر
با تصفیة و تکریم نباشد آدمی نیست فکیف مراتب علیا را خبر می - شما هرگز متضرر هیچ
وضع اینها نشده متوجه احوال را کلام حق باشند و الله متعذره و کو که الکفر دن اگر وضع شما
موافق طریقت و مشورت و حقیقت است هرگز کلام نا حق هیچ یک منزل رونق نخواهد شد
والا محمل نوال است دیگر شما را از انوار و ارشاد و بیعت نشان پارسا خواه جوان خواه پیر و آدم
و مکر این معنی نوشته ام حالا منظر امر دیگر نباشند دولت مند ان را که دست بهت میدهند و توقع
از ایشان نخواهد داشت که ایشان هیچ صبح و شاه خدا مشغول باشند ارادت تحقیقی بعضی را
میسر است اگر ازین طائفه ارادت مجازی دارند کتا بهت را بر توبه دارند و تکیه بر پیر اما ازین پیران

که تحقیق بالتفاسیر و غلت اختیار کند چنانچه عبدالرحمان راشنیده ام آنرا ترجیح است و باید که بسیار
دوست داشته باشید و دیگر نوشته بودید که قبول نیازمندان نمیکند پس برادر عمل سنت آنست که آنقدر
صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم هدایا به مسلمانان و مخالفان قبول میکردند بنده هم قبول میکند
زیرا که دین استحکام و داد است و ایضا آنحضرت عیال داشتند و فقیر شما هم عیال است و دیگر مکرر
نوشته ام که شما چون نیت گرانی خاطر کسی دارید نیکو است نذر نفع باشد و ایضا شما مجرب و آید شاید
محتاج هم نباشید اما عیال مند و دیگر دار و قول حکیم سنائی قدس سره مؤید فعل شماست ص
ز که ستانی و نیشنا نیش و بهتر از آنست که نیش نیش یا قول النبی و فعله صلی الله علیه و آله
و سلم و لکل امری آتوی در دعوت حمده و دعوت شیخ احمد بونی است که امیر خسر و علیه الرحمة و اولا
ترجمه ساخته اند و سراج السالکین هم خوب است دیگر از شنیدن وضع مجلس و سرود بی
شور و شعبل بنایت را ختم نشدند و معما فعلت مصرعه بیانک چنگ مخوری که محسب
تیر است و دیگر همه یاران خود را سلام فقیر رسانند بروج مخصوص و همه یاران عوام خود سلام
فقیر رسانند بروج عموم من کان خاصا لک فهو من خواصنا و من کان عامافه و من
عوامنا شما همه را بکار خود گذاشته و صلح کل نموده بارشاد و خلایق مشغول باشید اگر جماعت
طاعت طن کن چون شما خوب باشید تصور خواهد کرد و التمام الله سبحانه جمال قدر خود
نظرة بعد نظرة و لمحمة عقب لمحمة و چشم سویدا سے قلب حقیقی زیاده کناد و ماضی مراتب
شوق که عدم اسکان فرید است بتائید قوت قیومیه نظامیه رسانا و نمیکند که لطیفش در آمد و بود
ظهور کند اگر چه آثار سرعت در بعضی ابیات لایح بود اما بغایت دلنشین افتاد و برادر فکر آن دار
له ای موهوم از دیده اعتبار برخیز و این جول که برویده عالم شسته و نصب العین که فانی
تعیینات گردید از قوت با صر حق بین برخیز و تمکین در ماسوی باید که شید و دیده دل را از نوشته
اعتبار بارید پست یا محبوب و پیش نصیب عاشق نیست عارف نیست و آن نکوش که از احیا و ابرار
باشی در انکوش که از فقر بان باشی صحو بعد المحو نهایت است و اسلام علی من التی سمع و هو شهید

مکتوب هشتم و پنجم شیخ الاسلام نظام الحق والدین والدین از فقیر سلام خوانند و مشتاق خود
دانند شایسته ضیاء الدین برکت فقیر از بادشاه جوینی یکم هزار و دویست و دوازدهم که مشکل است بر یک
ایوان و دو حجره و یک چاه و یک حمام گرفته چون عمارت درو بنایت کم بود مبلغ هفتصد و پیر خراج کرده
دو آنخانه ترتیب دادیم تمام سمیت باید که عالمیان ائمان بهره ور باشند دیگر همه محبان و معتقدان
خود که دست بیعت داده و آنکه حسن عقیدت بی بیعت دارند سلام فقیر بهر فرج و جوار رسانند و چون

اسامی عاشقان الهی بخاطر حاضر نیست به تفصیل نبردخت و السلام

مکتوب نهم و دهم راحت وجود من این رقعہ را در عین مجلس سرود که از دحام خلق و راگ بود
نوشته ام دوستان را همه جا حاضر باید داشت دیگر مصلحت آن می نماید که شما هم متاهل شوید
بهر تقدیر این سنت را هم بجا آید و قبول بدین سنت است شما چرا بدایا قبول نمیکنند در وقتیکه
مزاج متزوج و متاهل گردید درین وقت زده دایا خوب نیست بلکه مضر سه پارچه دستار و چادر
و نیمه آستین با شجرات فرستاده شد بر سنانا و با تمام سنت باید که بشید تا عالمیان ائمان بهره ور
باشند همه محبان و معتقدان که دست بیعت بشما داده اند سلام این فقیر و یاران اینجا
بخیریت شما و اصحاب شما سلام میرسانند

مکتوب دهم و سوم نظام الله والدین و الاسلام و المسلمین بنین الله تعالی بوجوه شایسته
سلک الفقراء الی یوم الدین از فقیر کلیم سلام خوانند و بهر حال مشتاق خود و انند ایچند که این لفظ
خاطر خواه نیست و رفعه فال توفیق ایصال فیوض الهی بنام آن نیکنام نرند ذی الفضل الله
یوتیه من یشاء و الله و الفضل العظیم شکر این نعمت مرا از شما پیش باید کرد اما است برادر سخی
مبیدول آن سازند که فیض با کثر مردم متعدی شود بهر که فیه ایچکه مصلحتی و ششده باشند از و درین
ندارند و دریندن نباشند که اقرار کنی نباشند که کار خود را شایسته خواهر و برادر و سماع و خلوت اکثر بابایان مخصوص
خوشنیده باشند که امر و قدر راگ مشایخ نمی شناسند و او را بر رعایت نمی کنند

مکتوب دهم و چهارم محبت حقیقی شخت پناه حقائق و فضائل در نگاه مولانا شیخ نظام القلوب

کتاب شمار سپید و ریح بود که سپید و ریح شاه که از اکابران اندر سید اند خلافت سپید و ریح برهما است
که اسلام ایشان بزرگ و در ویش بودند و هم فی الجمله علم که براس خلافت ضرورت دارد و بهر
خوب است اگر مجرد براس همین کار میشوند سلسله جاری خواهد شد و دیگر جزو فلان جا خاقتا
بطول و عرض یکصد و بیست و پنج در صد سیاحت امیدوار اجازت است اگر فیض باور سپیده است بدست
منتظر ماندن او براس اذن ارشاد این هم از دیانت و امامت است و قاضی ابوالبرکات فاضل قزوینی است
او که درباره اوسفارش نوشته البته قابل این کار شناخته باشد حاصل قیام محمد و اکرم و در دست او
توجه فرماید که حاصل فرمان در دستش بیاید شاه ضعیف الدین با زبانی آمدند الله تعالی رحمت بل بزرگ
گذری شالی که محمد جعفر فرستاده بودند رسید و التسلام

مکتوب بهشتا و و چشم کعبه ارباب ارادت قبله اصحاب سعادت آستان هدایت مقتدا و عرفان
در ویش نظام الدین مقتدا علی عشق باو خاکپاس در ویش کلیم الله و سلام سپید و ریح
در ویش بلانکه فتن بخانه دولت مند این نذر و نذر احمد اکابر علی باب الفقیر و بیس الفقیر
علی باب اکابر حدیث صحیح است من خصمت این معنی نداده ام و نخواهم داد و اگر اورا نفس شیطان
یا ونیت پس چرا بخت شما نمی آید می دانید که پیش فقر ابادستانان رفته اند و سعادت و آستانه
عازمی الدین خان نکر است از توکران باو شاه اگر احیاناً او بفقیر نوشت من اجازت خانه دولت مند
شمارا نخواهم نوشت باقی ماند مقدمه فتوح اگر خواهی بگریه بنیست و اگر خواهی بگریه باطله الفنا
عن الناس و الا فتقار الی الله تعالی اے عاشق صادق بدانکه از رجوع خلایق و کثرت
مردمان خود لگم نخواهی کرد که آنچه در دنیا قیمت دارد عشق الهی که نه ریاضت قیمت دارد و باقی همه
تسویلات نفس است باید که روز بروز عشق الهی افزون شود هرگز ریاضت یا غلبه نباشد و فوری
و شکستگی زیاده نشود و بهای عمر گرانمایه بخیار باد و دیگر حالات معمولات شما از خط شما ظاهر بود
احتیاج تکرار نیست باره همه حال بحق مشغول باشد و السلام حقیقی همین وقت باید داد
باقی هم در هم است آنکه مشغول بحق است مشایخ سلسل باو مشغول آنکه از حق مشغول

شاک از مشغول نمودن و بدین است مصلحت مراد از منی مساوات که سے یاد تو بشنید و یاد او
 همان وقت است که یاد دیگر سے باشد بیست مقیدان تواند که غیر خاموش اند
 خاطر سے که نئی و کمال فراموش اند و رسالت دارد و اشتغال احتیاط تمام فایده است پس
 فرستاد و نمیشود تا غیر از اعتبار سے رسید و از انساب فرستاده خواهد شد و توقع که ایشان نیز
 در اختیاری این امر از نظر اعتبار از تمام تمام معنی نمهند و پشت استیفا با خود دارد و نقد که بخود دارد -
 مکتوب نوبت هم - برادر محمد نظام الدین سلام محبت انجام مفعول با پیوسته دل نگران خبر خیریت
 شما است از رشته آگاهی ایسی که گاهی نا آگاهی نرود و دنیا و ماجر سے دنیا سهل است خوشا
 حال کسی بیدار و لان که درین غفلت که هشیار اند هر جا که طالب خبر ارا بنید آبرو سے مار با طاعت
 سے شاکر سپید هر که انحال با استطاعت دارد از اسلام خوانند و السلام
 مکتوب نوبت و یکم - احمد الله رب العالمین که نامه نامی آن صاحب سر سامی حضرت نظامی عین
 روز مجلس و جوش و خروش عاشقان گمنامی رسید از خواندن آن عریضه و از سوزش حامل آن عینی
 اخوی ولی خان صد صده نگاشت و بالا شد بهر آن شکر الهی بجا آورده شد که الحمد لله و الهنت
 که نفس گر که محتاج در ویشان همگی ایست بان برادر بوجیه حسن و اتم رسیده که اثر آن دین عزیز
 یعنی ولی خان نمود و در قبول ازین اخوی ابراهیم خان رسیده بودند اما دل معطوف با هر دیگر هم داشت
 این مر و خوار عشق پر کاله آتش بود اللهم زد و لا تنقص سوز دل سینه ولی خان کم تخمه نمود و رسالت
 که این ضمیمه بر آن بایجرا که الله عز و جل و السلام - دیگر آنکه مثلاً اگر خلوت گزیده بجلوت گزاید
 اگر صوم داشته باشد افطار کند و اگر افطار داشت صوم اختیار کند بیمارستان و بند چانه مارا کثیر
 اهل استلار را در یابد و در مقابل سے رفته باشد تا اینجه بر شوق آرد و اند که نه جایگاه جز است پس
 یاد گیر و نه غیر او پرواز و نقل است که در مخجون مخجون را بکعبه برو که حلقه در کعبه را بخون بدست
 گرفته دعا کند که حق تعالی او را از بوالگی خلاص و با حلقه کعبه یاد گرفت و دعا کرد که خداوند مرا
 بطریق این در معظم هر دم محبت لیلی زیاده ده و این جمله مضمون را شاعر و درین و بیت آورده

بکجه برودر با صداه و د اوسيله
بهر دم موسه سيله زياده و د سيله

پس و عايسه فراغت ر عشق محزون
گرفته طلقه که بار ب بحق ابن خاوه

چون در مجاز اين رنگ باشد حقيقت را از حد هم اين رنگ ننگ آسايه بپيغمبر عارف را حاضر مي گاه
اين قسم دوستي و د که کار از ذکر چهره غنچه بر مي خيزد و در همه حال مراقبه دوست به باشد اين خدمت
است پس در نصيحت ترک مراقبه چي معني دارد بلکه دوام مراقبه بشمار بايد ساخت و السلام
مکتوبه و دو هم شيخ الاسلام شاه نظام الملته والدین سلمه الله تعالی از ویش کلیم السلام
مطالع فرماید امر و که ۵۰ اربع الاول است قلمی میگردد و در قلم بود که بخانه غلام محی الدین پیر زاده
قصد ارتباط است که حال بیماری چنانست ای درویش بدانکه جز عشق الهی آنچه نیست اگر چه شکوهر
تست زهر خورون است مقدمه هر کار عشق پرور و کار باید داشت پس آنچه معین عشق الهی باشد
محمود باشد و آنچه در این معنی مفقود نامحمود پس در ماکل و مشارب ملا پس و مجلس و مدخل و
مخارج در همه طمع عشق الهی باشد و آنچه به نیست عشق الهی باشد امید خیر و برکت از دوست و آنچه
در این نیست بهر شمر است پس چون این مقدمه متد شد بدان که نهی که موجب اطمینان عباد
گردد و از خدمت او خدمت مولا منقبض نباشد مبارک است و نهی که بسبب او تشویش جان
صوفی زیاده گردد و در عبادت مولی و عشق او نقصان پذیرد و نامبارک پس تقصیر باید کرد و نهی
باید خواست که همه آرام و طاعت باشند نه همه غصه و غضب و قهر و نه آرامی یا امتحان کرده ایم
که زنان مساوات می جویند و شیطان پیدا میکند زنهار از چنین زنان سه و راه خدا که
رهنرمان اند و آن راه زنان همسین زنان است استفت قلبك دان افتاك المصون
مقدمه هر گاه باید داشت اما اگر از فیه استفسار میکنند بهیچ این درویش آنست که در خیر
باید بهم رسانید و آزاد باید کرد و در نکاح باید آورد و خوف آنکه و را بحرب موجود نیست و الاخرین
کفایت داشت و اگر برین صبر تواند کرد نهی که مهرش از ده و درم شرعی متجاوز نباشد باید داشت
که در شوق فی الجمله خیر است اما زنان قبيله بزرگ قیامت انگیز اند خاق من مذاق فهم من لهم

اما شنیده اند که بران محمد علی موجب این سلطنت شده اند و بخوانند که بجای که خود کتبخدا
 شده اند در میان قبایله شما را نیز بخوانند هر چه باشد اما وضع خدا پرستی و بے نیازی از دست
 از جانب پادشاه خوانند شد اما عشق و محبت الهی و بے نیازی از عالم حدیم الوجود است و اخلاص
 منکم دیگر آنچه نوشت بودید که لذت ذکر و فکر الهی نمانده است نعوذ بالله من ذلک فتنه
 در روشنی ملاقات دولتندان و هجوم خلافت است استغفر الله بی من الحور بعد الکود
 مردان در پیش است بخدمت تعالی و نمودن است غفلت و رین کار مباد و تیغ تازیانه از مرگ
 و اموات نموده بتازگی در یاد حق ساعی باشند این نفس بیت المال آسائیس طلب است هرگز
 آسائیس روانداید و در طعام قلمت و در خلوت کثرت همیشه خور و اسجد خوات طریقت پندشند
 و شوق و فووق مشغولیا کنید و از صحبت مرده دلان اجتناب کنید که این همه سرایت صحبت
 ایشان است که دل بے یار و ذکر بولے بیاساید و السلام

مکتوب نو و سوم عارف معارف گنجینه اسرار نامتناهی نظام الاسلام الدین از درویش
 کلیم الله سلامی که منبعت از فطرت و مبنی از وفور رفت است بر خوانند و بهمه حال مشتاق
 ترقی درجات خویش ناسند الحمد لله و المنة که آن نتیجه عمر این بے سر و برگ مقبول و است
 اگر بهر همین طور امتداد کشید و خاطر کشائیش مردم و هجوم عوام و خاص سر و شد امید آنکه
 فیض حنما گیر اتر شود و هر صرحه قبول خاطر و لطف سخن خدا و است بکر و کاتب مقیم
 بود و وصول آنها تر و است که شما سیر یا طور و اید این طور سیر سلوک خوب است
 و مقبول خاطر هنوز وقت انزوا و گوشه نشینی نیامده فی الحکمت برکت واقع است یا ران شما
 بعضی صاحب حال شنیده شنید آنرا که حالش مقام شده باشد و از علم ظاهری چاشنی داشته باشد
 و لباس صوفیانه پوشیده و گوشه برنج توکل بنشیند خط تلقین اگر بنویسد جائز است و این
 منقوض بر آن شما است و هر که لیاقت این امر به بیند اجازت بدین را طریق علم ظاهر و توکل
 دور کن است بر آن کمال و تکمیل این امر جلیل القدر از دعوت هر که ساعی است سراج الدین

و اعطاهم کتباً بآیة برک جلالی و جمالی نباشد و قریب الوصول و سهل الوصول باشد و کتب و کتب و کتب
 اوقات و توزیع مراتب خلوت و جلوت همه علوم شد و برادر مصرع کل که روشن گشت کتاب و کتب و کتب
 گاه چنین و گاه چنان چیز نیست و فاجه نور الدین نوشته بود که سالیانی پیش از این در باب العام محبت خود
 بخدمت حضرت مرشدی بنویسند آن سفارش همراه کتابت خواجند که نوشته خطاب شد بلکه حاجت
 سفارش نیست باید که در اعطاء محبت خویش در این نگارید که بسیار اهل بیت دارد و شما و او را خواهد نوشت
 که برای محبت من قصود و نفع بسیار کرده باش که محبت از تصور و تخیل و آنچه از عدم عبارت حافظ
 فیروز عرف فقیر القادریا مرفعه بود و برادر خلق انسان من تفاوت بعضی چنین بعضی
 چنان هر کس بقدر محبت خویش فیض میرسد ازین باب آنچه یکس تکرار نکند که در هر بار بلکه
 لک میرد در بار با هم میرسد باقی و بال حال مصرعه هر یک گل منت خدای خود با یکدیگر و السلام
 مکتوب نو و و چه بار هم شیخ الاسلام شاه نظام الدین از درویش کلیم سلام طالع طالع
 در باب شاه اسد التاجه حقا میگویند سوائے سکوت جواب نیست که کلام بحق را بطوری و لا بدوری
 و علی تقدیر روایت باید گفت حال فقیر از خالی از حال نیست یا نکرست یا نکرست است یا نکرست
 در شریعت است مگر تجویز کرده اند این بدی است که مؤث و خشی نیست پس مذکر لایق است
 چرا نباشد و کسے را که است در شریعت درست باشد و در طریقت نیز درست باشد ایم بر که است
 و عدم که است این امر خارج از بحث است فرایض و لایق خاص فردے از اولیت و اول
 اهل التصوف التذلیس من تلیس من الکلیس من و سوس فقد باه بفضیب الله
 فعود بالله شما این کار زنها نکرده باشد اگر از حسب و نسب من بدیگویند چه ضائقه است پیش
 خدا تعالی خوب باید بود و دیگر خیر است

مکتوب نو و و پنجم شیخ الاسلام شاه نظام الاسلام و الدین والدین و الدین و الدین
 بطول بقای از خاکپای درویشان کلیم سلام طالع طالع و سوس نماند که فقیری چیز و دیگر است
 و شیخی چیز و دیگر پیش از باب عرفان آنچه قیمت دارد و نه هیچ بودن قیمت دارد و باقی هم و در هم است

اگر سیلاب در دوشی جمع شود آن ابتلا و آفتان حضرت حق است معذور نباید بود و در فدا و فدا باید کرد و غیر
که خداوند کار دارد و این آفت و مضایک کلمات باید بود اما برنج شریعت باید رفت و طبع باید بود
در شریعت طریقت حقیقت و احد و شریعت را از شریعت انصاف است بلکه طریقت حقیقت و
معلوم حقیقت ندارد و هر دو است که جامع باشد میان شریعت و طریقت حقیقت است و هر دو در فدا
مرتب نظر اگر از خود خواهی که در پایی بجانب شریعت از نگاه کن که شریعت معیار است عیان فقیر و غیر
در حق میگوید و مثلاً از یک شیخ ده مرد صاحب کمال پیدا میشوند و هر یک بحسب استعداد خود می بینند
که در شیخ در حق بهرین نیکو سپارد و همچنان بخلق اگر خواهی که قبل از آمدن روز قیامت که
پدرم از دست منم کار بگیرم ندانم روز معلوم نمائی که ازین ده کدام یک بقرب پیش حق تعالی تقرب دارد
و نگاه کن که ازین ده مرد کدام یک بشریعت آراسته است انشاء الله تعالی روز قیامت هم بهمان کس
پیش قدم و بلند مرتبه خواهد بود بعضی مردان بسبب است وصلی بعضی اوضاع ناشایسته اختیار میکنند
و از تقیای نفس است منور عن اصله متاصل نشده و این مصرعه مشهور است مصداق میگردد و غیر
پد نام گفته اند که از این چند از غایت بر شاخ نظر میکنی و به بیان فرج کج از اصل دست غافل نموی
نشیند اما طالع حوام برین تقیای غایت و در چاکم اتحاد طریقت پیر و مردی شایع است اصل
سخن آنکه خود عشق و عاشقی باید ساخت و به حال جنگ نیست نه پیر و دخت آنکه در اوضاع یاران
باجمله محمود است و اگر از یک حیوانا و قوی واقع شود غماض نظر باید کرد معلوم آنکه ما مضی اکنون
یاران را باید که با یکدیگر فانی باشند و جنگ مناسب طریقه نیست شمار روزی فکرمه بغایت
جنگ است اگر باره داغ و کبر و خودی بکنند اولاً آنکه او یار نیست و ثانیاً آنکه فقیر نیست
مگر عارف نکند اگر عارف شود فقیر را با شما بسیار خصوصیت است شما چرا نامهربان میدانید اگر من
شما هم بهر بان شما در دنیا کدام نور دیده دارم که بروم بهر بان خواهم بود و در مکتوب شما صبح بود که
مردم در حق شما چیزی نمیگویند که تاب شنیدن ندارم کشته میشویم لهذا تالیس یعنی اخبار نام شما
میکنم که برادر مردم در حق فقیر آنچه میگویند فقیر از آن بهر درجه بدتر است من محکوم شمام

عفو کنید اما براسه خدا تدریس نکنید که قال اصحاب التصوف التدریس للمريد حق تدریس
 الابلیس اگر در حق من در حسب عوف دارند معلوم حسب دارم ملای گدائی صدقه خوار عالم
 چه بزرگے خود چینیتم اگر در حق نسب من حرمت دارند معلوم بزرگزاوه نیستیم از اجلاف و ازال
 هستم چه باسے بد بوده است و اگر چیزیست میگویند که نفس الامر است چه بلکه شایست که
 کسے در نفس الامر خوب باشد و مرفوم او را بد میگویند و اگر چیزیست میگویند که در نفس الامر است
 پس چه باسے بد و مانع شدن است که حق میگویند و راست است برادر خون شتار قبولیت
 پیدا شد مردم براسے از اذ خاطر شما که ما همچو عزیز بزرگی را داغ کردیم این قلم است از
 شے داغ نشود برادر و در طریقه نابله و مرتبه آنکه فانی در شیخ بیشتر باشد و قبول بر قد و قنا
 اگر قبول خدا و رسول و خلق میجو امید و شیخ فانی شود و السلام -

مکتوب ششم - احوال خیرآمال مولی المولی مولانا نیک نام الاسلام و المسلمین
 و الاحسان سلمه الله تعالی از تغییر است که موجب التوام شریعت و طریقت و حقیقت باشد و این
 و ملحوظ باد - اسے برادر این نامه را دستور لعل خود شناسید و در حکم آن احتیاط نمایند که فرموده
 و آن در غل نباشد که موجب افراط و تفریط نگردد و در حد وسط ازل بر دل و روان حکام را به فعل
 نقل میکنم رحم الله من القی السمع و هو شهید - اولاً آنکه مقصود ایصال خیر است و خیر عبارت
 از فناء ماسوییت از جمیع المسالک الی بقای بحق تعالی و قیام السالک فی جمیع محبة الله این
 معنی باید که همیشه در نظر باشد و شرح این را درین رقعہ نتوانم داد ثانیاً آنکه در ایصال خیر امر
 مرغی نگر دو که تدبیر باشد بلکه بنفسه باشد که غل خمار این شراب مار از دهن گارد و رویش خواهد بود
 دیگر آنکه تغییر لباس چندان باعتبار ندارد و سیما در او آخر هر چه که پوشیده و خور و درو آید
 منظر و نصیب نباشد اما این که صوفی را از لباس فقر تنگ عاری آید عجب است که شماراننگ
 نمے آید آنکس که شما پیش او میرود اگر شماراننگ می آید عجب فقیر آید و اگر در تنگ آید
 چه پیش او میرود و ترک محبت این قسم مردم چرا نمیکند - ثالثاً از حاکم خلافت مستوجب

لشکر الهی است هر چند از عالم زیاده شود شکر الهی بسیار بجا آید که هر کس قدر قیمت خود نیک
 نمیداند که بجهت از خود رجوع خلایق محض فضل و کرم اوست ازین تنگ نشود این دولت همرا
 میسر نیست را بجا آنکه چون کسی بجهت نماید بجهت اذن ارشاد دهند و بر نحو قیاس نکنند که این
 لفظ از عالم دیگر بود خلاصه آنکه چون قابلیت بکثرت ذکر و مراقبات و مشغولیات بر اے خلافت
 رساند اگر علم ظاهر داشته باشد مبارک است آنرا مثال بنویسند والا بگویند که بکار خود مشغول باشد
 ستاؤسا اینقدر دستگاه باشد که جدا یا با فقیر چه کند گران توانید کرد و همچنان با مردم بیگانگی
 بگذارند و آنچه مفتوح برسد بآن فقیر با همراه صرف نمایند و روزیکه نرسد آن روز را غنیمت شمارید که
 در فقر و فاقه تاثیر عظیم است فهم من فهم سابقا آنکه مسئله وحدت وجود را شائع پیش هر است
 و بیگانه نخواهد بر زبان آورد بلکه بعضی میدان که استعداد فهم داشته باشند بر مزایای باید گفت
 اگر فهم ایشان با هسته قبول کرد زیاده واضح باید گفت والا هم نقد زیاده است تا آنکه یا وضع
 ملاقات با هم دو تنه انداخته اند یا قطع ملاقات به هم اما با بعضی ملاقات و با بعضی منافات
 چیز نیست تا آنکه صلح باشند و مسلمان سازند و هر که ازین دو فتره که اعتقاد بپشتما داشته باشند
 ذکر و فکر و مراقبه و تعلیم او بگویند که ذکر بجا نیست خود او را بر بقعه اسلام خوابد که بدو با غیر معتقد اگر چه
 سید زاده باشد تعلیم نباید کرد که رابطه منی بر اعتقاد است لے برادر شجاعت و تبعیت را میخواهد بجا
 ر حکم تابع باشد و اهل دول را نباید گفت اگر چه اخلاص هم داشته باشد که در تابعیت بر وضع خود
 در ویش نمیاند و دیگر آنکه مجلس سرود بطور یا میکنند ازین معنی بسیار مخطوط شدیم خوب میکنند که مجلس
 علانیه شهرت است اما اگر گرمی هست و قصد گرمی است و اگر تقاضاے وقت علانیه باشد
 که با هم اذن است و دیگر آنکه با مخلصان صحبت تعلیم و ادب و بهیبت نگاهدارید که صحبت انبیا
 با اصحاب چنان بود لے برادر مشغولی با خدا تعالی مقصود است و آنکه مقصود غیر این دولت
 عظمی و سعادت کبری است آن دعی است فقیه حقیقت نیست که اطلاق فقیر بر کسی بجا نیست
 من وجوه علیہ الرحمۃ معتقد علیہ این امر بوده اند اگر عزیزے از یاران من برین نقطه الهی نظر نیا

یار من نیست اما چون تعبیه مقبول است اگر بعد سفاقت و لغزش پستی توبه و رسیان آید
الثائب من الذنب کمن لا ذنب له عز وجاه است هرگز از یاران خود اذن و سپه ببالغم
در احیای سنت و امامت بدست خواهد بود -

مکتوب فی حق و حق - شیخ الاسلام شاه نظام الحق و بشرع والدین والدین سلمه الله علیه
روس الطالین اور روش کلیم الله بصره بیوسب نفسه سلام مطالعہ نمایند ملا طیفه یاقین رسید
مضامین مرکاتب معلوم شد آنچه گفتگو سے شاه ضیاء الدین و مرزا یار بیگ و حقایق دیگر که قوم
بود و وقوع انجاسید موقع و صواب نمود - اسے برادر از یک کلمہ چندین پیدا میشود هر یک یک نوع
ورنگے ہمہ یکسان نیستند آنچه قوم بود که یاران میگویند که با شغلها بسیار رسیده و به شاه
ضیاء الدین کم این حروف مسموع نیست چه فقیر همه معمولات خود را نسخه کشکول ساخته اند هر
کس رسانیده بیک و تیره و قطع نظر ازین بر تقدیر تسلیم آن کم شغل عالم را روشن کرد و یاران
با وجود آنهم کثرت اندوشتغال عالمی را بظن کردند پس این قلت از آن کثرت است و آنچه
بود که صحبت با دو لقمه نان نمیتواند داشت الحق صواب همین است و دیگر چون دو لقمه نان صحبت
میکند از ایشان متصرف و متصرف و حال نشده باشید که اینها گرد و انکار میگردند که منشأ
و حالت و وجه است اینها را معذور باید داشت و تکالیف و سفارشهاست شافه اگر از دست ایشان
خارج باشد نباید و اوقات را معذور با ذکر و جهر و مجلس سماع دارد و وقتی را مقرر میکنند که در آن
مراقبه مینموده باشید و نقش بندید یاران را حاضر میساخته باشند و ذکر جهر براسے مبتدی است
و مراقبه براسے فتهی شما هم اکثر اوقات بمراقبه باشید و حضور می کرده باشید مقرر آن برادر
که ملاقات امر و سلاطین اگر براسے نفس خود باشند یا براسے جیفه و نیاز باشند خدمت خدا بر او باد
که این کار شیطانی است نه رحمانی و اگر براسے آن باشند که براسے غریب حاجری نفع دارند رسانند
خوین مسلمان رحمانی است اگر خود بخانه امیر و سلطان نمیرود و راه خط و کتابت مفتوح
سازند که در سلف و خلف این معنی بود و بهیچکس منکر نشود این سخن بغایت و قین است فهم من

فهم و تحمل من غفل و این سلوک را بهم قابلیت باید محصور نه هر که سر بر است قلند و دانند
مکتوب بود و هشتم آنچه از این بخاری بعضی اهل دول که بوسیم فساد عتقا و متصف اند نوشته بود
عجیب و غریب بود چه اعتقاد این مردم موجب تعجب و غرائب که این گروه مجبول اند بر فساد اعتقاد
زینهار این گروه را سر مدینه باید و نیست در محول این امامیه مقصور شده که ولایت منحصر بر ائمه بود پس آنچه
شان پیشانج بفرض از اغراض و نبوی خواهد بود ولیس الا هذا الملاق اعمادات درین گروه
بیا هم متعارف نیست بلکه حقیقت محبوب است شما باین گروه به یاری و نعم سلوک میکرده باشید
و هرگز ذکر نلامب در میان نیاید و اگر تفصیل حکم سوال کنند مباحن تبصریح بیج امر و مبادت
نباید که درین دو صورتی است که گفته رفت او مستقر فقه بنده از بندگان خداست عالی باشد و اگر مرد
از غیر باشد نبوی میجو از مجلس باید ساخت و با دیگران صحبت به تربیت بهدایت و وصول
به مراتب در پیشی باید کرد احاط با دو نمندان مدد و معاش باید کرد و حاجران را مدد در معاد و غیره
مکتوب بود که اکنون طوام مخته قبول خدا هم کرده اند که باشند این خوب است و طوام بختیخیر
ستواندیش خواجه نورالدین از بختیخیر بنیاد و عریضه شغل طلب محبت پسر سال داشته بود و چون
طلب او محبت شما بود یا خوش شدم که استعداد بلند دارو قابلیت او از طلب او معلوم شود
سفارش خواسته همین سفارش است که بر اقبه تصور صورت تحقیق خود ارشاد فرمایند
که محبت را زیاده کند دیگر آنکه آنچه اطباء میخواهند که شمارا در دفع بدنه و و نبل ولالت باز و لاج
و نکاح میکنند باید دانست که از و لاج اگر چه نافع است همچنان اذیت بدین سبب نفع
نا ممکن باشد اصلاح و موی بقصد و حجامت و جلاب و تنقیه از هر قسم که باشد باید کرد اگر چه
نکاح بهم تنقیه است اما خالی از بلا نیست حضرت بشر حافی را قدس سره پرسیدند که نکاح
سنت است چرا ترک کردی گفت شغلنی الفرضی عن السنن جمعیت فقر از فرض است
بر تقدیر اینکه ضرورت داعی باشد و الضرورة فیج الحظرات واهی و هم خرید به از خاتون بیخ
و بعضی وصف کنند که این خاتون بغایت غریب دارد هرگز اعتبار نباید کرد و شکسته لب خاتون

رتبه برابری و سویت پیدا میکنند و موجب ایذا میگردد و اگر کسی گناه باشد بحسب اتفاق همچنین
خاتون افتد و این نامه است دیگر اطلاق با شیخ خود هر که دارد و در از هیچ نیست و السلام
اصل در این است که چون فقیر است شهرت پیدا میکند عیب جوان و عیب بنیان براس
از اخطار او فکر میکنند و نخواهند که رونق بازار او برود و آن معزز از کاوش اینها محقر شود و این
نمیدانند و الله متعالی و کوکبه المشهور کون سلطان نظام الدین اولیای مردم بر سر منبر
و ششام میدادند و حضرت سلطان محمود آن مجلس حاضر شد و روزی که کار از حد گذشت بعضی
یاران شکایت بخدا کردند و آنکه زیاده ازین تاب نداشتیم که فرمود حضرت بر سر منبر بنشینیم
ما که نشسته خواهیم شد حضرت فرمود که تو هم بدار ایستاده و بنشیند ما عفو کردیم شما طفیل عفو مانیز عفو کنید
و این رباعی بر زبان مبارک رانند - رباعی

هر که مارا یار نبود از داور یار باد
هر که گدازد باغ عرش بشکند شیشه خار باد

هر که مارا رنجسته سازد در تنش لب یار باد
هر که خار است افکند در راه دازد و شمشیر

اگر نیکم از شما ایم و اگر بدیم از شما ایم اینقدر میدانیم به یقین که مستحق اینست بسیار ایم لیکن شکر
خدا میکنیم که مروت رحم کرده اینست که میبکند دنیا و اهل دنیا و حاکم دنیا و کار و بار دنیا معلوم
در راه فقر بنیل مال و جاه و جان بایا کرد این حالت مستمر است **صلوات الله و علیها**
و من لسان الوری قلیدت انا و پرست غیرت خود شیخ محمد یاسنام و دیگر یار و بنایا کرد - و دیگر پسندید
شهر و کوه و خانه مشایخ رفت و در راه سے نیک گذرانید بعد از چند ماه بدست بیغله زنی فرستاد
تخمیناً **صلوات الله و علیها** و آنکه **صلوات الله و علیها** و آنکه **صلوات الله و علیها** و آنکه **صلوات الله و علیها**
و در بزم قبول نکردیم شهادت و تعجب و انا ذکر قبول کنیم الله تعالی چون شما را فرج حاصل شد
قبول خواهیم کرد و از آن فرج حاصل شد خود آمد اما سنی ارادت و در دنیا اتم اینقدر نیست که دنیا
شے اجمله دارد - و السلام

مکتوب نوه و نهم نظام الاسلام و المسلمین را از و پیش کلیم الله و الله اسلام برسد انتها کلم

یک قطعه کتاب بمضمون آنکه چند قلاب طعام عظم شاه فرستاده دشمن قبول نکردید براس
 درویشان نیز قبول نکردید و منع ذکر جهر در مسجد حق این است که شما هم خوب کروید و او هم خوب
 کروید و خوبی شما ظاهر است که طعام مظلوم خورون چه نافع است اگر چه فقرا برای مصلحت قبول بخین
 چیز را کرده اند بعد از آن بصاحب مخصصه داده اند که برهه حلال حرام میشود و خوبی او آنست که علما ذکر
 جهر در مسجد منع کرده اند وقت شام اگر در منزل آدابین و غیره فاکت مقید میشوند پس درین وقت
 ذکر جهر چنانست یا صد کس یا دو صد کس یا دیگر و اکثر علما در اصل ذکر جهر اختلاف دارند چه جائز است و مسجد جامع
 بوقت نوافل یا اینهمه مردم و مسجد منع علما را نیست که نماز فضل از ذکر مجرب که ذکر عام است و صلوة
 خاص چه در نماز ذکر است و در ذکر نماز نیست پس از ذکر ایشان وقت مصلیان پریشان میشود
 بنابراین ذکر جهر را منع باید کرد که وقت آنها پریشان نکند و شما را آن پس نبود که در زمان نماز ذکر
 خان مخلص صوفی را در راه براسه همین ذکر جهر در مسجد ذکر جهر در خرابه و در پیرانه باید کرد و نه در محوره
 خصوص در مسجد و دیگر بدانید که بادشاه هندوستان از اولاد امیر تیمور است و امیر تیمور را در
 بخاریت شاه نقش بندید داشت این تورانیان قاطبه و کلهم جمعون فسلک و سلسله نقشبندی
 اند و سلسله دیگر را در زن می نهند عجب است که شما را این سلسله هم رسیده است و شما با ای
 نمی سازید و در لاج نمیدانید فصلی از اصلاح و ید فقیر است که غلو در سر و سماع خوب نیست که این
 امر مختلف نمیدانست و غلو در مراقبه خوب نیست که متفق جمیع سلاسل است پس بعد از نماز فجر با جمیع
 یاران تا وقت اشراق مراقبه باید کرد و بعد از مغرب تا عشاء مراقب باید ماند و وقت ظهر و عصر اگر توفیق
 باشد باز مراقبه باید کرد و در شب تمام روز مراقب باید ماند و مجلس ذکر مختصر در شب جمعه باید داشت
 و مجلس سماع در یک روز از ایام هفته مقرر باید ساخت و یاران را ذوق و شوق چنانچه در ذکر جهر
 و سماع میشود بچنان ذوق و شوق و محویت و جود می در مراقبه هم پیدا کرد و سماع تو مباحش صلا
 کمال این است و پس با روزه گم شود و حال اینست و پس به بیشتر اوقات در مراقبه باید بود
 و حلقه مراقبه وسیع از حلقه سماع باید کرد و شریعت را احکام باید نمود و حضرت خواجہ قطب الدین

به اختیار کمالی غایت مشغول بر اقبه بودند اے عزیز و مراقبه بزرگان کمال را حالت بهر سید که
 بزرگان فیت پیدا شدند قصد تجوید و تکفین کرده اند تا پانزده روز بهوش محض مانده اند این بهر
 سماع و سرود پیش این مراقبه بگوئید نمی آید و یا ران اهل علم را درس تفسیر حدیث و عبادات و
 فقه در میان ظهر و عصر و بعد از صبح بگوئید و اهل شوق که اندکسکه علم شناس باشند درس لغات و تاریخ و
 امثال آن بهر حال مراتب تکمیل به از مراتب تلویح است و آخر شب به بعد از نماز نهی بهر اقبه نشستن
 به از ذکر چه که مشغول غلوت العباد باشند که مراقبه احتمال ندارد و خلالت ذکر چه است و در میان با نهان فکر
 چه لطف دارد و در سنجها سلوک و سیر مشایخ اندر مطالعه باید که خاصه تذکره الاولیاء تاریخ فطرت
 عطار و نغفات الانس مولانا جامی و منازل السائرين و رشحات نقشبندیه و امثال ذلک باقی ماند
 ملاقات دو تنندان سنون آنست که بهر ملاقات باید که و مال دل نینخواهد اختیار است ترک کنید
 این بهم طور است بزرگان چنین هم کرده اند مقصودین ازین تطویلات آنست که احوال خویش
 و عام را بر شیشه شمایان باشد یا راستی را که خلافت بدیند بگوئید یا تقسیم بزرگان که از خواست غن
 در مقام علم و کمال ایشان معلوم خواهد شد و حقیقت باطن نیز و اسلام علی عبادہ الدین و صافی
 مکتوب احمدیوم بخدمت شاه نظام الدین و والدین اسلام فقیر رسانند و این سخن بزرگان بزرگان
 کسی مذکور نکرده باشند که ما قلیم باختر آن الا علی من التی اسمع و سوسه مید و علی الله علی سیدنا
 محمد و آله جمیعین و انچه قوم بود که اگر ذات بخت درویدن نمی آید پس حیات عشاق عبث است
 اے درویش حیات عشاق عبث نیست حیات او بر اے عدم دید ما سویی است و زبان این
 عظیم حاصل شدیم مراد و کنایه و نهاد و کلمه نسبت را بصورتی و لکشی و تنفر و تصور کنی افکار
 بحث نماید و انچه مبعوث است بچو تو است هر چه باشد این اهل را مقدر دان و بزرگان بزرگان
 قناعت شناس بی صفت و نه رنگ و بے قید بود و بی کیفیت و کیفیت باش را سلام
 مکتوب صد و یکم درویش نظام الدین مقتدا ۲۱ عشاق با و خاکپای درویشان
 کلیم الله سلام میرساند اے عاشق صادق با کمال از جمع خلاص و کثرت مریدان خود را کمال خود

که در دنیا قیمت و مدح عشق الهی که پیر باین قیمت دارد باقی همه تسویات نفس است باید کرد که
روز بروز عشق الهی افزون شود هرگز ریا و عجب را داخل نباشد و شکستگی زیاده نشود و سواسه و خواص
ثانی را نگاه ندارند و آنچه از غیب می رسد از نصیب خود و خادمان خود جدا کنید و بالقی که ضل باشد آنرا
وقت شام هر قدر عزیزان که دارد بفرستد پس آنها باید داشت در پیش که خلوتخانه ندارد و زندگانی ندارد و اگر
پرسید چنانچه زندگانی کردن سه آسانی است همچنان بوجو حقیقت آرام است و السلام
مکتوب صد و دو هم شیخ الاسلام المسلمین نظام الدین علی الله و جنتی مرتب التوحید و
اتصال طریق عشق و التفریق از شادوم درویشان کلیم سلام موصول است لے درویش مهابت
و اعلام کلمه حق و موصول فیض بن الله الی الله و فی الله و بالله مقتصر بخوابن بود نیست که مر
شما بارسیده مرقوم بود که از پیر کا تو جبه شما می خواهم که شوم لے درویش بجه الله که مصلحت این کار
شما نیکو سیده ایند که هر چه میگویند خوب خواهد بود اینقدر باید که نیست فاعل بر فعل غیر است باید که
نیت المرخیرین علمه دنیا و اسباب دنیا هیچ در هیچ است هر چه براسه حق است خیر است باقی
همه شر شہرت و قبول خلق اعتبار ندارد خدا تعالی هیچ مسلمانی را باین ملا مبتلا نکند مرقوم بود
که ذکر جبر یا یاران و خانه وضع دیگر میکنم لے درویش بخود و ذکر مولی باید شد که بخودی نشان
فنا رفتاست بعد از ان بقاست در هر فکرے و شغل و مراقبه که بخود نمیشود و حساب استخوان
این فن بیکار است لے درویش طریقه عجیب دیگر است می خواهم که آنرا بخلاتی رسانند فی الواقع
بس ناور است امید که محمل شما افتد و عالمگیر شود آن نیست که بعد نماز فجر حلقه کشید هر چند زیاده
مردم باشند بهتر و فقیر و غنی و عالم و جابل هر که باشد داخل حلقه شود و مراقب نشیند و چشم فرام
آیند و ثمانی چشم فرام آید و چشم دل بقوت اسم ذات متوجه دل مقابل باید شد که فیض مقابل
زیاده می رسد آنرا بجه معلوم میشود و للمقابلته خیر من المقارنته و گاه متوجه اصحاب پیغمبر و اصحاب
باید شد و اینقدر رجوع است اسم ذات در دل خود تصرف نباید کرد که این توجه در دل مقابل که بیشتر
او منظور و اعتبار افتاده ظهور این تصرف و مقابل بحسب مضامی دل ما خواهد شد مثلاً کسیکه

صفائی دل بسیار دارد و بهیوش و بے خود شده بهفتند و غلطان غلطان شوق و بهیوشی
 نماید باید که اهل طلقه بآن نپردارند و بگذارند کسی هر چه خواهد بکند اگر کسی خارج از طلقه رعایت
 حالش بکند روست و کسی که صفائی قلب کم دارد بهیوش افتاده خواهد ماند و آنکه ازین بهم کم
 دارد و بی بهیوش و بی خود و بی انگیزه باشد و این طلقه را طلقه همان میگوئیم که فی
 جلاله و جماله و فی مطالعه ذات نه درین طریقه ذکر چهارست نه سر و که هر امر مختلف فیه است و توجه
 الی الله سبحانه متفق علیہ جمیع مذاهب - بهمدین طریقه مشرب نقشبندیہ است و بهم مشرب
 چشتیہ و بهم مشرب قادریہ زرقنا الله و ایاکم ایصال بذالطریق الی خلاق الله - محبت فی الله
 و یارام را در نوشته ام که موافقت نماید در دو نیست شما هم بهم بهیوش خود میفرموده باشند
 که بسیار مقبول است و آثار ظاهر میشود و صحبت حضرت بیسر می آید چون از کرد و در دو مقرر شود
 بسم الله الرحمن الرحیم - اللهم صل وسلم علی محمد تعینک الاقدام و المظاہر
 الاثم لاسمک الاعظم بعد دتجلیات ذاتک و تعینات صفاتک و علی الله ذلک
 مکتوب و سوم - شیخ الاسلام سناہ نظام الحق الشرع والدینا والدین سلمه الله تعالی
 بخاطر فقیر می گذرد - چنانچه ایام بهفته توزیع و تقسیم یافته است بحال و ذکر و مجالس سماع بهیوش
 قسمی مقرر شود و بر سر مراقب بطور نقشبندیہ که همه اصحاب سلاسل را فیض باشد بلکه اول و آخر
 هر روز مشغول توجه و مراقبه معمر باشد که مشغول مراقبه مقبول بهر سلسله است بخلاف سماع و ذکر بهر
 که طلقه از ارباب شریعت و بر خه از اصحاب طریقت درین دوام خلافت دارند قطع نظر مراقبه
 متفق علیہ هر سلسله است و کیفیت بخودی و غیب و وجود و مراقبه حاصل است بطور مراقبه
 را بهر قسمی که مقرر سازند بهیوش یا از خود بنویسند که مروج شود که مروج را نفع زیاده شود - و دیگر
 روز و ذکر بهر یاحی یا قیوم همه مروان مجلس با شیخ است - "شده ذکر نمایند که بسیار نافع است
 سند و ذکر یاحی یا قیوم آنست که همه استاده شده ضریب یاحی بر صحیفه دل زنند و در کوع رسند
 و ذکر یاقیوم باز استاده شوند و دیگر با یکدیگر سبک نمایند نقل خط حضرت یحیی الیهی که با آنکه

بنوشتہ اند این است از جانب شیخ یحییٰ سلام برسد از آنجا کہ سماع قوت صالحانست
منع کردن را ہم وجہ ندارد۔ والسلام

مکتوب صدر و چهارم۔ ہو الملیک الحمد لله علی کل حال والصلوة علی مولانا محمد
والوصل بالقدرة والأصال وعلی آله واصحابہ ما خیر فی فی البہال وطالبہ فی الفراق المجد
نمودہ سے آپ کہ برادر دینی و محب یقینی الصادق المصدق فی الشوق النابی الحب
والذوق نظام الدین در انچه از کتاب الحروف در سلوک طریق وادایافتہ و بآن معاملہ نمودہ
وما لک آن اگر گشتہ با و اوست کہ از روی رحمت و شفقت علی عباد اللہ مستحقان این
طریق رسانند بشرطیکہ عنوان ظاہر خود را از رسمہ شریعت وید بیضا و مزین و آشتہ
باشند و مراد است ابتداء و نیانہ نماید و انزو او تجرید و تفرید شعار خود نماید کہ اگر این چنین یابند
آنکہ برین اعتماد نمایند و من اللہ النصر و علیہ التکلیل و لا حول و لا قوة الا باللہ العلی العظیم
التماس آنکہ چون اندیشہ سالک از هجوم خطرات مستغرق گردد و با حول کفایت و معوذتین
خواندن کمی نہ پذیرد و از حاجت آن در ماند چہ علاج کند امید کہ از روی شفقت و حاجت رسید اثر
درین باب زودہ کمک عطا فرماید و انند جواب تجدید و ضو کند و اگر غسل میسر شود بہتر و کثرت
نماز ادا کردہ سیر سجود نہد و این و ہا در یک نفس یک مرتبہ اگر تواند سہ بار بخواند یا مقلب
القلوب و الا بصار ثبیت قلبی علی دینک یعنی اے سرگردانندہ دلہا و بصرا
ثابت مار دل برابر دین خود چون خطرو بر مرکب نفس سوار شدہ و در دل جولان میکند
اگر انس نفس بذکر اللہ کنند بسیار کم شود و اصل نیست کہ مولوی قدس سرہ میفرماید
پور بند و سوسہ عشق است و بس ورنہ کے و سوس را بہت است کس و والسلام
مکتوب صدر و پنجم۔ شاہ نظام الملئہ والدین والاسلام و المسلمین زین اللہ تعالیٰ ابوجود
شریفہ سلک الفقر الی یوم الدین از فقیر کلیم اللہ سلام خوانند و ہمہ حال شتاق خود را
الحمد لله کہ این نقش خاطر خواہ شست و قرعہ توفیق ایصال فیوضات الہی بنام آن

نیکنام درگاه الهی زود ذلک فضل الله یؤتی من یشاء والله ذو الفضل العظیم
 شکر این نعمت را مرا ابراست تا پیش باید کرد اما سبب برادر سعی مبدل آن سازند که فیض پاک و
 متعدی شود هر که فی الجمله صلاح داشته باشد از ورای نماند و در بند آن نباشد که الله تعالی
 تاثیر خواهد کرد و هر از احمد رحیم بیگ یک کلابی گلاب آورده ملاقات با این سبب نمودند اندک از
 حلویات و نبات تبرک داد و شکر جان سعادتمند شغل احمد بیگ بیشتر از مرزا رحیم بیگ بنظر
 آمد و العلم عند الله در آگ را با یاران خود و خلوت مخصوص خوشنیده باشند که امروز قدر آگ
 مشایخ نمی شناسد و آداب را رعایت نمیکنند و قصد این طرف نکنند بلکه در لشکر این طریق
 راشایع سازند و بمر دم رسانند - والسلام

مکتوب صدر و ششم - احمد و السلام علی عباد الله الذین اصطفی اما بعد محبة الله حقنا
 و محبة الفقراء حقنا و محبة خیرهم فی الحقنا مولانا نظام العشق و الشوق و الدین از فقیر کلیم الله
 سلام خوانند و پیوسته ناظر احوال خویش دانند کتابت سامی باند که مرسل بود بدست
 شیخ عبدالقادر سید جویب انجاسید باید که کتابت پیوسته بنویسند و موقوف بر چیزیست ندانند
 خبر آمدن شما را جعفر بیگ میگفت اما معلوم نیست که اکنون چه بنحاطر رسیده اگر قصد میفرماید
 میان شیخ جیو بزیارت حرمین الشریفین باشد و جبهه دارد و اگر اتفاق نیفتد خود این طرف
 بیایند الله تعالی با خود دارد و القدر که بخود سازد و السلام میان محمد تقی از کرم صحتی شما هیچ
 تفاوت نکرد بحال ایشان متوجه خواهند ماند و السلام

مکتوب صدر و هفتم - فضائل و کمالات و ستگاه عوارف و معارف پناه مولانا
 نظام الدین و الدین مخصوص سلام فقیر خاکپا سبب و در ایشان کلیم الله بعد از شرح شوق
 آنکه معلوم شد که شما را منصب درویشی از دیوان حضرت امام ب العطا یا که مالک المملک
 حقیقی است عنایت گشته دلیل برین آنکه از فضل الهی شما را صحبت دنیا و اهل دنیا و اهل
 آن نماند اللهم زد ولا تنقص لیکن کار به تقاضاست دارد و اگر شما را استقامت است و بهند

کمال فقر وادو باشند بحال الوقت این دو کلمه وقت شب نوشته شد از دواج موجب
تشنه‌اش است و آن آب و تاب اوقات و صفاتی باطن و طمطراق و متغنا میماند الا ما شاعرت
تجربید ظاهر وسیله تجربید باطن است مہما آنکہ تجربید ظاہر را از دست نباید داد و اگر حضور و لا بد
باش کہ بہیج وجہ ازو گریز نباشد و اہی اختیار باید کرد قالوا البکد خیر من الدنوب
لانہا اظہر شیناً من الفنون الموجبة لاضافة اوقات الفقیر الصوفی و اما الدنوب فانہا تھود و تجھر
الی اضاعتها و اگر او میسر نیاید براس تعفف اگر از دواج گنبد باید کہ دختر کسے باید خواست
کہ در اصالت و نجابت معروف بود و در رتبہ دنیاوی یکدہ جبکہ کہ آسودگی درین است
فقیر شما در ادل تحصیل علم ازدواج کردہ بود قبل از فراغ علم از این بار فراغ شد
اکنون دہی خریدہ آنرا کردہ در عقد نکاح شرعی سے آرد کہ آرام یافتہ ام عیب شما عیب
ماست عیب فرزند عیب پدر است بعد تجربہ عقد خوانند بست و الا مناسب نشان شما
نیست و در کثیر اگر قدرت نباشد کہ ہم خوفنا خواہد بخلاف آنکہ قبیلہ کلان میکنند
مصرعہ مرویت پیاناسے و انگہی زن کن و آنایش ہمین راہ خوب است بعد از آن
خود احتیاج شرعی نمائند مگر اندکے بحسب عرف و عادت کسے از حر آنرا نخواہد۔ نمے ہمیند
کہ مادر سہیل چہ بود و مادر حضرت زین العابدین چہ بود و مادر امام باقر چہ بود و مادر امام جعفر
صادق چہ بود ہمہ درم خریدہ بودند و السلام
مکتوب صد و ہشتم۔ محبت اطوار خواجہ دیارام از یاد حق بآرام تمام باشند قبل ازین بنیقہ
ارسال این طرف نمودہ بودند کیے از دوستان شاہ نظام الحق والدین رسانید و ازین
طرف جواب مکرر رفتہ قاصدان نامہ بر راجہ توان کرد و السلام
مکتوب صد و نہم۔ در جواب مکتوب سپید محمد درج شدہ شہود آنکہ حکم حسب فائز
چون باین فیض کہ طریق عشق و محبت است فائض گشتہ آید باید کہ در ترقی این کار
بکوشید و ازین قطرہ دریایا بنرشد احمد شد علی ذلک کہ ارث آبار کرام بان وارث

علمه الاستحقاق اندک از پیش رسیده بگوشتش استیفا همه توان کرد و السلام مصرعه
 و لا یسوز که سوز تو کار دارد و الدنیا یوم و لنا فیها صوم - بهر پنج که میگذرد و شاد باد بود
 که اگر هوای سرگردان آن سوسه دروازها بند شوند لا شک این ترکب هوا تلخی ده است
 لیکن از تلخی بعد حق به استقامت اندر خود دارد و اللسان منزه الا نسان منزه ایاه و السلام
 مکتوب صدر و دهم در پیش عبدالرشید معلوم نمایند که مینار حقیقت طریقت است
 و مینار طریقت شریعت آنکه در چشم او جمال شریعت پیش بود طریقت و حقیقت و تم
 و اکل بود و علامت وصول بدرجه حقیقت اینست که روز بروز آنا فنا ساک را در شریعت
 قهر رانج گرد و این طحمان که شریعت را از دست داده کلام لا طاکل بعد از آن بسبب گئی
 و لقمه چرب نموده به تشنه جان طعمه حقیقتی میسرند تغیر کردنی اند که همه توحید ایشان
 نیست معنی است و بی لطفی قالی است بی حال زندها در صحبت همچنین عقا نخواست
 و کلام توحید را از چوبید بیان نخواهند شنید آرا که آنا فنا و شریعت توفیق فریق گردد و بعد
 لحظه بعد لحظه حال شگرت که مقبول کتاب الله تعالی و سنت رسول الله صلی الله علیه و سلم
 پدید آید و از ماسوی الله اسما و اسی الوریاء و سخن او فعل او دیده و شنیده حال و مقال
 بایه ساخت بدانکه گفته غیب الغیب تعالی شانه درک هیچ نبی و ولی نتوانست ما نبیا رسول
 و ادلیا بکمل دعواهم و خواص بشرو ملک و هم در ادراک این مرتبه برابر اند و یحذر کم النفسه
 و الدیوت بالعباد ع غنا شکار کس نبود و ام باز چین و کما اینجا همیشه با و بدست
 است و ام را به حدیث اکبر این مرتبه خبری و بلکه العجز عن الادراک طلب
 این ادراک در این مرتبه پیش محققان عدم ادراک است و پس - بعضی از کمال تحقیق
 سخن بجای رسانیده اند که گفته ذات در علم حضرت زان و غریبانه هم نیست زیرا که
 گفته ذات اطلاق اصلی دارد و علم لامحاله اگر چه علم مطلق باشد هم نسبت لازم آید و مطلق
 حقیقی بر داشت احاطه نمیکند لکن چنان احاطه هم مطلق باشد زیرا که خالی از احاطه نیست

ہیں چون اطلاق کند ذات از علم حق بیرون باشد از علم ملک و بشیر معلوم سے کس نسبت
 کہ منتر لکھے آن یار کجا است و اینقدر هست کہ بانگ جرس سے آید میدانے کہ آن بانگ
 جرس چیست آن بانگ جرس شیون تنزلات است و اثبات حضرت وجود مطلق کہ در مرتبہ
 کہانی والہی این سخن را نیکو دریاب کہ خود مبداء اصل کار تست اگر کوئی وجود مطلق ہرگز
 مدرک نہیں شود و انچه در حیرت ادراک سے آید نیست مگر حادث و صورت و نہی۔ و انچه
 تراشیدہ اوست ہمہ حادث است پس چہ معنی دارد فعل ایشان شہود ذات و تجلی ذات
 و محبت ذات و معرفت ذات اے درویش معنی این کلمات این است کہ چون سالک
 از امور و رایت ذات غایب بود این غیب شہود ذات است و عدم شناسائی ماورائے
 شناسائی ذات۔ این قاعدہ کلیہ نمودم نفس علی ہذا القیاس نہ آنکہ چیز سے محسوس و
 معقول و مخطور و مذہبون و معلوم سالک میگرد و شہود و تجلی او و معرفت او و شہود ذات
 و تجلی ذات و محبت ذات و معرفت ذات تعالی اللہ عما یقولون علو اکبر الے
 جانان انچه در حسن و آئندہ تراشیدہ حسن لوگشت افتعبدون ما تحتون نشیدہ
 مگر چون این مقدمات معلوم کردی و بالا جمال کہ تفصیل آن درین ورق نگنجد بدانکہ
 سالک را در مراقبہ عبور بالوار افتد و استادہ شدن و قانع بر آن شدن از کمال فطرتی
 است بلکہ نفی آن کردن و متوجہ حضرت غیب ہوتی گشتن نشان سعادت۔ یا صورت
 در میان است خواہ صورت ارواحی یا صورت مثالی یا صورت اشیائی یا صورت لطیف
 یا صورت کثیف یا نورانی بلون یا غیر بلون یا ظلمان یا مہر و یا غیر ذلک لقین بدانکہ ترا
 نصیبہ از محبت و محاق و طمس تمام نشدہ آرے اگر البسہ حد بلایت رسی کہ آنجا طمس
 محض و طمس بخت باشد و انہم کہ بہرہ مند گشتی و تفصیل این مرتبہ در سائر مراتب الہی و کیانی
 باید شناخت خصوصاً و حضرت انسان کہ جامع جمیع مراتب و شیون است و بالذات و فی
 کاغذ نامہ با تمام رسمید و التسلام

مکتوب صد و یازدهم - شاه فقیر الله بعد سلام معلوم باد که شما را نوکری های
 عمره بهم رسیده اما قبول نکردند و طور توکل و فقر را دوست ندارند خوب کردید بای که وضع را
 بهر حال انجام تالاب گویا بد کرد و اینکه فتوح رسد آن فتوح لایزال غیب هر چه رسد بے عیب
 است غرض از حق تعالی اگر باید خواست آن باید خواست که هرگز نباید خواست تا خواسته
 در میان است میدانید که چه در میان است سخن از دای و دیگر میگویم والسلام
 مکتوب صد و وازدهم - شاه علیم الله بعد سلام معلوم باد بهتر آنست که در خانه هیچ
 نه بخت باشد و چون خصمت این مرد در میان آید در آن لقابت و آسامی اصحاب سلاسل
 بدست خود نوشته و سه پارچه اول آخر قه قادریه و خرقه چشمتیه و نیمه استین نقشیند به و چاد
 قادریه است - دیگر همچنین سنت شمشاخ جاری شده که اقسام اقسام مریدان بهم میرسد
 بعضی بطورے و بعضی بطورے - دیگر اختلاف است همه رخصت است اگر موافق شریعت
 و طریقت باشد و الا ضلالت و السلام علیکم و علی من لدیکم -

مکتوب صد و سی و نهم - مقبول اهل الله محمد علی سلمه الله - دولت محمدی در ترقی و تازاید
 باد اعزاز اجتماع جریان فیض و گرمی یاران و شب یازدهم هر ماه زنده داشتن دل مسکین خیرین
 نهایت خوش است - اے وقت تو خوش که وقت ما خوش کردی و تحت عالی قرض شما ادا کنند که
 لقمه توکل بخورند که لقمه توکل مرده خاص دارد اما آنکه این دولت بدست آید کارخانه محبت و عشق
 جاری دارند و اگر در یاری تربیت میکنند اجازت داده باطراف و کثافات بفرستند که علم
 عشق محیط کائنات گردد - والسلام -

مکتوب صد و چهاردهم - خالق و معارف آگاه شاه محمد علی سلام فرستاد احمد که وضع
 شما مقبول اهل الله است سلسله را جاری دارند و اجازت از تحقق اجازت در بیخ ندارند
 بهترین اوضاع توکل است انشاء الله اینهم در سه خواب شد غلام محی الدین را توکل بفرمایند
 و مستقل در روشن ۲۸ صفر که روز مجلس و وفات حضرت شیخ بهی الدینی است فرمایند

شما یازدهم کرده باشید انشاء الله تعالی ایشان را هم اسباب پیسر خواهد شد و حال فقرا نیست که پنج چپ برکت دست چپ خوب نمی نشیند و از آنوسه راست وقت رفتار لنگه میکنند بهفتاد و نه رسیده چند دست باقی اگر باشند در یاد مولی که اولی بگذرد و السلام

مکتوب صد و یازدهم - با عرض اخوان الصفا و خلائ الوفا شیخ محمد علی رسانند و سبحانه تعالی جلشانه از قرض مخلوق ربائی بخشیده بادا سه قرض توفیق خیر رفیق سازد و گوشه توکل نمره دیگر دارد و در این سیرت فیض بیشتر از بیشتر محیط عشاق میگوید و الحمد لله که درین صورت همه فیض شیوع دارد اللهم زد و لا تنقص همه یاران سلام رسانند و بفرزندان نیز سلام رسانند

مکتوب صد و شانزدهم - حامداً و مصلیاً و سلماً برادر دینی محمد علی سلام مطالعه فرمایید خلافت منصب انبیاست و دنیا مغضوبه حضرت صمدیت است هیچ بنی بدنیانه آویخته است توابعان ایشان را باید که نه آویزند و نه بستی فقر را و بلباس فقره عمر گذارند و همیشه در اعلام کلمه الله که از پیران من عن رسیده گوشه نشین نمایند و درین باب جهاد نمایند و این کار سهل و آسان و منتشر و معموره عالم سازند که رضای الهی درین است و اصلاح مفاسده فرزندان آدم نمایند که انبیاء معصومین برای همین کار بوده اند اوقات را مضبوط دارند تا مریدان را بسط باشند و بر ریاضت و مجاهدات امر فرمایند و از زراعت تخیل فرمایند و بفضائل موجب تجل التماس آن برادر گمنام تهیه ترک که خدمت این در پیش بسیار کرده مرسل گشت مراجع قدر و مقدار هست که تهیه مراجع بود و صحبت اغنیاء سم قاتل است اگر این طور اختیار کرده اند اجتناب از صحبت این مفتون دنیا باید کرد و اجراء سلسله را که باید بست عرس حضرت شیخ ۲۸ صفر مقرر است همیشه که ده باشند و شهرت بنشینند که بسراوه باشند تا آینده و روزه از شما چیزی بهار رساند و السلام

مکتوب صد و هفتم - برادر دینی میان محمد علی سلمه الله تعالی بلیت ترا از کنگره عرش میزنند صغیر ذالمت که درین واکه چه افتاد است و حق تعالی فرصت داد که طریقه توکل سپری و خود را بدروازه حق بدوزی اگر خوف قرض است مگر در خانه او کمی است که

که بدو پاجی گیری ادا نخواهد شد هر که طالب دنیا است پاجی است چه مقصود و مطالب
آن چیز افتاده است و حق سبحانه تعالی از روزی که او را آفریده است یک نگاه لطفت
باد کرده و با حیا نداده زنده که دروازه توکل را محقر نشناسی همه حاجات این باب را گیری
یقین شناسند اجرا بر سلسله توکل به ازان میشود که در صیغه نوکری اگر چه بعضی در صورت
سپاگری با حق متحقق بودند لیکن اجرا بر سلسله پیری سریدی خوب در صیغه توکل فقیر زاده
محمد حاد و محمد فضل الله و محمد احسان الله سلام میسر رسانند

مکتوب صد و هشتادم - محب صادق بر سندات محمدی عاشق براسه و بهای عاشقان
الهی طیب حاذق و واقف اسرار حق و جلی شیخ محمد علی از درویش سلام خوانند که برادرش
فرماند که فیض این سلسله عالمگیر شود و گروه غافلان را بخلقه ذکر و مراقبه بر دوازه عرفان
برسان که این ذخیره معرفت بهتر از ذخائر گنج و مال است که بعالم رساننی چنان از بار قرض
فایز شوی گوشه توکل و لباس فقر را بپوش که این وضع بهتر از وضع نوکری و چاکری است
حقیقت آن فقیر از شیخ احمد معلوم نمائید کرد و حفظ اوقات بذکر و مراقبه و همیشه عرس یاز و هم لازم
وقت دانند ناخن نشود همه مریدان خود را سلام فقیر رسانند و حامد سعید و محمد فضل الله
و محمد احسان الله سلام میسر رسانند

مکتوب نوزدهم - بنام جامع مکتوبات احمدی که خیریت آن دوست جهانی از کبریا رسید
باید که تار سیدن بکمان استقر از منازل و مراحل بیابانها آگاه سازند که اکثر جای المکتوب
نصف الملاقات مقرر است اینجا تمام الملاقات خواهد بود و اسے برادر دنیا که در تحصیلش ایمان از
دست رود و بچه کار آید آنقدر مصروف نشود که دل را بر باید و از صلیه خدا پرستی عریان سازد و بخشن
دنیا مبارک براسے هیچ دشمن مباد دنیا آنست که با حفظ دین و آئین توان آن آمد اگر تمام سال
مرتب دهند میسر نیاید و نهان تحصیل این بهم نباشد که از تقابل بلند از کاسین افتند
گر چه در تهنیه هم فایز از دل نیستیم دست در گل دارم اما پاپه سے در گل نیستیم

مکتوب صدر و لبستیم - اعزاز شد شیخ احمد از درویش سلام خوانست و صحبت درویشان و تلمذ
 نفس ایشان یک لمحہ بیک عمر کافی است - ہرگز فیروز دلاکوش زندہ سند عشق و محبت
 ہر جریۃ عالم دوام ما پس آنکہ درستی حق صحبت بسر بردہ از خلایق صحبت مقصود نباشد
 پیش آنکہ دلش بچیت آگین شدہ و درونزدیک مساوی است و لطیفہ قلبش باطوار
 محبت الہی شرف و روز جاری ما را ہر دم پیش خود تصور نمایند و خود را پیش خود یک رقم تصور
 نمایند ای خواجہ اگر دکانہ کس است صد حرف بچو یک حرف بس است والسلام
 مکتوب صدر و لبستیم و حکیم - اعزاز اصحاب فی عشق الاحد مع الاصحاب الشیخ احمد
 رحمتہ اللہ عالمہ و عالمہ حیث کان ہدایہ قیمۃ الشوق رسید احمد شد کہ مخبر بصل مامول بود چون
 نعمت فراغ ہر شہما کہ شکر این نعمت فراغ شماست از ہر برج و صرف بہت است از
 ہر عزیمت بسوسہ او تعالی و تقدس باید کرد و دنیا را یکے از ہر ای کہ براسے عبور محو کردہ بودند و نہند
 دل را از آن و انچہ در اوست از زخارف کیسیدہ شمارند و دیگر معلوم شد کہ تا بیخ عرس حضرت
 ما را سہمور بفاصلہ داشتند جز اکمل المد عنایہ از حسناتہ اوقات گرامی را گرامی داشتہ باشند کہ دیوثر
 انچہ دارد ہمین وقت دارد و مبادا کہسے ازین نقد مفلس افتد امور دنیا براسے فراغ وقت
 وقت براسے متاع آخرت آنکہ در بندہ تحصیل دنیا ماند و ازین رہ بان طرف نہر دہمہ مجسبون
 انہم یجسبون صناعا و کیست ماکش و بده النفسہم و انکاف ہم لانیسون
 این دو کلمہ بدیدہ اصحاب و اصحاب است و دکانہ اگر کس است یک حرف بس است و
 ریح الاول جنتی عالمی ما را بفضل خویش و رستی کہ شصت و ہشتم بود و فرزندے عنایت کرد نام
 حلیم و لقب افضل اللہ و کینت او ابو الہجر کردیم سلام این عاجز انام بوالد بزرگوار خود رسانا
 و دعا در حق ما و فرزند ان ما التماس دارند کہ بر عشق زیہم و در عشق میہیم و در زمرہ عاشقین محشور
 شویم و بنزد ہمت حافظ عبداللہ جیو و بچیت اطوار مودت آثار عبدالحی و شیخ عبد اللطیف
 نزویک بدل غلام جعفر و مہر کیش محمد جعفر و دولت دوستان من شیخ محمد و محب محبوبان

درگاه میان محمد علی و طالب فقیر و فقر عبدالحق و صادق در ره صدق مخدوم و دوست یگانگ
 الفغان و جمیع یاران که یاد این نایا و کنند سلام محبت انجام سوخت استیلام رساننده
 مکتوب صدور و بخت و دووم - اغز قلوب لا اله الا الله را بشده بایت طریق موصول
 الی الله شیخ احمد محمود العاقبت از درویش سلام سنون بهزار توجیه شجون بر خوانند بنیفته
 الشوق که مرسول بود موصول گشت دل عشق منزل را فرستت اندازده حاصل گردید معلوم شد
 که بعد از تعب بسیار و رنج بیشمار مقتضای آن مع العسولی و اوان مع العسولی و ...
 روئے آرام طلب و طمانیت از حجب الغیب نمایان شده و موافق آن فرج بعد الشدة
 چهره مقصود از نقاب نصب العین گردیده حقیقتی جمیعیت باطن که مرکز حالات آدمی است
 از دایره شتاپ و ثبات بر آورده سوید از آن جان و مال گراندا و جمیعیت بصورت خلافت بیت
 معنوی ساخته نور علی نور کناد از برادر آنچه میکند تلف بر آن نیست آنچه میکند و ...
 بر فقدان آنست مایه دل مشغول باطن فی الله باید ساخت خورد و خواب اگر نخواهد شد
 و گرنه شده چه شده - همه این گوشه لب سلام یاد آورنده بنده خدا امت مصلحتی ساری سعید و فضل
 و امهات بابنات و سایر اهل خدمات سلام بهر رساننده

مکتوب صدور و بخت و دووم - حق جمیعیت صوری و معنوی از لطف و کرم خویش و لها
 و سالهاست که در گرداب ریب النون افتاده اند ما و هم از شنیدن این امر و این تفرقه
 به تنگ آیم الله سبحانه بر شما رحمت کند که متصف باین تفرقه نیستید و بهر رقیاس کن
 دنیا و چغفیه بیش نیست و تحصیل آن عمر بر باد میرود و دولت اخروی که پائنده و تابنده است
 و تحصیل آن چگونه و من بهمان نارفته راه آبله پامیک و ند نمیدانند که از نقطه اول تا آخر
 هیچ مرتبه و نخواه پائند شده هم تهیدست رفته اند و هر مرتبه فوق پیشین نظر باقی است
 یعنی که سید المرسلین را میفرمایند عسی ان یبعثک ربک مقام محمود و الله اعلم
 که اهل اندیشه جمیعیت صوری پیدا کنند و من بعد در تحصیل جمیعیت معنوی گوشه و بلال است

و بنابر این هرگز بدولت معنوی نافر نیست وقت کو و عمر کی فرصت سپید بلکه جمعیت صوری اکثر
 را بهر آن جمعیت معنوی است بزرگان گفته اند جمیع جمعیت بحسب در سبب دانستند و خرقه
 اند مانند و جمعی جمعیت را از اسباب تفرقه دانستند دست از و کون افشانند کلام محقق
 و شقیق است که در عین تفرقه ظاهر از جمعیت باطن غافل نباید بود غم دین خور که غم غم دین است
 به همه غمها فرو ترا این است به غم دنیا فخور که بهیود است به هیچکس در جهان نیا سود است
 محمد حامد سعید و محمد فضل الله سلام میر ساند و همه مردان درون و بیرون نیز
 مکتوب صد و بیست و چهارم حضرت ذوالجلال والاکرام بنحویکه مرضی او باشد و اراد
 مکتوب مرغوب محبت اسلوب بعد مدت مدید و عهد بعید و انتظار شدید رسید احمد الله علیه
 و الهی و الحمد لله علی الباقی التبت خاطر و تفرقه باطن ابتلاء من الله للعبد فمن کان معه
 فهو معه و حفظ حمایت کائنات کان غرض بهر حال با و باش و بغیر او باش کتابت شما
 مشتمل بر اساسی اعراضه مشتاق این طریقه بودند و بدینجه استم که با آنها هم رفته با علیحد و بنویسم
 لیکن آن کتابت نیافتم هر چند تلاش کردم کتابت مذکور بدست نیامده مستعجل برین دو
 حرف گفتار کردم مصلحت دید من آنست که یاران همه کار و بگذارند و غم طره یاری
 گیرند و من کان الله کان الله له و من کان فی هذه العلی فهو فی الاخره العلی
 الوقت سیف قاطع و برق لامع شب اول ماه محرم که ماه باشد حق تعالی این
 شب را از فضل خویش که سن هفتاد و پنج رسیده فرزند عینیت گردانم او
 احسان الله کردیم که برادر کلان او اسمعیل الفضل الله است حامد سعید و محمد فضل الله و محمد احسان
 سلام میر ساند تاریخ عرس شیخ محفوظ خواهند داشت والسلام
 مکتوب صد و بیست و پنجم شوارق فترحات غیبیه و خوارق فیوضات لایبیه مجلی
 حق منزل قدوة الاخلاق و سوة الخلال اعراضه احمد با و مکتوب شریف بعد سالها که جاری
 الشانی الله فرحت افزا گشت احمد الله علی ذلک ما و در ارسال جواب درنگ نداریم

اما اگر قاصدان نهادون ورزند و مکتوب نرسانند و اگر رسانند تخلف در وعده نمایند و باز خبر
نگیرند این را چه علاج بود که اخوه دیگر توفیق انحراف در سلک بجاویه دارند و برادر این سلک شرف
شیخ یحیی قدس سره است هر که ارادت می آرد با قطع سعادت منبر و ارادت صفت مرید است
نه صفت پیر اگر کسی گوید مثلاً که من مرید زیدم و زید که مرید من نیست زید کاذب باشد و او مرید زید
باشد و اگر گوید که مرید یحیی نیستم و زید گوید که این مرید من است زید کاذب باشد زیرا که ارادت
صفت مرید است او از حال خود خبر میدید قول او معتبر است پس اخوه که دم ارادت منبر ندارند قول
خود ایشان صادق اند این مردم قدیم و جدید را قبول کردیم ان عهد الله کان معاً و لا
ازین عهد پیش خواهد شد طاقیه و دامن مع اشجرات داده باشند و اذکار و مراقبات که
بشمار سیده باشند توفیق الهی آثار و نتائج ظهور خواهد کرد و کسانی که از پیرایه و نیوی استغفار
بسوی فقیر کنند بغایت غریزانده من تشبه قوما فهو منهم معاصم حال ایشان
همه یاران قدیم و جدید من الصالحین و الصالحات همه را سلام رسانند بر بنی احوال خود
گویم بست و چهارم جمادی الثانی مولد فقیر است و تاریخ تولد فقیر غنی است تا امروز نهم شهر
جمادی الثانی است سال عمر مفتاد و هشت است چارده یا پانزده روز باقیست که شریع
سال نهم خواهد شد تا زانقرس و وجع المفاصل با فراط شده که دست چپ و زانوس پای
راست و هر دو پا آما سیده اند و چهار ماه است که صاحب فراشم درین روز رنگ انگان استغفار
چندک اندازون بخانه شیه اند رفت نماز به یحیی شسته میخوانم همین روز بمشورت حکیم
اسمعیل قصد غرون چو سه چینی دارم الله سبحانه تعالی موافق آرد و الا ان بفرمان برادر زید و
سره دختر موجود اند و بکتاب سلوک مشغول است محمد فضل الله ده ساله و عازده سیپاره قرآن
حفظ کرده محمد احسان الله پنج ساله بکتاب شده بخواندن ابجد مشغول است اما سه دختر یک
بخانه محمد اشم و اویم بی بی رابعه نام دارد و دیگر بی بی فخر النساء برادرزاده خود و اویم سوم
زن بی بی بی شیه و بی بی مصری چارده ساله است تا حال جا به نسوب نشده

والسلام غلام داود بایاران قدیم و جدید سلام میرساند - شاه ضیا المین و جلال المین
 هر دو خلیفه با نفوت شدند بارواح گذشتگان فاتحه خوانده شد غلام جعفر عرف میانصرا
 والف خان و شیخ عبدالمطیف و حافظ عبد الله و محمد مخدوم و شیخ محمد و شیخ عبد الوهاب
 و فقیر محمد و علامه الدین همه را سلام رسانند و محمد باقر و قاضی احمد بهوانی با سماءه پسر اسلام
 رسانند -

مکتوب صدر ولایت و هشتم - حقائق آگاه معارف و متنگاه شاه حافظ عبد الله بدوم
 حضور مسرور باشند مکتوبات ششم براسامی طالبان رسید هر که با اخلاص باطن پیدا
 کرد ما همه را قبول کردیم شما صحبت با دریافته اند و کوشکول و مرقع انجام وجود اند هر طالب
 موافق حوصله آن به نیابت ذکر می و شغلی بفرمایند و دست شما به نیابت دست ما شمرند
 و بیعت کنند و ذکر راطقیات و انات را مقالم پوستانند و از حالت غریزان همیشه
 نگاشته باشند که ذکر و مراقبه چه قدر تاثیر کرد ۲۸ صفر عرس شیخ تحفه مدنی قدس سره
 مقبر است همه بایاران را چه قدیم چه جدید ختم قرآن یاد و یاد ذکر با قدری طعام و سرود
 با هم شسته میخوانده باشند - والسلام *

مکتوب صدر ولایت و نهم - عزیز دهر اروان تن ما میان عبدالحی بحیات
 محفوظ باشند و روز و یک در مرحله محبت یکسان است حقیقت جامه انانی
 را هر جا که تعلق است از همه بے تعلق است معلوم نشد که تعلق محبت باقیست یا فانی
 اگر باقی این چیست و اگر فانی آن چیست *

مکتوب صدر ولایت و دهم - احوال شد احنی شیخ عبدالحی سلام خوانند عجب که درین
 بار خط از شما رسیده پریشانی و چیرانی اگر کسی داود درین روز کار از جمعیت داند که مردم
 آنجا سے که زیر ریات عالمیات در زندگی میگویند اکثر پریشان اند پریشانی عیب نازده
 بلکه جمیت عیب گشته العلّة اذا عمت طابت و درین روز با جلوه گراست عمرے

در طلب دنیا گذشت و حاصل عمر آنچه در خودی بیند انصاف بده که فتنه عمر و طلب دنیا بهتر است یا در طلب مولی بهتر. اما کجا دیده بینند که حسن این سخن بیند و آشفته این سخن گردد و او سر دنیا بگذرد چه نفع و معقول گفته اند **هـ** دامن توفیق ما گرد تعلق برنداشت به آفتاب است ما از سر دنیا گذشت **هـ** -

مکتوب صدر و بست و نهم - برادر عزیز عبد اللطیف از درویش درویشان سلام خوانند
احمد که صحبت شما مؤثر شیخ عبد الله افتاد من سن سید فکله اجراء و اجر من علیها چون
انوان شیخ حاجی عبد الله و مروی قصد توبه دارند معلوم شد شکر این دریا آورده شد که از صحبت
شما اجابت عتیقه فیض توبه رسید و خواب که دیده اند بسیار مبارک آمد همه و اخلاق طریقت
تاکید نمایند که ظاهر هر شریعت آراسته دارند و باطن بعشق مولی پیر شده سازند و من حضرت تبحر
الهدی قدس سره ۲۸ در صفت قرآن است هر کس ختم قرآن یا ذکر درویش مجلس سرور و طعام
در شسته باشند -

مکتوب صدر و سی و یکم - محمود یار خان او ملک الله تعالی بمدارج العلیا و زنگنه الله
بالحیاط الاوسنی و امر صبیحة الصاوقین فی محبة الله علی طهر المستول من صباه المقبول مکتوب شما
رسید احمد که حصول مامل بطریق اهل دوستان صورت گرفته چرا که در حفظ اول عاجزان
خواه که شکرید که دل شکسته قیمتی دارد در حضرت او که متبحر درستی آن ندارد و استمداد از عاجزان شکسته
ولان منتج فتوح غلابی و شیوخ فتوح لاریبی است و شیخ احمد از یاران با اختصاص تمام باید که
مختص باشند از اوضاع ایشان را ضمنی ایم حصول قیمة تازه منشأ توجه تازه است بند
حضرت او حامد و محمد سلام میرسانند **هـ** -

مکتوب صدر و سی و یکم - شیخ عنایت الله صدر حق تعالی شرح صدر اسلام حقیقی که نادانان
الاول انوفیل العین احیا ناده کلمه براسه ربط معنوی نگاشته بودند بر سید چون ارواح صفت
سرید است عقیده آن طرف کافیت و میرج کافیت ظاهر کن این کار نیست بل نیست

گردینی با منی پیش منی و در پیش منی منی در منی و فضل صحبت ظاہر است و آن موقوف
بر ملاقات صوری بہارین کار بر نانی اشخ است القدر کہ ربط باطن قوی تر کار گیر اثر و السلام :-
مکتوب صدوسی و دوم - محب صادق بود و فقیران و اوق اعزاز شد شیخ محمد رسولہ محبت
انتظام خواند ریزہ کہ در اونگ آباد بخانقاہ شاہ نظام الدین براسے این طرف سپردہ بود و نہایت
بخیر رسید جز کہ اللہ خیر الجزا - اما از فحوی امام نام نقرے کہ میان محمد علی ارتباط داشت و محمود
یا حسن آنرا قاصد ساختہ بدلی فرستاد بر ہصبتہا گذشت ۱۱۰ - شوال منکوحہ میان شاہ
فوت شد ۱۹ از قیدہ منکوحہ میان محمد با شتم فوت شد ہر دو دختر نمازی و نیکخت بودند دختر
ثالثہ را بیان رحیم اللہ برادر زادہ کہ خدا سبب خاتم و دختر را بعد مایخو ہم کہ میان محمد با شتم نسبت
کم اگرچہ در عہد بیا رکھان خود داند امام و فاضل است و صاحب و ہرید و خلیفہ من است و رین مدتها
مبلغ سی صد روپیہ خرج شدند و دین شادی سیوم قریب ہزار روپیہ خرج شد لاچار دختر
چہارم و پنجم ماندہ اند انچه خدا کے تعالی خواہد فرستاد نثار این ہر دو خواہد بود و السلام و نقطہ

بے تکلیف

استہار

بخدمت جمیع صاحبان مطالع و ناجران کتب نزدیک و دور کے التماس ہو کہ یہ کتاب بہر جب
قانون بستہ شدہ داخل ہی جبرٹری ہو چکی ہو اور اس کے چھاپنے کی اجازت جناب
مولوی حافظ محمد عہد الاحد صاحب مالک مطبع مجتبائی دہلی کو دیدی ہے اسلئے
اطلاع دیا جاتی ہو کہ کوئی صاحب بدون اجازت صریح رستم کے قصد طبع نہ فرمائے

المشہر سید محمد قاسم علی کلیمی غفرلہ . دہلی

تألیفین فارسی بیان معرفت و معرفت در وصول الی الله - از مولانا حسام الدین صاحب رحمہ اللہ مالک پوری - مجتہبی - ارشاد العالیین فارسی از خاصیت شمار اندر بانی نبی ص در مسائل تصوف مصنف مکتوب حضرت شیخ شرف الدین یحییٰ شیرازی رحمہ اللہ در مقام فارسی - تہائی - ارشاد و حقایق فاضلات حضرت قطب دکن حضرت فضل الرحمن گنج مراقبات بہرہ و انوار سلسلہ تصنیف کے لیے یہ رسالہ نایاب ہے ارشاد و محمدی از مولانا شیخ محمود ارشاد و محمدی از مولانا شیخ محمود صاحب آردو - مجتہبی - مجموعہ تصوفیہ انواع حضرت شیخ عبد القادر جیلانی رحمہ اللہ عربی - ترجمہ از مولانا امین الدار واح - مجتہبی - ترجمہ العارفین - مجتہبی - روضۃ القلوب فارسی - ترجمہ از مولانا حضرت شیخ الشیخ ابی القاسم	جلوسین بہ تصانیح کا مجموعہ و غیرہ بہ ترجمہ و غلطوں کی جان سے بہرہ کی پاکیزگی زبان کی وضاحت کافہ کی جگہ چنانچہ کی صفاتی قابل قدر ہے مستخرج جلیل مجتہبی - در بیان انوار شائع در اندازہ حبیب اللہ و نظم اکبر مملکت امام جام شاہ ابوالحسن شادانی - سیدہ معولات صمد حبیب بن محمد عمہ فطائف اور محل اور تعویذ مندرج بہن خیر متین ترجمہ از مولانا حسین ابن بن مدہ اعمال و وظائف بہن جگہ خاص رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کیا ہے اور بہرہ در کتب و ابیات سے	حضرت خواجہ عثمان اردو مرتبہ حضرت خواجہ حسین الدین ششی رحمہ - مجتہبی - اسرار العارفین ترجمہ اردو دلیل العارفین - مجتہبی - ادوایہ العالیین - سیدہ رسالہ رفیق الطلاب والیاب ملانہ و غیرہ - مجتہبی - انوار انوار - در اوکارو شفا فی غیرہ از شاہ احمد سعید و پوری - مجتہبی - اخبار الاحیاء از مولانا فارسی از حضرت مولانا شیخ عبدالحق رحمہ اللہ و مولانا کتاب نایاب میں جمہور اولیاء و عارفان ہادہ الیہ جمعہ از مولانا حال و اساطیر اہل و کلمات کا ذکر ہے - مجتہبی -

[illegible]

۲۳۹ ک

DUE DATE

۱۸/۵

SOURCE

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

۲۳۹ ک

۱۸/۵
۵۶۳
کتابت کبی

DATE

NO.

DATE

NO.

۹۱۶

۹۹۶

۹۱۸